

Tin mừng theo Lu-ca

Lu-ca thuật lại cuộc đời của Chúa Giê-xu

¹ Nhiều người đã tường thuật những việc xảy ra giữa chúng ta.

² Họ ghi lại những gì chúng ta đã nghe từ người khác là những người đã chứng kiến những việc ấy từ đầu, và phục vụ Thượng Đế bằng cách phổ biến lời của Chúa cho mọi người.

³ Thưa ngài Thi-ô-phi-lơ, vì tôi cũng đã nghiên cứu cẩn thận mọi việc từ đầu, nên tôi thấy cần phải thuật lại cho ngài. Tôi sắp xếp những chuyện ấy

⁴ để dễ biết điều mình đã học là xác thật.

Xa-cha-ri và Ê-li-xa-bét

⁵ Trong thời kỳ vua Hê-rốt cai trị xứ Giu-đia, có một thầy tế lễ tên Xa-cha-ri thuộc nhóm A-bi-gia*. Ê-li-xa-bét, vợ Xa-cha-ri thuộc dòng họ A-rôn.

⁶ Xa-cha-ri và Ê-li-xa-bét sống cuộc đời thánh thiện trước mặt Thượng Đế. Cả hai đều vâng giữ những lời dạy của Chúa và luật lệ Ngài một cách hoàn toàn, không chỗ nào chê trách được.

* **1:5: nhóm A-bi-gia** Các thầy tế lễ Do-thái được chia làm hai mươi bốn nhóm. Xem I Sử 24.

⁷ Nhưng hai ông bà không có con, vì Ê-li-xa-bét không thể sinh con được. Hơn nữa, cả hai người đều cao tuổi.

⁸ Một hôm Xa-cha-ri đang thi hành nhiệm vụ tế lễ trước mặt Thượng Đế, vì ngày đó là phiên của nhóm ông.

⁹ Theo tục lệ bắt thăm giữa các thầy tế lễ, Xa-cha-ri trúng thăm để vào đốt hương nơi đền thờ của Chúa.

¹⁰ Bên ngoài có rất đông người đang cầu nguyện trong giờ dâng hương.

¹¹ Bỗng một thiên sứ của Chúa hiện ra cùng Xa-cha-ri, đứng bên phải bàn dâng hương.

¹² Nhìn thấy thiên sứ, Xa-cha-ri giật mình hốt hoảng.

¹³ Nhưng thiên sứ trấn an, “Xa-cha-ri ơi, đừng sợ. Thượng Đế đã nghe lời cầu nguyện của ông rồi. Ê-li-xa-bét, vợ ông sẽ sinh một trai, ông hãy đặt tên là Giăng.

¹⁴ Con ấy sẽ mang niềm vui sướng cho ông, và nhiều người sẽ mừng rỡ vì nó ra đời.

¹⁵ Giăng sẽ làm một vĩ nhân cho Chúa; sẽ không uống rượu hay thức uống say, và ngay từ khi mới sinh ra đã được đầy đầy Thánh Linh.

¹⁶ Giăng sẽ đưa nhiều người trong Ít-ra-en trở về với Thượng Đế là Chúa mình.

¹⁷ Người sẽ đi trước mặt Chúa với thần linh và năng quyền của Ê-li. Người sẽ làm cho cha mẹ và con cái hòa thuận với nhau, và đưa những kẻ bất phục tùng Thượng Đế trở về đường chánh, để chuẩn bị dân chúng chào mừng Chúa đến.”

18 Xa-cha-ri thưa với thiên sứ, “Làm sao tôi biết được lời ông nói là đúng? Vì tôi đã cao tuổi rồi còn vợ tôi cũng không trẻ trung gì.”

19 Thiên sứ đáp, “Tôi là Gáp-ri-ên đứng trước mặt Thượng Đế. Ngài sai tôi đến để báo tin mừng này cho ông.

20 Bây giờ hãy nghe đây! Ông sẽ bị câm cho đến ngày những điều tôi nói được thành tựu, vì ông không tin điều tôi nói. Những điều ấy chắc chắn sẽ xảy ra.”

21 Bên ngoài dân chúng đứng chờ Xa-cha-ri. Họ ngạc nhiên vì Xa-cha-ri ở quá lâu trong đền thờ.

22 Khi ông đi ra thì Xa-cha-ri không nói được với họ. Dân chúng hiểu ngay là ông ta đã thấy chuyện lạ trong đền thờ. Ông chỉ có thể ra dấu cho họ trong khi vẫn câm.

23 Lúc mãn phiên phục vụ trong đền thờ, Xa-cha-ri trở về nhà.

24 Sau đó Ê-li-xa-bét, vợ Xa-cha-ri thụ thai. Bà ở biệt trong nhà suốt năm tháng trời. Ê-li-xa-bét nói rằng,

25 “Hãy xem điều Chúa đã làm cho tôi! Đồng bào tôi xấu hổ[†] về tôi nhưng Chúa đã lấy sự xấu hổ khỏi tôi.”

Một thiên sứ hiện ra cùng Ma-ri

26 Sau khi Ê-li-xa-bét mang thai được sáu tháng thì Thượng Đế sai thiên sứ Gáp-ri-ên đến Na-xa-rét, một thị trấn miền Ga-li-lê

[†] 1:25: **xấu hổ** Người Do-thái cho rằng đàn bà không có con là một điều xấu hổ.

²⁷ gặp một trinh nữ. Cô đã hứa hôn với một người tên Giô-xép thuộc dòng họ vua Đa-vít. Cô tên Ma-ri.

²⁸ Thiên sứ đến gặp cô và nói, “Chào cô! Chúa đã ban phúc cho cô và ở cùng cô.”

²⁹ Nhưng Ma-ri sửng sốt về lời chào của thiên sứ, không hiểu lời ấy có nghĩa gì.

³⁰ Thiên sứ bảo cô, “Cô Ma-ri ơi, đừng sợ; Thượng Đế đã ban ân phúc Ngài trên cô.

³¹ Hãy nghe đây. Cô sẽ mang thai và sinh một bé trai, cô hãy đặt tên là Giê-xu.

³² Em bé ấy sẽ rất cao trọng và được gọi là Con của Đấng Tối Cao. Thượng Đế sẽ cho Ngài ngôi vua Đa-vít là tổ tiên Ngài.

³³ Ngài sẽ trị vì con cháu nhà Gia cốp mãi mãi. Nước Ngài còn đời đời.”

³⁴ Ma-ri thưa với thiên sứ, “Làm sao chuyện ấy xảy ra được, trong khi tôi là một trinh nữ?”

³⁵ Thiên sứ đáp, “Thánh Linh sẽ đến trên cô và quyền năng của Đấng Tối Cao sẽ che phủ cô. Vì thế mà hài nhi sinh ra sẽ là hài nhi thánh và được gọi là Con Thượng Đế.

³⁶ Hiện thời Ê-li-xa-bét, bà con cô đang mang thai một bé trai, mặc dù bà rất cao tuổi. Ai cũng nghĩ bà ấy không thể nào sinh con được, tuy nhiên bà đã mang thai được sáu tháng rồi.

³⁷ Vì việc gì Thượng Đế làm cũng được cả!”

³⁸ Ma-ri thưa, “Tôi đây là đầy tớ của Chúa. Xin việc ấy được thành theo điều người nói!” Rồi thiên sứ từ giã Ma-ri.

Ma-ri thăm Ê-li-xa-bét

39 Ma-ri vội vã đi tới một thị trấn trong vùng đồi núi miền Giu-đia.

40 Cô đến nhà Xa-cha-ri và chào Ê-li-xa-bét.

41 Khi Ê-li-xa-bét nghe tiếng Ma-ri chào thì bào thai trong bụng bà nhảy lên và Ê-li-xa-bét được đầy Thánh Linh.

42 Bà kêu lên, “Thượng Đế đã ban phúc cho chị nhiều hơn các phụ nữ khác và Ngài cũng ban phúc cho hài nhi chị sắp sinh ra.

43 Tại sao tôi được điểm phúc này, là mẹ của Chúa tôi đến thăm tôi?

44 Khi tôi vừa nghe tiếng của chị, thì bào thai trong bụng tôi nhảy mừng.

45 Chị được ân phúc, vì chị tin rằng điều gì Chúa nói cùng với chị sẽ thành tựu.”

Ma-ri ca ngợi Thượng Đế

46 Rồi Ma-ri nói rằng,

“Linh hồn tôi ca tụng Chúa;

47 Lòng tôi vui mừng trong Thượng Đế là Chúa Cứu Thế của tôi,

48 vì Ngài đoái đến đầy tớ gái hèn mọn của Ngài.
Từ nay về sau mọi người sẽ cho tôi là người có phúc,

49 vì Đấng Toàn Năng đã làm những điều kỳ diệu cho tôi.
Danh Ngài là Thánh.

50 Thượng Đế sẽ tỏ lòng nhân từ của Ngài cho những người thờ kính và phục vụ Ngài đến mãi mãi.

- 51 Ngài đã làm những việc lớn lao do quyền năng của Ngài.
Ngài phân tán những kẻ kiêu ngạo và kẻ tự đề cao mình.
- 52 Ngài hạ bệ các kẻ cầm quyền khỏi ngôi họ và nâng những kẻ khiêm nhường lên.
- 53 Ngài cho những kẻ đói đầy đủ thức ăn ngon, và đuổi những kẻ giàu đi ra tay không.
- 54 Ngài giúp đỡ tôi tớ Ngài là dân Ít-ra-en, và không quên tỏ ra lòng nhân từ của Ngài đối với họ
- 55 như Ngài đã hứa cùng tổ tiên của chúng ta, cùng Áp-ra-ham và con cháu người đến mãi mãi.”

56 Ma-ri ở chơi với Ê-li-xa-bét khoảng ba tháng rồi trở về nhà.

Giăng Báp-tít ra đời

57 Đến kỳ sinh nở, Ê-li-xa-bét sinh ra một bé trai.

58 Láng giềng và bà con đến chung vui vì nghe Chúa đã tỏ lòng nhân từ đối với bà.

59 Khi em bé được tám ngày, thì người ta đến làm phép cắt dương bì cho em. Họ định đặt tên em là Xa-cha-ri theo tên cha,

60 nhưng bà mẹ bảo, “Không! Phải đặt tên nó là Giăng.”

61 Họ bảo Ê-li-xa-bét, “Nhưng trong họ hàng bà không ai có tên ấy.”

62 Họ liền ra dấu cho cha đứa bé hỏi xem ông muốn đặt tên gì.

⁶³ Xa-cha-ri xin tấm bảng nhỏ rồi viết lên, “Tên nó là Giăng.” Mọi người đều kinh ngạc.

⁶⁴ Ngay lúc ấy Xa-cha-ri nói được trở lại và ca tụng Thượng Đế.

⁶⁵ Hàng xóm, láng giềng đâm ra lo sợ, còn dân chúng khắp vùng đồi núi Giu-đi-a không ngớt bàn tán về chuyện đó.

⁶⁶ Những người nghe chuyện hỏi nhau rằng, “Em bé ấy lớn lên sẽ ra sao?” vì quyền năng của Chúa ở cùng cậu ấy.

Xa-cha-ri ca ngợi Thượng Đế

⁶⁷ Bấy giờ Xa-cha-ri, cha của Giăng đầy Thánh Linh và nói tiên tri:

⁶⁸ “Chúng ta hãy ca ngợi Chúa là Thượng Đế của Ít-ra-en,
vì Ngài đến cứu giúp dân Ngài và giải thoát họ.

⁶⁹ Ngài đã cho chúng ta một Đấng Cứu Thế quyền năng,
xuất thân từ gia đình Đa-vít, tôi tớ Ngài.

⁷⁰ Qua các nhà tiên tri thánh của Chúa đã sống từ ngàn xưa,
Ngài hứa sẽ hoàn thành điều ấy:

⁷¹ Ngài hứa sẽ giải cứu chúng ta khỏi tay kẻ thù
và khỏi thế lực của những kẻ ghét chúng ta.

⁷² Ngài hứa sẽ tỏ lòng nhân từ cho cha ông chúng ta
và cam kết sẽ giữ lời hứa thánh của Ngài.

⁷³ Ngài hứa với Áp-ra-ham, tổ phụ chúng ta

- 74 rằng Ngài sẽ giải cứu chúng ta khỏi quyền lực của kẻ thù để chúng ta có thể phục vụ Ngài mà không sợ hãi,
- 75 để chúng ta trở nên thánh thiện và nhân đức trước mặt Ngài suốt đời chúng ta.
- 76 Bây giờ, con ơi, con sẽ được gọi là nhà tiên tri của Đấng Tối Cao.
Con sẽ đi trước để dọn đường cho Chúa.
- 77 Con sẽ khiến cho dân Ngài biết là họ sẽ được cứu, khi tội họ được xóa hết.
- 78 Do lòng nhân từ thương xót của Thượng Đế, một bình minh mới[‡] từ thiên đàng sẽ chiếu trên chúng ta.
- 79 Ánh sáng sẽ chiếu trên những kẻ sống trong tăm tối, ở dưới bóng chết, và dẫn chúng ta vào lối đi hòa bình.”

80 Đứa trẻ lớn lên, tinh thần thêm mạnh mẽ. Giăng sống trong đồng hoang cho đến ngày ra mắt dân Ít-ra-en.

2

Sự Giáng Sinh của Chúa Giê-xu (Ma 1:18-25)

[‡] **1:78: bình minh mới** Hay “ngày mới.” Đây dùng nghĩa bóng, có thể có nghĩa là Đấng Cứu Thế của Chúa.

¹ Lúc ấy Xê-xa Au-gút-tơ ra sắc lệnh cho tất cả công dân thuộc các quốc gia dưới quyền của đế quốc La-mã phải đăng bộ.

² Đây là lần đăng bộ* đầu tiên được thực hiện khi Qui-ri-niu làm tổng đốc xứ Xy-ri.

³ Mọi người đều trở về nguyên quán để đăng bộ.

⁴ Vì Giô-xép thuộc dòng họ Đa-vít, nên ông từ Na-xa-rét, một thị trấn miền Ga-li-lê, đi đến Bết-lê-hem thuộc miền Giu-đia, cũng gọi là thành Đa-vít.

⁵ Ông đăng bộ cùng với Ma-ri là người đã hứa hôn† với mình, lúc ấy đang mang thai.

⁶ Trong khi hai người ở đó, thì Ma-ri đến ngày sinh.

⁷ Cô sinh con trai đầu lòng, lấy vải bọc em bé và đặt nằm trong máng ăn súc vật, vì quán trọ không còn chỗ.

Các anh chăn chiên nghe tin

Chúa Giê-xu sinh ra

⁸ Đêm ấy, có mấy anh chăn chiên thức canh bầy giữa đồng trống.

⁹ Bỗng một thiên sứ của Chúa xuất hiện trước mặt họ. Vinh quang của Chúa chói lòa xung quanh. Các anh chăn chiên hết hoảng.

¹⁰ Thiên sứ liền trấn an, “Đừng sợ. Tôi báo cho các anh một tin mừng, sẽ là niềm vui lớn cho toàn dân.

* **2:2: đăng bộ** Kiểm tra dân số. Kiểm kê dân cư và tài sản của mỗi người. † **2:5: hứa hôn** Theo tục lệ Do-thái, hứa hôn là một sự cam kết quan trọng. Cam kết đó chỉ có thể hủy bỏ bằng sự ly dị.

11 Hôm nay Đấng Cứu Thế đã được sinh ra trong thành Đa-vít. Ngài là Cứu Chúa.

12 Đây là dấu hiệu để các anh nhận ra Ngài: Các anh sẽ gặp một hài nhi bọc bằng vải, nằm trong máng ăn súc vật.”

13 Rồi một đoàn thiên sứ rất đông từ thiên đàng nhập cùng với vị thiên sứ đầu tiên, ca vang lời chúc tụng Thượng Đế:

14 “Vinh danh Thánh Chúa trên trời,
Hòa bình dưới thế cho kẻ làm vui lòng Ngài.”

15 Sau khi các thiên sứ trở về thiên đàng, mấy anh chăn chiên bảo nhau, “Chúng ta hãy đi đến Bết-lê-hem để xem sự việc mà Chúa đã báo cho chúng ta.”

16 Nên họ vội vàng ra đi tìm gặp được Ma-ri, Giô-xép và hài nhi mới sinh đang nằm trong máng ăn súc vật.

17 Khi thấy hài nhi họ liền thuật lại lời thiên sứ nói về hài nhi ấy.

18 Ai nấy đều kinh ngạc về lời của các anh chăn chiên.

19 Nhưng Ma-ri ấp ủ và suy nghĩ những lời ấy trong lòng.

20 Các anh chăn chiên trở về, ca ngợi và cảm tạ Thượng Đế về những gì họ đã nghe và thấy như lời thiên sứ đã bảo họ.

21 Tám ngày sau khi sinh ra, hài nhi được cắt dương bì và đặt tên là Giê-xu, tức là tên mà thiên sứ đã đặt cho trước khi Ma-ri mang thai.

Chúa Giê-xu được dâng nơi đền thờ

²² Khi đến kỳ Ma-ri và Giô-xép phải thi hành những điều đã qui định theo luật Mô-se về lễ tẩy sạch[‡], hai ông bà đem hài nhi Giê-xu lên Giê-ru-sa-lem để dâng cho Chúa.

²³ Vì luật pháp Chúa có ghi: “Mọi con trai đầu lòng phải được dâng cho Chúa.”[§]

²⁴ Ma-ri và Giô-xép cũng mang theo một của lễ để dâng theo luật Chúa viết: “Các người phải dâng hai con chim cu hoặc hai con bồ câu con.”^{*}

Xi-mê-ôn gặp Chúa Giê-xu

²⁵ Ở Giê-ru-sa-lem có một người tên Xi-mê-ôn. Ông là một người đạo đức và thánh thiện. Ông chờ đợi lúc Thượng Đế cất sự đau khổ khỏi dân Ít-ra-en. Ông là người có Thánh Linh ngự.

²⁶ Xi-mê-ôn được Thánh Linh cho biết là ông sẽ không chết trước khi gặp Đấng Cứu Thế mà Chúa đã hứa.

²⁷ Thánh Linh hướng dẫn Xi-mê-ôn lên đền thờ đúng lúc Ma-ri và Giô-xép mang hài nhi Giê-xu đến để thi hành những điều mà luật pháp qui định.

²⁸ Xi-mê-ôn bế em bé trong tay và cảm tạ Thượng Đế như sau:

[‡] **2:22: tẩy sạch** Luật Mô-se qui định rằng bốn mươi ngày sau khi sinh con trai, người mẹ phải được tẩy sạch qua một buổi lễ trong đền thờ. Xem Lê-vi 12:2-8. **§ 2:23: “Mọi con trai đầu lòng ... cho Chúa.”** Xem Xuất 13:2, 12. *** 2:24: Các người ... bồ câu con** Lê-vi 12:8.

29 “Lạy Chúa, bây giờ xin cho kẻ tôi tớ Chúa qua đời bình an theo như Ngài đã nói trước.

30 Vì mắt con đã thấy hài nhi mà Ngài đã chuẩn bị để cứu chúng con,

31 mọi dân tộc sẽ thấy điều ấy.

32 Ngài là ánh sáng soi đường cho các dân không phải Do-thái và đem vinh dự lớn cho dân Ngài, tức dân Ít-ra-en.”

33 Cha và mẹ của Chúa Giê-xu rất ngạc nhiên về điều Xi-mê-ôn nói về em bé.

34 Rồi Xi-mê-ôn chúc phước cho gia đình và bảo Ma-ri, “Thượng Đế đã chọn em này để gây vấp ngã và giục giã cho nhiều người trong Ít-ra-en. Em này sẽ là một dấu hiệu từ Thượng Đế, mà nhiều người không chấp nhận,

35 để cho ý tưởng của nhiều người được phơi bày ra. Còn những gì xảy ra sẽ làm cho chị rất đau lòng.”

Bà An-na gặp Chúa Giê-xu

36 Có một nữ tiên tri tên An-na, xuất thân từ gia đình Pha-nu-ên, thuộc chi tộc A-se. An-na đã cao tuổi lắm. Sau khi lập gia đình, bà sống với chồng được bảy năm

37 rồi ở góa, đến nay đã tám mươi bốn tuổi. An-na không khi nào ra khỏi đền thờ nhưng bà trung tín thờ phụng Thượng Đế, cử ăn và cầu nguyện ngày và đêm.

³⁸ Lúc Xi-mê-ôn nói, bà cũng đang đứng đó. Bà cảm tạ Thượng Đế và thuật về hài nhi Giê-xu cho những người trông chờ Thượng Đế giải phóng Giê-ru-sa-lem.

Giô-xép và Ma-ri trở về nhà

³⁹ Sau khi Giô-xép và Ma-ri thi hành xong những điều luật pháp Chúa qui định, thì trở về quê nhà ở Na-xa-rét thuộc miền Ga-li-lê.

⁴⁰ Cậu bé dần dần khôn lớn và mạnh mẽ, ân phúc của Thượng Đế ở cùng cậu.

Cậu thiếu niên Giê-xu

⁴¹ Mỗi năm cha mẹ Chúa Giê-xu lên thành Giê-ru-sa-lem để dự lễ Vượt qua.

⁴² Lúc Ngài được mười hai tuổi thì cả gia đình lên dự lễ như vẫn thường làm.

⁴³ Sau các ngày lễ thì gia đình lên đường trở về nhà. Nhưng cậu Giê-xu ở nán lại Giê-ru-sa-lem mà cha mẹ cậu không hay biết.

⁴⁴ Hai người đi suốt một ngày đường, cứ yên trí cậu đi về chung với đồng bạn. Sau đó mới bắt đầu hỏi thăm tìm cậu trong đám thân nhân và bạn hữu.

⁴⁵ Tìm không ra nên hai người liền đi trở lại Giê-ru-sa-lem để kiếm.

⁴⁶ Mãi ba ngày sau, họ mới tìm được cậu đang ngồi trong đền thờ chung với các giáo sư luật, vừa nghe vừa hỏi.

⁴⁷ Ai nghe cậu cũng lấy làm ngạc nhiên về trí thông minh và những câu trả lời của cậu.

⁴⁸ Lúc cha mẹ tìm được cậu thì cả hai người đều sửng sốt. Mẹ cậu hỏi, “Con ơi, sao con đối với cha mẹ như thế này? Cha mẹ hết sức lo âu cho con và đã kiếm con khắp nơi!”

⁴⁹ Cậu Giê-xu thưa, “Cha mẹ kiếm con làm gì? Cha mẹ không biết con phải ở trong nhà của Cha con sao?”

⁵⁰ Nhưng cả hai người đều không hiểu cậu nói gì.

⁵¹ Chúa Giê-xu trở về Na-xa-rét và vâng phục cha mẹ. Còn mẹ Ngài ghi nhớ vào lòng những chuyện đã xảy ra.

⁵² Chúa Giê-xu càng trở nên khôn lớn. Mọi người và Thượng Đế đều quý mến cậu.

3

Lời giảng của Giảng

(Ma 3:1-12; Mác 1:1-8; Gi 1:19-28)

¹ Vào năm thứ mười lăm triều đại Xê-xa Ti-bê-ri; những nhân vật sau đây ở dưới quyền Xê-xa:

Bôn-ti Phi-lát cai quản miền Giu-đia;
 Hê-rốt cai trị miền Ga-li-lê;
 Phi-líp, em Hê-rốt, cai trị miền Y-tu-ria và Tra-cô-ni;
 và Ly-xa-nia cai quản miền A-bi-len.

² An-na và Cai-pha làm chức tế lễ tối cao. Lúc ấy có lời của Thượng Đế bảo với Giảng, con của Xa-cha-ri trong đồng hoang.

³ Ông đi khắp vùng quanh sông Giô-đanh giảng lễ báp-têm về sự ăn năn để được tha tội.

4 Như sách tiên tri Ê-sai viết:

“Đây là tiếng của người kêu trong sa mạc:

‘Hãy chuẩn bị đường cho Chúa.

San phẳng lối đi cho Ngài.

5 Mọi thung lũng phải được lấp bằng,
và mọi núi đồi phải được san phẳng.
Đường quanh co phải sửa cho ngay,
những lối đi gồ ghề phải san bằng.

6 Mọi người sẽ biết sự cứu rỗi của Thượng Đế!’ ”

Ê-sai 40:3-5

7 Giảng bảo những người đến để chịu lễ báp-têm rằng, “Mấy anh là loài rắn độc! Ai đã cảnh cáo để các anh tránh khỏi cơn trừng phạt sắp đến của Thượng Đế?

8 Hãy kết quả để chứng tỏ mình đã thực sự ăn năn. Đừng tự khoe, ‘Áp-ra-ham là ông tổ chúng tôi.’ Tôi nói cho các anh biết rằng Thượng Đế có thể biến các viên đá này ra con cháu Áp-ra-ham được đó.

9 Bây giờ cái rìu đã đặt nơi rễ cây, sẵn sàng để đốn. Cây nào không sinh trái tốt đều sẽ bị chặt hết để chum lửa.”*

10 Dân chúng hỏi Giảng, “Vậy chúng tôi phải làm gì?”

11 Giảng đáp, “Nếu ai có hai áo, hãy chia một cái cho người không có áo. Còn ai có thức ăn, cũng làm như vậy.”

* **3:9: *cái rìu ... chum lửa*** Nghĩa là những người không vâng lời Thượng Đế. Họ sẽ bị đốn xuống như cây bị chặt.

¹² Ngay cả những nhân viên thu thuế cũng đến với Giăng để chịu lễ báp-têm. Họ hỏi, “Thưa thầy, chúng tôi phải làm gì?”

¹³ Giăng đáp, “Đừng đòi nhiều hơn số thuế mà các ông được chỉ thị phải thu.”

¹⁴ Các quân nhân cũng hỏi, “Còn chúng tôi thì sao? Chúng tôi phải làm gì?”

Giăng trả lời, “Đừng cướp đoạt tiền của dân chúng, và cũng đừng lường gạt họ. Hãy bằng lòng về lương bổng của mình.”

¹⁵ Vì dân chúng đang trông mong Đấng Cứu Thế đến nên họ tự hỏi không biết Giăng có phải là Đấng ấy không.

¹⁶ Giăng bảo với mọi người, “Tôi làm lễ báp-têm cho các anh bằng nước, nhưng có một Đấng sẽ đến, còn cao trọng hơn tôi. Tôi không xứng đáng cúi xuống mở dép cho Ngài. Ngài sẽ làm báp-têm cho các anh bằng Thánh Linh và bằng lửa.

¹⁷ Ngài đến để dùng nia sàng sạch sân lúa, tách lúa và trấu ra. Lúa thì chứa vào vựa còn trấu thì đốt hết trong lửa không bao giờ tắt.”[†]

¹⁸ Giăng còn giảng thêm nữa về Tin Mừng, dùng nhiều điều để khích lệ dân chúng.

Công tác của Giăng chấm dứt

¹⁹ Nhưng Giăng can ngăn Hê-rốt, là quan tổng đốc, vì Hê-rốt phạm tội với Hê-rô-đia, vợ của

[†] **3:17: Ngài đến ... không bao giờ tắt** Nghĩa là Chúa Giê-xu sẽ đến để phân chia người tốt với người xấu.

em trai mình và vì những điều độc ác khác mà Hê-rốt làm.

²⁰ Hê-rốt lại còn làm một điều tệ hại hơn nữa là tống giam Giảng vào ngục.

Giảng làm lễ Báp-têm cho Chúa Giê-xu

(Ma 3:13-17; Mác 1:9-11)

²¹ Khi Giảng làm lễ báp-têm thì Chúa Giê-xu cũng chịu báp-têm cùng với mọi người. Trong khi Ngài đang cầu nguyện thì thiên đàng mở ra.

²² Thánh Linh lấy dạng chim bồ câu đậu trên Ngài. Rồi có tiếng vọng từ thiên đàng rằng, “Con là Con yêu dấu của ta, ta rất vừa lòng về con.”

Gia phả của Chúa Giê-xu

(Ma 1:1-17)

²³ Khi Chúa Giê-xu bắt đầu thi hành chức vụ thì Ngài độ ba mươi tuổi. Người ta tin rằng Ngài là con Giô-xép.

Giô-xép con Hê-li.

²⁴ Hê-li con Ma-thát.

Ma-thát con Lê-vi.

Lê-vi con Mên-ki.

Mên-ki con Gian-nai.

Gian-nai con Giô-xép.

²⁵ Giô-xép con Ma-ta-thia.

Ma-ta-thia con A-mốt.

A-mốt con Na-hâm.

Na-hâm con Ét-li.

Ét-li con Na-gai.

²⁶ Na-gai con Ma-át.

Ma-át con Ma-ta-thia.

Ma-ta-thia con Xê-mên.

Xê-mên con Giô-xét.

Giô-xét con Giô-đa.
²⁷ Giô-đa con Giô-a-nan.
Giô-a-nan con Rê-xa.
Rê-xa con Xê-ru-ba-bên.
Xê-ru-ba-bên con Sê-a-tiên.
Sê-a-tiên con Nê-ri.
²⁸ Nê-ri con Mên-chi.
Mên-chi con Át-đi.
Át-đi con Cô-sam.
Cô-sam con Ên-ma-đam.
Ên-ma-đam con Ê-rơ.
²⁹ Ê-rơ con Giô-suê.
Giô-suê con Ê-li-ê-xe.
Ê-li-ê-xe con Giô-rim.
Giô-rim con Ma-thát.
Ma-thát con Lê-vi.
³⁰ Lê-vi con Xi-mê-ôn.
Xi-mê-ôn con Giu-đa.
Giu-đa con Giô-xép.
Giô-xép con Giô-nam.
Giô-nam con Ê-li-a-kim.
³¹ Ê-li-a-kim con Mê-lia.
Mê-lia con Mê-na.
Mê-na con Ma-ta-tha.
Ma-ta-tha con Na-than.
Na-than con Đa-vít.
³² Đa-vít con Gie-xê.
Gie-xê con Ô-bết.
Ô-bết con Bô-ô.
Bô-ô con Sanh-môn.
Sanh-môn con Na-ách-son.
³³ Na-ách-son con A-mi-na-đáp.
A-mi-na-đáp con Át-min.
Át-min con A-mi.
A-mi con Hết-rôn.
Hết-rôn con Phê-rê.

Phê-rê con Giu-đa.
³⁴ Giu-đa con Gia-cốp.
 Gia-cốp con Y-sác.
 Y-sác con Áp-ra-ham.
 Áp-ra-ham con Thê-ra.
 Thê-ra con Na-ho.
³⁵ Na-ho con Xê-rúc.
 Xê-rúc con Rêu.
 Rêu con Phê-léc.
 Phê-léc con Ê-be.
 Ê-be con Sê-la.
³⁶ Sê-la con Cai-nan.
 Cai-nan con A-phác-xác.
 A-phác-xác con Sem.
 Sem con Nô-ê.
 Nô-ê con La-méc.
³⁷ La-méc con Mê-tu-sê-la.
 Mê-tu-sê-la con Ê-nóc.
 Ê-nóc con Gia-rết.
 Gia-rết con Ma-ha-la-lên.
 Ma-ha-la-lên con Kê-nan.
³⁸ Kê-nan con Ê-nóc.
 Ê-nóc con Sết.
 Sết con A-đam.
 A-đam con Thượng Đế.

4

*Ma quỷ cám dỗ Chúa Giê-xu
 (Ma 4:1-11; Mác 1:12-13)*

¹ Chúa Giê-xu được đầy đầy Thánh Linh từ sông Giô-đanh trở về. Thánh Linh đưa Ngài vào vùng đồng hoang

² để ma quỷ cám dỗ trong bốn mươi ngày. Ngài cứ ăn suốt thời gian ấy nên sau thì Ngài đói lả.

³ Ma quỷ mới nói với Ngài, “Nếu anh là Con Thượng Đế, hãy biến đá này thành bánh đi.”

⁴ Chúa Giê-xu đáp, “Nhưng Thánh Kinh viết:

‘Con người sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi đâu.’ ” *Phục truyền luật lệ 8:3*

⁵ Ma quỷ liền mang Chúa Giê-xu lên một nơi cao và chỉ cho Ngài thấy mọi nước trên thế gian trong chốc lát.

⁶ Nó bảo Ngài, “Tôi sẽ cho anh hết các quốc gia này luôn cả quyền lực và vinh quang của chúng. Vì tất cả đều đã được giao cho tôi, nên tôi muốn cho ai tùy ý.

⁷ Nếu anh chịu bái lạy tôi, tôi sẽ cho anh hết.”

⁸ Chúa Giê-xu đáp, “Thánh Kinh dạy:

‘Người phải tôn thờ Chúa là Thượng Đế của người
và chỉ phục vụ một mình Ngài mà thôi.’ ”
Phục truyền luật lệ 6:13

⁹ Sau đó ma quỷ đưa Chúa Giê-xu đến thành Giê-ru-sa-lem và đặt Ngài lên một đỉnh cao của đền thờ. Nó nói với Ngài, “Nếu anh là Con Thượng Đế, hãy nhảy xuống đi.

¹⁰ Vì có lời Thánh Kinh ghi:

‘Ngài sẽ cho thiên sứ chăm sóc người và bảo bọc người.’ ” *Thi thiên 91:11*

11 Cũng có lời viết:

‘Các thiên sứ ấy sẽ giữ ngươi
trong bàn tay để chân ngươi khỏi vấp nhằm
đá.’ ” *Thi thiên 91:12*

12 Chúa Giê-xu đáp, “Nhưng cũng có lời Thánh Kinh ghi: ‘Ngươi chớ nên thách thức Chúa là Thượng Đế ngươi.’ ”*

13 Sau khi tìm đủ cách cám dỗ Chúa Giê-xu, ma quỷ liền bỏ đi, chờ cơ hội khác.

*Chúa Giê-xu dạy dỗ dân chúng
(Ma 4:12-17; Mác 1:14-15)*

14 Chúa Giê-xu trở lại miền Ga-li-lê với đầy năng quyền của Thánh Linh. Danh tiếng Ngài đồn ra khắp cả miền ấy.

15 Ngài bắt đầu giảng dạy trong các hội đường, mọi người đều ca tụng Ngài.

*Chúa Giê-xu trở về quê quán
(Ma 13:53-58; Mác 6:1-6)*

16 Chúa Giê-xu trở về Na-xa-rét là nơi sinh trưởng. Vào ngày Sa-bát, theo thói quen, Ngài vào hội đường và đứng dậy đọc.

17 Có người đưa cho Ngài sách tiên tri Ê-sai. Ngài mở ra gặp chỗ viết:

18 Chúa đặt Thần Linh Ngài trong ta,
vì Ngài đã chỉ định ta rao Tin Mừng cho kẻ
nghèo.

* **4:12: *Ngươi chớ ... Thượng Đế ngươi*** Phục 6:16

Ngài sai ta báo cho những kẻ bị cầm tù
là họ đã được trả tự do rồi,
và cho người mù biết là họ sẽ sáng mắt trở
lại.

Ngài sai ta giải thoát những người bị áp bức,
¹⁹ và báo tin thời kỳ Chúa sẽ bày tỏ lòng nhân
từ của Ngài. *Ê-sai 61:1-2*

²⁰ Chúa Giê-xu xếp sách lại, trao cho người
giữ và ngồi xuống. Mọi người có mặt trong hội
đường nhìn Ngài chăm chú.

²¹ Ngài bảo, “Hôm nay, những lời các ông bà
vừa mới nghe đang được thực hiện!”

²² Mọi người đều nói tốt về Ngài. Họ lấy làm
ngạc nhiên về những lời kỳ diệu mà Ngài nói
ra. Họ hỏi nhau, “Đây có phải là con Giô-xép
không?”

²³ Chúa Giê-xu bảo họ, “Tôi biết các ông bà
muốn nói với tôi câu ngạn ngữ: ‘Ông bác sĩ ơi,
hãy tự chữa mình đi.’ Các ông bà muốn nói,
‘Những gì chúng tôi nghe ông làm ở Ca-bê-nam
thì cũng hãy làm tại tỉnh nhà này đi!’ ”

²⁴ Rồi Chúa Giê-xu nói, “Tôi bảo thật, nhà tiên
tri không bao giờ được chấp nhận nơi quê quán
của mình cả.

²⁵ Thật vậy, vào thời Ê-li có rất nhiều bà góa
trong Ít-ra-en. Suốt ba năm rưỡi đằng đằng,
khắp nước Ít-ra-en không có một giọt mưa, cả
xứ không nơi nào có thức ăn.

26 Nhưng Ê-li không được sai đến với bà nào trong số đó cả mà lại được sai đến với một bà góa ở Xa-rép-ta, một tỉnh thuộc Xi-đôn.

27 Trong thời nhà tiên tri Ê-li-sê có rất nhiều người mắc bệnh cùi trong Ít-ra-en nhưng không có một ai được chữa lành, chỉ một mình Na-a-man, người xứ Xy-ri thôi.”

28 Khi dân chúng trong hội đường nghe những chuyện ấy thì tức giận.

29 Họ đứng dậy, đẩy Ngài ra khỏi thành phố, lôi Ngài đến bờ vực nơi thành phố được xây, định xô Ngài xuống.

30 Nhưng Chúa Giê-xu lách qua giữa đám đông và đi khỏi.

Chúa Giê-xu đuổi quỷ

(Mác 1:21-28)

31 Chúa Giê-xu đến Ca-bê-nam, một thị trấn miền Ga-li-lê và vào ngày Sa-bát, Ngài dạy dỗ dân chúng.

32 Họ rất ngạc nhiên về lối dạy dỗ của Ngài, vì Ngài dạy bằng quyền năng.

33 Trong hội đường có một người đang bị ác quỷ ám. Anh la lớn,

34 “Giê-xu người Na-xa-rét ơi! Ngài muốn làm gì chúng tôi đây? Có phải Ngài đến để diệt chúng tôi không? Tôi biết Ngài là ai—Ngài là Đấng Thánh của Thượng Đế!”

35 Chúa Giê-xu mắng quỷ, “Im đi! Ra khỏi người này ngay!” Ác quỷ vật anh xuống đất trước mặt mọi người, rồi ra khỏi mà không gây thương tích gì cho anh.

³⁶ Dân chúng vô cùng kinh ngạc bảo nhau, “Việc này là nghĩa làm sao? Ngài dùng quyền năng ra lệnh cho tà ma, đuổi chúng ra khỏi người ta.”

³⁷ Thế là danh tiếng Ngài đồn ra khắp vùng ấy.

*Chúa Giê-xu chữa lành bà mẹ vợ
của Phia-rơ*
(Ma 8:14-17; Mác 1:29-34)

³⁸ Rồi hội đường, Chúa Giê-xu đi đến nhà Xi-môn†. Bà mẹ vợ của Xi-môn đang lên cơn sốt nặng. Người ta xin Ngài chữa cho bà.

³⁹ Chúa Giê-xu đến bên giường ra lệnh cho cơn sốt. Cơn sốt dứt, bà lập tức ngồi dậy và phục vụ mọi người.

Chúa Giê-xu chữa lành nhiều người

⁴⁰ Khi mặt trời lặn, dân chúng mang những người bệnh đến với Chúa Giê-xu. Ngài đặt tay trên từng người và chữa lành cho tất cả.

⁴¹ Tà ma cũng ra khỏi nhiều người và la lớn, “Ngài là Con Thượng Đế.” Nhưng Chúa Giê-xu cấm chúng không được nói ra vì chúng nó biết Ngài là Đấng Cứu Thế.

Chúa Giê-xu thăm các thành khác
(Mác 1:35-39)

⁴² Sáng sớm tinh sương, Chúa Giê-xu ra nơi vắng vẻ. Dân chúng kéo nhau đi tìm Ngài. Khi tìm được rồi, họ muốn giữ Ngài lại không cho đi.

† 4:38: **Xi-môn** Tên khác của Xi-môn là Phia-rơ. Xem thêm 5:3, 4, 5, 10.

⁴³ Nhưng Chúa Giê-xu bảo họ, “Ta phải rao giảng Nước Trời cho các tỉnh khác nữa. Vì lý do ấy mà Thượng Đế sai ta đến.”

⁴⁴ Rồi Ngài tiếp tục giảng dạy trong các hội đường miền Giu-đia.

5

Các môn đệ đầu tiên của Chúa Giê-xu (Ma 4:18-22; Mác 1:16-20)

¹ Một ngày nọ, khi Chúa Giê-xu đang đứng bên hồ Ga-li-lê*, thì nhiều người chen lấn quanh Ngài để nghe lời của Thượng Đế.

² Chúa Giê-xu thấy có hai chiếc thuyền đậu gần bờ hồ. Các người đánh cá đã ra khỏi thuyền và đang giặt lưới.

³ Ngài bước lên một trong hai chiếc thuyền, là chiếc của Xi-môn. Ngài bảo ông đẩy thuyền ra khỏi bờ một chút, rồi Ngài ngồi trong thuyền dạy dỗ dân chúng.

⁴ Sau khi dạy xong, Ngài bảo Xi-môn, “Anh cho thuyền ra chỗ nước sâu buông lưới xuống bắt ít cá đi.”

⁵ Xi-môn đáp, “Thưa thầy, chúng tôi đã vất vả đánh cá suốt đêm qua mà chẳng được con nào hết. Nhưng vì thầy bảo buông lưới, thì tôi xin vâng lời.”

⁶ Lúc làm theo lời Chúa Giê-xu bảo, họ kéo được một mẻ cá nhiều đến nỗi lưới sắp đứt.

* **5:1: Ga-li-lê** Nghĩa đen là “Ghê-nê-xa-rét.”

7 Họ liền gọi đồng bạn từ thuyền khác đến giúp. Mấy người kia đến, đổ cá vào đây ngập cả hai thuyền, đến nỗi gần chìm.

8 Xi-môn Phia-rô thấy vậy liền quì trước mặt Chúa Giê-xu và thưa, “Lạy Chúa xin ra khỏi con vì con là người tội lỗi.”

9 Ông và mấy người đánh cá kia kinh ngạc vì số cá đánh được.

10 Gia-cơ và Giăng, con của Xê-bê-đê, cũng vậy. Hai người đó là bạn đồng nghiệp với Xi-môn.

Chúa Giê-xu bảo Xi-môn, “Đừng sợ. Từ nay anh sẽ đánh lưới người.”

11 Sau khi đưa thuyền vào bờ, họ liền bỏ tất cả để đi theo Ngài.

*Chúa Giê-xu chữa lành người bệnh
(Ma 8:1-4; Mác 1:40-45)*

12 Lúc Chúa Giê-xu đến một trong những tỉnh miền ấy thì có một người mắc bệnh cùi, lở loét đầy mình. Trông thấy Chúa Giê-xu, anh ta quì xuống van xin, “Lạy Chúa, nếu Chúa muốn, Ngài có thể chữa lành cho con được.”

13 Chúa Giê-xu giơ tay rời anh và nói, “Ta muốn. Hãy lành bệnh đi!” Tức thì bệnh biến mất.

14 Rồi Chúa Giê-xu dặn anh, “Đừng cho ai biết việc này, nhưng hãy đi trình diện thầy tế lễ[†] và dâng của lễ để chứng nhận anh lành bệnh theo

[†] 5:14: *trình diện thầy tế lễ* Luật Mô-se qui định rằng thầy tế lễ mới có quyền chứng nhận là một người bị bệnh ngoài da đã lành hay chưa.

như Mô-se qui định.‡ Như thế cho mọi người thấy anh đã lành.”

¹⁵ Nhưng tin đồn về Ngài lại càng lan rộng hơn nữa. Nhiều người đến nghe Ngài giảng dạy và được chữa lành.

¹⁶ Tuy nhiên Chúa Giê-xu hay đi lánh mặt mình để cầu nguyện.

Chúa Giê-xu chữa lành người bại

(Ma 9:1-8; Mác 2:1-12)

¹⁷ Một ngày nọ, Chúa Giê-xu đang dạy dỗ dân chúng, trong đó có cả những người Pha-ri-xi cùng các giáo sư luật đến từ các tỉnh miền Ga-li-lê, Giu-đia và Giê-ru-sa-lem. Thượng Đế ban quyền cho Ngài chữa lành nhiều người.

¹⁸ Ngay lúc đó, có mấy người khiêng một người bại nằm trên cáng. Họ tìm cách khiêng anh đến trước mặt Chúa Giê-xu,

¹⁹ nhưng không được vì dân chúng chen chúc quá đông. Cho nên họ leo lên mái rồi thông cáng của người bại xuống qua một khoảng trống trên trần nhà giữa đám đông ngay trước mặt Chúa Giê-xu.

²⁰ Nhìn thấy đức tin của họ, Chúa Giê-xu bảo, “Bạn ơi, tội bạn được tha rồi.”

²¹ Mấy giáo sư luật và các người Pha-ri-xi nghĩ thầm, “Ông này là ai mà ăn nói ngang nhiên như mình là Trời vậy? Chỉ có một mình Trời mới có quyền tha tội được thôi.”

²² Nhưng Chúa Giê-xu biết ý nghĩ họ, nên Ngài nói, “Tại sao các ông nghĩ thầm như thế?

‡ 5:14: **Mô-se qui định** Xem thêm Lê-vi 14:1-32.

²³ Giữa hai điều này, điều nào dễ tin hơn: Hoặc là nói, ‘Tội anh đã được tha,’ hay là nói, ‘Hãy đứng dậy đi’?

²⁴ Nhưng tôi sẽ chứng tỏ cho các ông biết Con Người có quyền tha tội.” Nên Chúa Giê-xu nói với người bại, “Tôi bảo anh đứng dậy, cuốn chăn chiếu đi về nhà.”

²⁵ Anh liền đứng phắt dậy, cuốn chăn chiếu và vừa đi về nhà, vừa ca ngợi Thượng Đế.

²⁶ Dân chúng vô cùng kinh ngạc và ca tụng Thượng Đế. Họ đầy lòng ngưỡng mộ và thốt lên, “Hôm nay chúng ta được thấy những điều kỳ diệu!”

*Lê-vi theo Chúa Giê-xu
(Ma 9:9-13; Mác 2:13-17)*

²⁷ Chúa Giê-xu đi ra, thấy một nhân viên thu thuế tên Lê-vi đang ngồi ở trạm. Chúa Giê-xu bảo ông, “Hãy theo ta!”

²⁸ Lê-vi liền đứng dậy, bỏ tất cả để đi theo Ngài.

²⁹ Sau đó ông làm tiệc lớn thết đãi Chúa Giê-xu tại nhà mình. Cũng có nhiều nhân viên thu thuế và những người khác cùng dự bữa ăn nữa.

³⁰ Nhưng các người Pha-ri-xi và những giáo sư dạy luật gièm người Pha-ri-xi phàn nàn với các môn đệ Chúa Giê-xu, “Tại sao mầy anh ăn chung với bọn thu thuế và kẻ có tội như thế?”

³¹ Chúa Giê-xu đáp, “Người khoẻ mạnh đâu cần bác sĩ. Chỉ có người bệnh mới cần.”

³² Ta đến không phải để kêu gọi người tốt mà là kêu gọi tội nhân ăn năn.”

*Chúa Giê-xu trả lời một câu hỏi
(Ma 9:14-17; Mác 2:18-22)*

³³ Họ hỏi Chúa Giê-xu, “Các môn đệ của Giăng thường cử ăn một thời gian và cầu nguyện như người Pha-ri-xi hay làm. Còn các môn đệ thầy lúc nào cũng ăn uống.”

³⁴ Chúa Giê-xu đáp, “Các ông có thể nào bắt khách dự tiệc cưới của chú rể cử ăn lúc tiệc đang diễn tiến không?”

³⁵ Khi nào chú rể ra đi thì lúc ấy họ mới cử ăn.”

³⁶ Ngài bảo họ như sau, “Không ai cắt vải của áo mới để vá lỗ rách của áo cũ. Vì làm như thế sẽ hư áo mới, còn miếng vải của áo mới cũng không cùng màu với áo cũ.

³⁷ Cũng vậy, không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ vì rượu mới sẽ làm nứt bầu, rượu đổ ra mất mà bầu cũng bị hư.

³⁸ Rượu mới phải đựng trong bầu da mới.

³⁹ Không ai uống rượu cũ mà còn đòi rượu mới vì người đó sẽ bảo, ‘Rượu cũ ngon hơn.’ ”

6

*Chúa Giê-xu là Chúa ngày Sa-bát
(Ma 12:1-8; Mác 2:23-28)*

¹ Vào ngày Sa-bát nọ, Chúa Giê-xu đi ngang qua một đồng lúa. Các môn đệ bứt bông lúa, vò trong tay rồi ăn.

² Vài người Pha-ri-xi bảo, “Tại sao mấy anh làm điều trái phép trong ngày Sa-bát?”

³ Chúa Giê-xu đáp, “Vậy là các ông chưa đọc truyện Đa-vít làm trong khi ông ta và những bạn đồng hành bị đói à?”

⁴ Ông vào đền thờ của Thượng Đế, lấy bánh thánh ăn, thứ bánh mà chỉ có những thầy tế lễ mới được phép ăn thôi. Ông lại còn cho những bạn đồng hành ăn nữa.”

⁵ Rồi Ngài bảo người Pha-ri-xi “Con Người cũng là Chúa ngày Sa-bát.”

*Chữa lành bàn tay bị liệt
(Ma 12:9-14; Mác 3:1-6)*

⁶ Một ngày Sa-bát khác, Chúa Giê-xu vào hội đường dạy dỗ. Tại đó có một người bị liệt bàn tay phải.

⁷ Các giáo sư luật và mấy người Pha-ri-xi theo dõi Ngài thật kỹ, xem thử Ngài có chữa bệnh trong ngày Sa-bát không, để tố cáo Ngài.

⁸ Biết ý nghĩ của họ nên Ngài bảo người bị liệt bàn tay, “Anh hãy ra đứng giữa mọi người đây.” Anh đứng lên giữa mọi người.

⁹ Rồi Chúa Giê-xu hỏi họ, “Tôi hỏi các ông: Điều nào có phép làm trong ngày Sa-bát: làm lành hay làm dữ, cứu người hay giết người?”

¹⁰ Chúa Giê-xu liếc quanh mọi người rồi bảo người liệt bàn tay, “Giơ tay anh ra.” Anh giơ ra thì tay được lành.

¹¹ Nhưng những người Pha-ri-xi và các giáo sư luật nổi giận và bàn nhau cách đối phó với Chúa Giê-xu.

*Chúa Giê-xu chọn các sứ đồ
(Ma 10:1-4; Mác 3:13-19)*

¹² Lúc ấy, Chúa Giê-xu đi lên núi kia để cầu nguyện. Ngài cầu nguyện cả đêm cùng Thượng Đế.

¹³ Sáng hôm sau, Ngài gọi các môn đệ đến và chọn mười hai người mà Ngài gọi là sứ đồ:

¹⁴ Xi-môn thì Ngài đặt tên là Phia-rơ, em ông là Anh-rê; Gia-cơ, Giăng, Phi-líp, Ba-thê-lê-mi,

¹⁵ Ma-thi-ơ, Thô-ma, Gia-cơ con của A-phê, Xi-môn còn gọi là Xê-lốt,

¹⁶ Giu-đa con của Gia-cơ và Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, người về sau trao Chúa Giê-xu cho các kẻ thù của Ngài.

*Chúa Giê-xu dạy dỗ và chữa bệnh
(Ma 4:23-25; 5:1-12)*

¹⁷ Rồi Chúa Giê-xu cùng các môn đệ đi xuống núi. Ngài đứng nơi chỗ đất bằng phẳng. Một số đông các môn đệ Ngài cùng dân chúng từ khắp miền Giu-đia, Giê-ru-sa-lem, các thành phố miền duyên hải như Tia và Xi-đôn cũng có mặt tại đó.

¹⁸ Họ đến để nghe Ngài dạy dỗ và được chữa lành bệnh tật. Ngài chữa lành nhiều người bị ác quỷ quấy nhiễu.

¹⁹ Ai nấy đều tìm cách rời Ngài vì có quyền lực phát ra từ Ngài khiến mọi người được lành bệnh.

²⁰ Chúa Giê-xu nhìn các môn đệ và nói,

“Các con là những người nghèo khó,
sẽ được hạnh phúc,
Vì Nước Trời thuộc về các con.

21 Các con là những người đang đói, sẽ vui mừng,

Vì các con sẽ được no đủ.

Các con là những người hiện đang khóc lóc, sẽ hớn hở,

Vì các con sẽ vui cười sung sướng.

22 Người ta sẽ ghét các con, cắt đứt liên lạc với các con, phỉ nhổ các con và xem các con là đồ gian ác, vì các con theo Con Người. Nhưng khi họ làm như thế, các con sẽ vui mừng.

23 Lúc ấy hãy hớn hở lên, vì có một phần thưởng rất lớn đang dành cho các con trên thiên đàng. Tổ tiên của họ cũng đối xử với các nhà tiên tri như vậy.

24 Nhưng khốn cho các người là người hiện đang giàu có,

vì các người có cuộc sống quá thoải mái.

25 Khốn cho các người là người hiện đang no đủ, vì các người sẽ đói.

Khốn cho các người là người hiện đang vui cười, vì các người sẽ buồn bã khóc than.

26 Khốn cho các người, khi người ta chỉ nói tốt về các người, vì tổ tiên họ cũng nói với các nhà tiên tri giả y như thế.

Yêu thương kẻ thù mình
(Ma 5:38-48; 7:12a)

27 Nhưng ta bảo các người là người đang nghe, hãy yêu kẻ thù mình. Hãy đối tốt với kẻ ghét mình,

28 chúc lành cho kẻ nguyện rửa mình và cầu nguyện cho kẻ độc ác với mình.

29 Nếu ai tát má này, hãy đưa luôn má kia. Nếu ai muốn lấy áo ngoài của các người, cho họ lấy luôn áo trong, nếu họ muốn.

30 Người nào xin, hãy cho, còn ai giật đồ các người, thì đừng đòi lại.

31 Điều gì mình muốn người khác làm cho mình, thì hãy làm điều ấy cho họ.

32 Nếu các người chỉ yêu người yêu mình thì có gì đáng khen đâu? Vì tội nhân cũng yêu kẻ yêu mình.

33 Nếu các người chỉ đối tốt với người đối tốt với mình, thì có gì đáng khen? Tội nhân cũng làm được như thế!

34 Nếu các người cho người khác mượn mà lúc nào cũng trông mong được trả lại, thì có gì đáng nói? Ngay cả tội nhân cũng cho mượn và mong thu lại đủ số!

35 Nhưng các người hãy yêu kẻ thù mình, đối tốt với họ, hãy cho mượn mà đừng mong trả lại. Như thế các người mới nhận được phần thưởng lớn, và được làm con của Đấng Tối Cao, vì Ngài tỏ lòng nhân từ ngay cả cho những kẻ vô ơn và đầy tội lỗi.

36 Hãy tỏ lòng nhân ái như Cha các người đã tỏ lòng nhân ái.

Hãy xét mình

(Ma 7:1-5)

³⁷ Đừng phê phán người khác, thì các người sẽ không bị phê phán. Đừng cáo tội người khác, thì mình sẽ không bị cáo tội. Hãy tha thứ, mình sẽ được tha thứ.

³⁸ Hãy cho, các người sẽ nhận. Các người sẽ được ban cho nhiều. Người ta sẽ nén chặt, lắc cho thật đầy tràn, đổ vào lòng các người. Các người cho người khác ra sao thì Thượng Đế cũng sẽ cho các người như thế.”

³⁹ Chúa Giê-xu kể họ nghe chuyện này: “Người mù có thể nào dắt người mù được không? Không được, vì cả hai sẽ cùng té xuống hố.

⁴⁰ Trò không hơn thầy, nhưng nếu trò được huấn luyện đầy đủ thì cũng được như thầy.

⁴¹ Sao các người nhìn thấy hạt bụi nhỏ xíu trong mắt bạn mình, mà lại không thấy cả khúc gỗ to trong mắt mình?

⁴² Sao các người nói được với bạn mình, ‘Bạn ơi, để tôi lấy hạt bụi nhỏ xíu trong mắt anh ra,’ mà chính mình lại không thấy được khúc gỗ to trong mắt mình? Đây kẻ giả đạo đức! Trước hết hãy lấy khúc gỗ ra khỏi mắt mình, rồi mới thấy rõ mà lấy hạt bụi ra khỏi mắt bạn mình được.

Hai loại trái

(Ma 7:17-20; 12:34b-35)

⁴³ Cây tốt không thể sinh trái xấu, mà cây xấu cũng không thể sinh trái tốt.

⁴⁴ Xem trái thì biết cây. Không ai hái trái vả nơi bụi gai, hoặc trái nho nơi lùm cây.

⁴⁵ Người tốt làm việc tốt, vì tự trong lòng chứa điều tốt. Người xấu làm điều xấu, vì trong lòng chứa điều xấu. Người ta nói ra những điều chất chứa trong lòng.

Hai hạng người

(Ma 7:24-27)

⁴⁶ Tại sao các người gọi ta, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa,’ mà không làm theo điều ta dạy?

⁴⁷ Ta sẽ cho các người biết kẻ nào đến cùng ta, nghe lời ta dạy và vâng theo, thì giống ai.

⁴⁸ Người ấy giống như người xây nhà đào móng sâu và đặt nền trên khối đá. Khi cơn lụt tràn đến, nước muốn cuốn trôi căn nhà ấy đi, nhưng không lay chuyển được, vì nhà ấy xây rất chắc.

⁴⁹ Còn kẻ nghe lời ta mà không làm theo, thì giống như người xây nhà trên đất mà không có nền. Khi cơn lụt tràn đến, nhà đó bị sập liền, tan tành không còn gì.”

7

Chữa lành người đầy tớ của một sĩ quan

(Ma 8:5-13; Gi 4:43-54)

¹ Sau khi Chúa Giê-xu dạy cho dân chúng những điều ấy xong thì Ngài đến thành Ca-bê-nam.

² Một viên sĩ quan ở đó có đứa đầy tớ rất tin cậy đang đau gần chết.

³ Nghe đồn về Chúa Giê-xu, ông liền nhờ các bộ lão Do-thái đến nói giúp để Ngài chữa lành cho đầy tớ mình.

4 Các bô lão đi gặp Chúa Giê-xu và nài nỉ Ngài đến. Họ thưa, “Ông sĩ quan này rất đáng được thầy giúp.

5 Ông rất yêu thương dân ta và đã xây một hội đường cho chúng ta.”

6 Chúa Giê-xu liền đi với họ. Khi Chúa đi gần đến nhà ông, viên sĩ quan cho bạn ra thưa, “Xin Chúa đừng tự phiền như thế, vì tôi không đáng rước Chúa vào nhà.

7 Do đó mà tôi không đi ra gặp Chúa. Xin Ngài chỉ cần truyền lệnh thì đứa đầy tớ của tôi sẽ lành.

8 Vì tôi ở dưới quyền người khác, đồng thời tôi cũng có quân lính dưới quyền tôi. Tôi bảo anh lính này, ‘Đi,’ thì nó đi. Tôi bảo anh lính khác, ‘Đến,’ thì nó đến. Tôi bảo đầy tớ tôi, ‘Làm cái này,’ thì nó làm.”

9 Khi nghe vậy, Chúa Giê-xu vô cùng ngạc nhiên. Ngài quay lại nói với dân chúng đang đi theo mình, “Ta bảo các người, trong cả nước Ít-ra-en, ta chưa bao giờ thấy ai có đức tin lớn như thế này.”

10 Những người được sai đến gặp Chúa Giê-xu trở về nhà thì thấy người đầy tớ đã lành bệnh.

Chúa Giê-xu khiến một thanh niên sống lại

11 Ít lâu sau, Chúa Giê-xu đi đến một thành gọi là Na-in, có các môn đệ và một đám đông dân chúng đi theo.

12 Đến gần cửa thành, Ngài thấy một đám tang đi ra. Người mẹ, là một bà góa, vừa mất đứa con trai một. Người từ thành ấy đưa xác rất đông

cùng với bà mẹ, trong khi người ta đang khiêng quan tài cậu ra.

¹³ Nhìn thấy bà, Chúa động lòng thương. Ngài bảo, “Bà đừng khóc nữa.”

¹⁴ Ngài bước đến rờ nắp quan tài, thì những người khiêng dừng lại. Chúa Giê-xu gọi, “Cậu em ơi, ta bảo cậu hãy ngồi dậy!”

¹⁵ Cậu liền ngồi nhóm dậy và bắt đầu nói chuyện. Chúa Giê-xu liền giao cậu lại cho bà mẹ.

¹⁶ Toàn thể dân chúng vô cùng kinh ngạc và bắt đầu ca ngợi Thượng Đế. Họ nói, “Có một đấng tiên tri lớn đã xuất hiện giữa chúng ta! Thượng Đế đã đến viếng thăm dân Ngài.”

¹⁷ Tin này được đồn ra khắp miền Giu-đia và các vùng xung quanh.

Giăng thắp mắt (Ma 11:2-19)

¹⁸ Các môn đệ của Giăng thuật lại những chuyện ấy cho ông nghe. Giăng gọi hai môn đệ

¹⁹ sai họ đi gặp Chúa để hỏi, “Thầy là Đấng phải đến hay chúng tôi còn phải chờ Đấng khác?”

²⁰ Lúc gặp Chúa Giê-xu, họ hỏi, “Giăng Báp-tít sai chúng tôi đến hỏi ‘Thầy là Đấng phải đến hay chúng tôi phải chờ Đấng khác?’ ”

²¹ Khi ấy Chúa Giê-xu đang chữa lành nhiều người khỏi đứ thứ tật bệnh, đuổi ác quỷ và khiến kẻ mù được sáng mắt.

²² Ngài bảo các môn đệ của Giăng, “Về thuật lại cho Giăng biết những điều các anh nghe và thấy hôm nay. Kẻ mù được thấy, kẻ què được đi,

những người mắc bệnh cùi được chữa lành, kẻ điếc được nghe, người chết sống lại và Tin Mừng được giảng cho kẻ nghèo.

²³ Phúc cho ai không nao núng trong đức tin mình vì ta!”

²⁴ Sau khi các môn đệ của Giăng về rồi, Chúa Giê-xu mới nói chuyện với dân chúng về Giăng: “Các người ra đồng hoang để xem gì? Có phải xem cọng sậy* bị gió thổi không?

²⁵ Các người đi ra xem gì nữa? Có phải xem người mặc đồ sang trọng không? Không, những người mặc đồ sang trọng và giàu có thì ở trong cung vua.

²⁶ Nhưng các người đi ra xem gì nữa? Có phải xem nhà tiên tri chăng? Thật vậy, ta bảo các người, Giăng còn lớn hơn nhà tiên tri nữa.

²⁷ Vì có lời viết về Giăng như sau:

‘Ta sẽ sai sứ giả ta đi trước mặt Con,
để dọn đường cho Con.’ *Ma-la-chi 3:1*

²⁸ Ta nói với các người, trong tất cả những người sinh ra đời, chưa có ai lớn hơn Giăng, nhưng trong Nước Trời, người nhỏ nhất còn lớn hơn cả Giăng nữa.”

²⁹ Khi dân chúng, kể cả các nhân viên thu thuế nghe như thế thì nhìn nhau và đồng ý rằng, lời dạy dỗ của Thượng Đế là đúng và bằng lòng chịu Giăng làm lễ báp-têm.

* **7:24: cọng sậy** Nghĩa là Giăng không phải người thường hoặc yếu ớt như cọng cỏ bị gió thổi.

³⁰ Nhưng những người Pha-ri-xi và các chuyên gia về luật không chấp nhận chương trình Thượng Đế dành cho họ; họ không chịu Giăng làm lễ báp-têm.

³¹ Sau đó Chúa Giê-xu nói, “Bây giờ ta phải nói gì về dân này? So sánh họ với cái gì?”

³² Họ giống như mấy đứa nhỏ ngồi ngoài chợ, bảo nhau rằng,

‘Tội tao đã chơi nhạc cho chúng bay,
mà chúng bay không chịu nhảy múa;
Tội tao đã ca bản nhạc buồn,
mà chúng bay không chịu khóc lóc.’

³³ Giăng Báp-tít đến, không ăn bánh cũng không uống rượu, các người bảo, ‘Ông ta bị quỷ ám.’

³⁴ Con Người đến, ăn và uống thì các người phê bình, ‘Xem kìa! Ông ta ăn nhậu quá mức, lại còn kết bạn với bọn thu thuế và kẻ có tội!’

³⁵ Nhưng những người khôn ngoan thì nhìn nhận sự khôn ngoan là do Thượng Đế mà đến.”

Một phụ nữ rửa chân Chúa Giê-xu

³⁶ Có một người Pha-ri-xi mời Chúa Giê-xu dùng bữa tại nhà, nên Ngài đi đến nhà ông và ngồi ở bàn.

³⁷ Một người đàn bà tội lỗi trong tỉnh nghe tin Chúa Giê-xu đang dùng bữa ở nhà người Pha-ri-xi, thì chị liền mang một bình bằng ngọc đầy nước hoa

³⁸ đến, đứng đằng sau nơi chân Chúa Giê-xu khóc nức nở. Chị lấy nước mắt rửa chân Chúa

Giê-xu rồi lấy tóc mình mà lau và hôn chân Ngài nhiều lần, đồng thời xúc nước hoa nơi chân Ngài.

³⁹ Khi người Pha-ri-xi, là người mời Ngài đến nhà, thấy vậy mới thầm nghĩ, “Nếu ông Giê-xu này thật là nhà tiên tri, thì hẳn ông ta phải biết rằng người đàn bà đang đụng đến mình là người xấu xa!”

⁴⁰ Chúa Giê-xu bảo người Pha-ri-xi, “Xi-môn, tôi có chuyện muốn nói với ông.”

Xi-môn thưa, “Thưa thầy, xin cứ nói.”

⁴¹ Chúa Giê-xu nói, “Có hai người mắc nợ một chủ cho vay tiền. Một người thiếu năm trăm quan tiền, người kia thiếu năm chục.

⁴² Vì họ không có tiền trả, nên chủ cho vay tha nợ cho cả hai. Thế thì người nào yêu chủ nợ hơn?”

⁴³ Xi-môn, người Pha-ri-xi đáp, “Tôi nghĩ người mắc nợ nhiều hơn.”

Chúa Giê-xu nói với Xi-môn, “Ông nói rất đúng.”

⁴⁴ Quay sang phía thiếu phụ, Chúa Giê-xu bảo Xi-môn, “Ông có thấy chị này không? Khi tôi vào nhà ông, ông không thèm mang nước cho tôi rửa chân, còn chị này đã rửa chân tôi bằng nước mắt và lấy tóc mình mà lau.

⁴⁵ Ông không chào đón tôi bằng cái hôn, nhưng từ khi tôi vào, chị hôn chân tôi hoài.

⁴⁶ Ông không xúc dầu trên đầu tôi nhưng chị này đã đổ nước hoa xúc chân tôi.

⁴⁷ Tôi bảo ông rằng chị này tuy có tội nhiều lắm nhưng được tha thứ hết nên chị tỏ tình thương nhiều. Còn người được tha ít thì yêu ít.”

⁴⁸ Rồi Ngài nói với chị, “Tội chị đã được tha rồi.”

⁴⁹ Những người ngồi cùng bàn bắt đầu hỏi nhau, “Ông này là ai mà cũng tha tội?”

⁵⁰ Chúa Giê-xu bảo thiếu phụ, “Vì chị có lòng tin, nên chị đã được cứu khỏi tội. Thôi chị hãy yên tâm mà về.”

8

Những người thuộc nhóm Chúa Giê-xu

¹ Sau đó, trong khi Chúa Giê-xu đi qua các thành phố và thị trấn nhỏ thì Ngài giảng Tin Mừng về Nước Trời. Có mười hai môn đệ cùng đi với Ngài.

² Cũng có mấy thiếu phụ đã được Ngài chữa lành bệnh và đuổi ác quỷ như Ma-ri, còn gọi là Ma-đơ-len, người mà Ngài đã đuổi bảy quỷ ra;

³ Giô-a-na, vợ của Chu-xa, quản gia của Hê-rốt, Xu-gia-na và nhiều người khác nữa. Các bà này dùng tiền riêng của mình để giúp đỡ Chúa Giê-xu cùng các sứ đồ.

Ngụ ngôn về gieo giống

(Ma 13:1-17; Mác 4:1-12)

⁴ Dân chúng họp lại rất đông, họ đến từ đủ mọi tỉnh để gặp Chúa Giê-xu. Ngài kể cho họ nghe ngụ ngôn sau đây:

⁵ “Có một nông gia kia đi ra gieo giống. Trong khi gieo, một số hạt rơi trên đường. Người qua kẻ lại dẫm lên rồi chim đáp xuống ăn hết.

⁶ Một số rơi trên đất đá, khi bắt đầu nảy mầm thì chết héo vì thiếu nước.

⁷ Một số rơi giữa cỏ gai, cỏ gai cùng mọc lên chèn ép cây non.

⁸ Còn một số rơi trên đất tốt, mọc lên và sinh ra hàng trăm hạt khác.” Sau khi kể chuyện ấy xong, Ngài kêu lên, “Ai nghe ta được hãy lắng tai nghe!”

⁹ Các môn đệ Chúa Giê-xu hỏi Ngài về ý nghĩa ngụ ngôn ấy.

¹⁰ Ngài đáp, “Các con được tuyển chọn để biết những bí mật về Nước Trời. Nhưng ta phải dùng ngụ ngôn nói chuyện với dân chúng để cho:

‘Họ nhìn mà không thấy,
nghe mà không hiểu.’

Ê-sai 6:9

*Chúa Giê-xu giải thích ngụ ngôn
gieo giống*

(Ma 13:18-23; Mác 4:13-20)

¹¹ Ý nghĩa ngụ ngôn này như sau: Hạt giống là lời của Thượng Đế.

¹² Hạt rơi bên đường đi giống như những người nghe lời dạy của Thượng Đế, nhưng quĩ dữ đến cướp lời ấy khỏi lòng họ, để họ không tin và được cứu.

¹³ Hạt rơi trên đá giống như những người nghe lời dạy của Thượng Đế và vui vẻ tiếp nhận, nhưng không để lời đó thấm sâu vào lòng. Họ

chỉ tin hời hợt một thời gian thôi, đến khi gặp khó khăn liền bỏ cuộc.

14 Hột rơi nhằm bụi gai giống như những người nghe lời dạy của Thượng Đế, nhưng lại để những lo lắng, giàu sang và vui thú đời này khiến họ không thể lớn lên và kết quả* được.

15 Còn hột rơi trên đất tốt giống như những người nghe lời dạy của Thượng Đế với tấm lòng chân thành, vâng theo lời đó và dần dần kết quả.

*Hãy dùng điều mình có
(Mác 4:21-25)*

16 Không ai thắp đèn rồi lấy chậu úp lên hoặc giấu dưới giương. Trái lại, người ta đặt nó trên chân đèn để cho ai bước vào cũng thấy sáng.

17 Điều gì kín giấu rồi cũng phải lộ ra và điều bí mật nào rồi cũng bị phơi bày.

18 Nên hãy cẩn thận về cách các con nghe. Ai có trí hiểu sẽ được cho thêm. Còn ai không có trí hiểu sẽ bị lấy luôn điều họ tưởng họ có nữa."

*Gia đình thật của Chúa Giê-xu
(Ma 12:46-50; Mác 3:31-35)*

19 Mẹ và anh em Ngài đến để gặp Ngài nhưng vì dân chúng chen chúc quá đông nên không gặp được.

20 Có người thưa, "Mẹ và anh em thầy đang đứng ngoài chờ thầy kìa."

* **8:14: kết quả** Hay "sinh quả." Nghĩa là tạo ra những điều tốt lành như Thượng Đế muốn.

21 Chúa Giê-xu đáp, “Mẹ và anh em ta là những người nghe và vâng theo lời dạy của Thượng Đế!”

Chúa Giê-xu dẹp yên cơn bão
(Ma 8:23-27; Mác 4:35-41)

22 Một hôm Chúa Giê-xu xuống thuyền với các môn đệ. Ngài bảo, “Chúng ta hãy qua bờ bên kia.” Họ liền chèo thuyền đi.

23 Trong khi thuyền đang lướt sóng thì Ngài ngủ. Bỗng có một cơn gió mạnh thổi qua hồ, nước ào vào đẩy thuyền, mọi người sắp lâm nguy.

24 Các môn đệ hết hoảng đến đánh thức Chúa Giê-xu dậy, “Thầy ơi, thầy ơi, chúng ta sắp chết đuối hết!”

Chúa Giê-xu thức dậy ra lệnh cho gió và sóng. Sóng gió liền ngưng, mặt hồ trở lại yên lặng như tờ.

25 Chúa Giê-xu hỏi các môn đệ, “Đức tin các con ở đâu?”

Các môn đệ lấy làm kinh hãi và sửng sốt. Họ hỏi nhau, “Ông này là ai mà ra lệnh cho sóng gió, chúng cũng vâng theo?”

Người bị quỷ ám
(Ma 8:28-34; Mác 5:1-20)

26 Chúa Giê-xu cùng các môn đệ đi thuyền băng qua hồ Ga-li-lê, đến miền cửa dân Ghê-ra-sen.

27 Khi họ vừa bước lên bờ, thì có một người bị quỷ ám từ thành chạy đến gặp Ngài. Lâu nay anh không mặc quần áo gì và chỉ ở trong các hang chôn người chết chứ không ở trong nhà.

28 Khi thấy Chúa Giê-xu, anh la lớn và sụp lạy trước mặt Ngài. Anh la lên, “Giê-xu Con Thượng Đế Tối Cao ơi, Ngài muốn làm gì tôi đây? Tôi van xin Ngài đừng làm khổ tôi!”

29 Anh kêu lên như thế là vì Chúa Giê-xu đang ra lệnh cho ác quỷ phải ra khỏi anh. Nhiều lần anh bị quỷ hành. Mặc dù người ta kèm giữ và xiềng tay chân nhưng anh bẻ xiềng và bị quỷ đưa đến vùng đồng không mông quạnh.

30 Chúa Giê-xu hỏi quỷ, “Mày tên gì?”

Nó đáp, “Lữ đoàn”† vì có nhiều quỷ ám anh ta.

31 Lữ quỷ van xin Ngài đừng đuổi chúng xuống hố tâm tối đời đời.‡

32 Có một bầy heo đông đang ăn trên một ngọn đồi gần đó, nên lũ quỷ xin Chúa Giê-xu cho phép chúng nhập vào bầy heo. Ngài cho phép.

33 Bọn quỷ ra khỏi anh, liền nhập vào bầy heo. Cả bầy chạy lao xuống đồi, nhào xuống hồ chết đuối hết.

34 Mấy chú chăn heo thấy sự việc xảy ra liền bỏ chạy và thuật chuyện lại cho cả thành và vùng quê.

35 Dân chúng kéo ra xem sự thể ra sao. Khi họ đến gặp Chúa Giê-xu thì thấy người trước kia bị quỷ ám đang ngồi nơi chân Ngài, mặc áo quần chỉnh tề, tinh thần tỉnh táo vì quỷ đã ra khỏi. Nhưng dân chúng thì lại khiếp sợ.

† 8:30: “**Lữ đoàn**” Có nghĩa là nhiều. Một Lữ đoàn là một đơn vị quân số La-mã khoảng sáu ngàn người. ‡ 8:31: **hố tâm tối đời đời** Nghĩa đen là “vực sâu,” hoặc hố hay lỗ sâu nơi các quỷ sứ bị cầm giữ.

³⁶ Những kẻ chứng kiến sự việc kể lại cho mọi người biết Chúa Giê-xu đã chữa lành anh ta ra sao.

³⁷ Cả dân chúng vùng Ghê-ra-sen liền yêu cầu Chúa Giê-xu rời địa phận họ vì họ quá hoảng sợ.

Vì thế Chúa Giê-xu vào thuyền đi trở về miền Ga-li-lê.

³⁸ Người được Chúa Giê-xu chữa lành năn nỉ xin đi theo Ngài, nhưng Chúa Giê-xu bảo anh trở về nhà và dặn,

³⁹ “Anh hãy trở về nhà và thuật lại cho mọi người nghe việc lớn lao mà Thượng Đế đã làm cho anh.”

Nên anh đi khắp tỉnh, thuật cho mọi người nghe việc lớn lao mà Chúa Giê-xu đã làm cho mình.

*Chúa Giê-xu khiến một em bé gái sống lại và chữa lành một thiếu phụ
(Ma 9:18-26; Mác 5:21-43)*

⁴⁰ Khi Chúa Giê-xu trở lại miền Ga-li-lê thì dân chúng đông đảo ra chào đón Ngài, vì ai nấy cũng trông chờ Ngài.

⁴¹ Có một người tên Giai-ru, làm chủ hội đường, đến gặp Chúa Giê-xu và quì xuống van xin Ngài đến nhà mình.

⁴² Con gái một của Giai-ru khoảng mười hai tuổi đang hấp hối.

Khi đang trên đường đến nhà Giai-ru thì Ngài bị dân chúng lấn ép tứ phía.

⁴³ Có một thiếu phụ trong đám đông bị chứng xuất huyết đã mười hai năm. Chị đã tốn rất

nhiều tiền cho y sĩ[§] nhưng không ai chữa trị được.

⁴⁴ Chị lén đến phía sau Chúa Giê-xu và rờ ven áo Ngài, lập tức chứng xuất huyết ngưng lại.

⁴⁵ Chúa Giê-xu liền hỏi, “Ai rờ đến ta?”

Mọi người đều chối thì Phia-rơ lên tiếng, “Thưa thầy, dân chúng xung quanh đang lấn ép thầy đó.”

⁴⁶ Nhưng Chúa Giê-xu bảo, “Có người rờ đến ta, vì ta cảm biết có quyền lực ra từ ta.”

⁴⁷ Thiếu phụ thấy không giấu được nữa, nên bước ra, run lẩy bẩy và quì xuống trước mặt Ngài. Trong lúc mọi người lắng nghe thì chị kể lại tại sao chị đã rờ áo Ngài và được lành bệnh liền như thế nào.

⁴⁸ Chúa Giê-xu bảo chị, “Chị à, chị được lành vì chị có lòng tin. Thôi chị hãy yên tâm ra về!”

⁴⁹ Trong khi Chúa Giê-xu còn đang nói, thì người nhà của ông chủ hội đường đến báo, “Con gái ông chết rồi. Đừng làm phiền thầy nữa.”

⁵⁰ Chúa Giê-xu nghe vậy liền bảo Giai-ru, “Đừng sợ. Cứ vững tin thì con gái ông sẽ lành bệnh.”

⁵¹ Chúa Giê-xu vào nhà. Ngài chỉ cho phép Phia-rơ, Giăng, Gia-cơ và cha mẹ cô gái vào với Ngài mà thôi.

⁵² Mọi người đang khóc lóc thảm sầu lắm, vì cô gái chết rồi nhưng Chúa Giê-xu an ủi, “Đừng khóc nữa. Em gái này không phải chết đâu. Nó chỉ ngủ thôi.”

§ 8:43: **Chị đã tổn ... y sĩ** Vài bản Hi-lạp cổ không có câu này.

⁵³ Họ nhạo cười Ngài, vì họ biết cô bé gái đã chết.

⁵⁴ Nhưng Chúa Giê-xu cầm tay cô gái kêu, “Con ơi, hãy ngồi dậy!”

⁵⁵ Thần linh liền trở lại với cô bé và cô lập tức ngồi nhồm dậy. Chúa Giê-xu liền bảo họ cho cô bé ăn.

⁵⁶ Cha mẹ cô gái vô cùng kinh ngạc nhưng Chúa Giê-xu căn dặn họ không được nói cho ai biết chuyện ấy.

9

Chúa Giê-xu phái các sứ đồ đi (Ma 10:5-15; Mác 6:7-13)

¹ Chúa Giê-xu gọi mười hai môn đệ lại và ban cho họ quyền năng trị mọi tà ma và năng lực chữa bệnh.

² Ngài sai họ ra đi rao giảng về Nước Trời và chữa lành những người đau yếu.

³ Ngài dặn họ, “Đừng mang đồ gì theo, đừng mang gậy, túi, bánh, tiền bạc hay quần áo dự.

⁴ Khi vào nhà nào các con hãy ở đó cho đến khi đi.

⁵ Nếu dân chúng không tiếp đón các con, thì hãy phủ bụi nơi chân* khi các con rời tỉnh đó, để làm dấu cảnh cáo họ.”

⁶ Các sứ đồ ra đi thăm các thành, các làng mạc, rao giảng Tin Mừng và chữa lành người bệnh khắp nơi.

* **9:5: phủ bụi nơi chân** Dấu hiệu cảnh cáo. Chứng tỏ các sứ đồ đã gạt bỏ các người ấy.

*Hê-rốt hoang mang về Chúa Giê-xu
(Ma 14:1-12; Mác 6:14-29)*

⁷ Hê-rốt, vua chư hầu, nghe được mọi chuyện, đâm ra hoang mang vì có người nói, “Giăng Báp-tít đã từ kẻ chết sống lại.”

⁸ Người khác thì nói, “Ê-li đã xuất hiện giữa chúng ta.” Còn người khác nữa lại nói, “Một trong các nhà tiên tri đời xưa sống lại từ trong kẻ chết.”

⁹ Hê-rốt nói, “Ta đã chém đầu Giăng, thế thì người này là ai mà nghe đồn rất nhiều?” Cho nên Hê-rốt tìm cách gặp Chúa Giê-xu.

*Năm ngàn người được thết đãi
(Ma 14:13-21; Mác 6:30-44; Gi 6:1-14)*

¹⁰ Các sứ đồ trở về, tường thuật lại cho Chúa Giê-xu mọi điều họ làm. Sau đó Ngài mang họ cùng với Ngài đi đến một tỉnh gọi là Bết-xai-đa, để có thì giờ riêng tư với nhau.

¹¹ Nhưng dân chúng nghe nói Chúa Giê-xu sắp đến, liền đi theo Ngài. Ngài tiếp họ và giảng cho họ nghe về Nước Trời, đồng thời chữa những người cần được chữa lành.

¹² Lúc xế chiều, mười hai sứ đồ đến thưa với Ngài, “Xin thầy cho dân chúng về để họ đi vào các tỉnh và vùng quê quanh đây kiếm chỗ nghỉ ngơi và mua thức ăn vì chỗ này hoang vắng lắm.”

¹³ Nhưng Chúa Giê-xu bảo họ, “Các con phải cho họ ăn.”

Họ thưa, “Nếu không đi mua thêm thức ăn cho họ thì chúng con chỉ có năm ổ bánh và hai con cá thôi.”

¹⁴ Có khoảng năm ngàn người đàn ông tại đó.

Chúa Giê-xu bảo các môn đệ, “Cho dân chúng ngồi từng nhóm năm mươi người đi.”

¹⁵ Họ làm theo, và mọi người ngồi xuống.

¹⁶ Chúa Giê-xu cầm năm ổ bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, cảm tạ Thượng Đế đã ban cho thức ăn. Rồi Ngài trao thức ăn cho các môn đệ phân phát cho dân chúng.

¹⁷ Mọi người ăn uống no nê, chỗ còn thừa gom được mười hai giỏ đầy.

Chúa Giê-xu là Đấng Cứu Thế

(Ma 16:13-19; Mác 8:27-29)

¹⁸ Một lần nọ, khi Chúa Giê-xu đang cầu nguyện riêng, có các môn đệ bên cạnh, thì Ngài hỏi, “Người ta nói ta là ai?”

¹⁹ Họ đáp, “Có người nói thầy là Giảng Báp-tít. Kẻ khác nói thầy là Ê-li, còn người khác nữa thì nói thầy là một trong những nhà tiên tri đời xưa sống lại.”

²⁰ Nhưng Chúa Giê-xu hỏi, “Còn các con nói ta là ai?”

Phia-rơ thưa, “Thầy là Đấng Cứu Thế, do Thượng Đế sai đến.”

²¹ Chúa Giê-xu nghiêm cấm họ không được nói điều ấy cho ai.

Chúa Giê-xu nói trước về cái chết của Ngài

(Ma 16:21-28; Mác 8:30-9:1)

22 Ngài bảo “Con Người phải chịu nhiều nỗi khổ. Ngài sẽ bị các bô lão Do-thái, các giới trưởng tế và các giáo sư luật loại ra. Ngài sẽ bị giết và sau ba ngày sẽ sống lại từ trong kẻ chết.”

23 Ngài bảo họ, “Nếu ai muốn theo ta thì phải từ bỏ những điều mình ưa thích. Mỗi ngày họ phải sẵn lòng hi sinh cuộc sống mà theo ta.

24 Ai tìm cách giữ mạng sống mình sẽ đánh mất sự sống thật. Còn ai hi sinh mạng sống mình vì ta sẽ nhận được sự sống thật.

25 Nếu người nào được cả thế giới, mà chính mình bị tiêu hủy hoặc chết mất, thì chẳng ích gì.

26 Ai xấu hổ về ta và lời dạy dỗ của ta, thì Con Người cũng sẽ xấu hổ về người ấy khi Ngài hiện đến trong vinh quang của Cha và các thiên sứ thánh.

27 Ta bảo thật với các con, vài người đang đứng đây sẽ được trông thấy Nước Trời trước khi qua đời.”

*Chúa Giê-xu nói chuyện với Mô-se và Ê-li
(Ma 17:1-8; Mác 9:2-8)*

28 Khoảng tám ngày sau khi Chúa Giê-xu dạy những điều ấy, thì Ngài mang Phia-rơ, Giăng và Gia-cơ lên một ngọn núi để cầu nguyện.

29 Trong khi đang cầu nguyện, hình dáng Ngài đổi khác, còn áo quần Ngài trở nên sáng trắng.

30 Bỗng có hai người, Mô-se và Ê-li, hiện ra nói chuyện với Chúa Giê-xu.

31 Họ hiện ra trong vinh quang của thiên đàng và nói chuyện về sự ra đi của Ngài sắp diễn ra ở Giê-ru-sa-lem.

32 Phia-rơ và hai môn đệ kia buồn ngủ quá sức, nhưng khi hoàn toàn tỉnh ngủ, họ thấy vinh quang của Chúa Giê-xu và hai người đang đứng với Ngài.

33 Khi Mô-se và Ê-li sắp ra đi, thì Phia-rơ thưa với Ngài, “Thưa thầy, chúng ta ở đây rất tốt. Để chúng con dựng ba cái lều—một cái cho thầy, một cái cho Mô-se và một cái cho Ê-li.” Phia-rơ cũng chẳng biết mình đang nói gì.

34 Lúc ông đang nói thì có đám mây bay đến che phủ họ, khiến họ hết hoảng.

35 Từ trong đám mây có tiếng vọng ra, “Đây là Con ta, người mà ta đã chọn. Hãy nghe theo người!”

36 Khi tiếng ấy nói xong, thì chỉ còn có một mình Chúa Giê-xu ở đó. Phia-rơ, Giăng và Gia-cơ không nói gì cả và trong những ngày ấy cũng không kể cho ai nghe điều họ vừa mới trông thấy.

*Chữa lành một cậu bé mắc bệnh
(Ma 17:14-18; Mác 9:14-27)*

37 Hôm sau, khi xuống núi, thì có đám đông dân chúng đến đón Ngài.

38 Một người trong đám đông kêu lớn cùng Ngài, “Thưa thầy, làm ơn đến xem giùm con tôi vì nó là con một tôi.

39 Một ác quỷ ám nó, bỗng nhiên nó rú lên. Quỷ làm cho nó vật vã rồi sùi bọt mép. Quỷ muốn làm hại nó, gần như không bao giờ buông tha nó.

40 Tôi đã năn nỉ các môn đệ thầy đuổi quỷ ra mà họ làm không được.”

41 Chúa Giê-xu đáp, “Mấy ông không có đức tin, và nếp sống mấy ông sai quấy. Ta phải ở với các ông và chịu đựng các ông trong bao lâu nữa? Mang con ông đến đây.”

42 Lúc cậu bé đang đến thì quỷ vật nó té xuống đất, nằm giãy giụa. Nhưng Chúa Giê-xu quở mắng ác quỷ, chữa lành cậu bé và giao cậu lại cho người cha.

43 Mọi người đều sửng sờ về quyền năng lớn lao của Thượng Đế.

*Chúa Giê-xu nói
về cái chết của Ngài
(Ma 17:22-23; Mác 9:30-32)*

Trong khi mọi người đang kinh ngạc về những điều Chúa Giê-xu làm, thì Ngài bảo các môn đệ,

44 “Các con đừng quên điều thầy nói bây giờ với các con: Con Người sẽ bị trao vào tay dân chúng.”

45 Nhưng các môn đệ không hiểu điều ấy vì ý nghĩa đã bị che khuất khỏi họ, mà họ lại sợ không dám hỏi Ngài.

*Ai là người cao trọng nhất?
(Ma 18:1-5; Mác 9:33-37)*

46 Các môn đệ bắt đầu tranh cãi với nhau để xem ai là người lớn nhất trong vòng họ.

47 Chúa Giê-xu biết được ý nghĩ ấy nên Ngài mang một em nhỏ đến đứng bên cạnh Ngài.

48 Rồi Ngài dạy, “Người nào nhân danh ta tiếp một em nhỏ này, tức là tiếp ta. Còn người nào tiếp ta tức là tiếp Đấng đã sai ta đến, vì người nào nhỏ nhất trong các con mới là người lớn nhất.”

*Ai không nghịch với chúng ta
tức là về phía chúng ta
(Mác 9:38-40)*

49 Giảng thừa, “Thưa thầy, chúng con thấy có người dùng danh thầy đuổi quỷ ra khỏi người ta. Chúng con cấm ngay, vì anh ta không cùng nhóm với chúng ta.”

50 Nhưng Chúa Giê-xu đáp, “Đừng cấm làm gì, vì người nào không chống chúng ta tức là về phía chúng ta.”

Một tỉnh không chịu tiếp Chúa Giê-xu

51 Khi gần đến lúc Chúa Giê-xu phải ra đi, Ngài quyết định lên thành Giê-ru-sa-lem.

52 Ngài cho vài người đi trước đến một tỉnh thuộc miền Xa-ma-ri để chuẩn bị cho Ngài.

53 Nhưng dân chúng ở đó không chịu tiếp đón Ngài, vì Ngài định tâm lên Giê-ru-sa-lem.

54 Thấy vậy Gia-cơ và Giăng, hai môn đệ của Chúa Giê-xu liền nói, “Thưa Chúa, Ngài có muốn chúng con khiến lửa từ trời giáng xuống đốt tiêu bọn người này không?”†

† 9:54: Có vài bản Hi-lạp thêm: “... như Ê-li đã làm hay không.”

55 Nhưng Chúa Giê-xu quay lại quở trách hai người.‡

56 Rồi họ đi qua tỉnh khác.

*Theo Chúa Giê-xu
(Ma 8:19-22)*

57 Đang khi đi đường, có người thưa với Chúa Giê-xu, “Thầy đi đâu tôi sẽ theo đó.”

58 Chúa Giê-xu bảo họ, “Chồn cáo có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ gối đầu.”

59 Chúa Giê-xu bảo một người khác, “Hãy theo ta!” Anh đáp, “Thưa Chúa, để tôi chôn cất cha tôi trước đã.”

60 Nhưng Chúa Giê-xu bảo anh, “Hãy để người chết chôn người chết. Còn anh hãy đi ra rao giảng về Nước Trời.”

61 Người khác nữa thưa, “Thưa Chúa, tôi sẽ theo Ngài nhưng để tôi về chào từ giã gia đình tôi đã.”

62 Chúa Giê-xu bảo, “Ai bắt đầu cày ruộng mà cứ còn ngoái cổ nhìn lại phía sau thì hoàn toàn vô dụng cho Nước Trời.”

10

Chúa Giê-xu phái bảy mươi hai sứ đồ đi

‡ 9:55: Vài bản cũ ghi: “Nhưng Chúa Giê-xu quay lại và quở trách họ. Ngài bảo, ‘Các con không biết thần linh nào xui giục mình. 56 Con Người đến không phải để tiêu diệt linh hồn người ta mà để cứu vớt.’”

1 Sau đó Chúa chọn bảy mươi hai* người khác, rồi sai họ đi trước từng toán hai người đến những tỉnh và địa điểm Ngài định ghé qua.

2 Ngài dặn họ, “Mùa gặt thì trủng nhưng thợ gặt thì thiếu. Nên hãy cầu xin Thượng Đế gửi thêm người đến tiếp tay gặt hái.

3 Bây giờ hãy lên đường, nhưng nghe đây! Ta sai các con ra đi chẳng khác nào chiên vào giữa muông sói.

4 Đừng mang theo ví, túi, giày và đừng phí thì giờ nói chuyện với ai dọc đường.

5 Trước khi các con bước vào nhà nào thì hãy chúc, ‘Bình an cho nhà này.’

6 Nếu những người ở đó có tinh thần hòa bình, thì phúc hòa bình các con sẽ ở với họ; nếu không, phúc lành đó sẽ trở về với các con.

7 Hãy ở trong nhà ấy, ăn uống những gì người ta mời. Người làm công phải được trả lương. Đừng chuyển từ nhà này sang nhà khác.

8 Nếu đến một thành nào mà dân chúng ở đó tiếp đón các con, hãy ăn những gì họ cho.

9 Hãy chữa lành những kẻ đau và bảo họ, ‘Nước Trời rất gần với các ông bà lắm.’

10 Còn nếu đến một thành nào mà dân chúng ở đó không tiếp đón các con, thì hãy đi ra giữa phố tuyên bố,

11 ‘Ngay cả bụi đất trong tỉnh các ông bà dính nơi chân, chúng tôi cũng phải sạch hết để làm chứng nghịch lại các ông bà. Nhưng nên nhớ là

* **10:1: *bảy mươi hai*** Nhiều bản Hi-lạp chỉ ghi có bảy mươi.

Nước Trời gần đến rồi.’

¹² Ta nói cho các con biết, đến Ngày Xét Xử, dân Xô-đôm còn bị phạt nhẹ hơn dân thành ấy.

*Chúa Giê-xu cảnh cáo
những người không tin
(Ma 11:20-24)*

¹³ Khốn cho mày, thành Cô-ra-xin! Khốn cho người, thành Bết-xai-đa! Vì nếu những phép lạ ta đã làm giữa các người mà đem làm giữa các thành Tia và Xi-đôn thì dân chúng ở đó đã ăn năn hối hận lâu rồi. Họ chắc chắn đã mặc vải xô, rắc tro lên đầu để chứng tỏ đã được thay đổi.

¹⁴ Đến Ngày Xét Xử hai thành Tia và Xi-đôn sẽ bị phạt nhẹ hơn các người.

¹⁵ Còn người, thành Ca-bê-nâm, người được nâng lên đến tận trời sao? Không! Người sẽ bị ném xuống âm phủ!

¹⁶ Ai nghe các con tức nghe ta, còn ai gạt bỏ các con tức gạt bỏ ta. Còn ai gạt bỏ ta tức gạt bỏ Đấng đã sai ta đến.”

Sa-tăng bị quăng xuống

¹⁷ Khi bảy mươi hai sứ đồ trở về, họ rất hớn hởi và báo cáo, “Thưa Chúa, khi chúng con nhân danh Ngài thì đến ác quỷ cũng vâng lời chúng con!”

¹⁸ Chúa Giê-xu bảo, “Ta thấy Sa-tăng từ trời rơi xuống như chớp.

¹⁹ Nghe đây, ta ban cho các con quyền dẫm lên rắn rít và bọ cạp, quyền ấy lớn hơn quyền của kẻ thù nữa. Cho nên không có gì làm hại các con được.

²⁰ Nhưng các con không nên mừng vì quĩ phục các con mà hãy mừng vì tên các con đã được ghi trên thiên đàng.”

*Chúa Giê-xu cầu nguyện cùng Cha
(Ma 11:25-27; 13:16-17)*

²¹ Bấy giờ Chúa Giê-xu mừng rỡ trong Thánh Linh. Ngài nói, “Thưa Cha, Con ca ngợi Cha là Chúa của trời đất, vì Cha đã giấu những điều này khỏi những người khôn ngoan thông sáng mà bày tỏ cho những người có lòng đơn sơ như trẻ thơ. Vâng, thưa Cha vì đó là điều Ngài muốn.

²² Cha đã giao mọi việc cho Con. Không ai biết Con là ai ngoại trừ Cha, cũng không ai biết Cha ngoại trừ Con và những người mà Con muốn tỏ cho biết.”

²³ Rồi Chúa Giê-xu quay qua các môn đệ và nói riêng, “Các con có phúc vì được thấy những điều các con hiện đang thấy.

²⁴ Ta nói cho các con biết, có rất nhiều nhà tiên tri và vua chúa mong được thấy điều các con hiện đang thấy, muốn nghe điều các con hiện đang nghe mà không được.”

Người Xa-ma-ri nhân từ

²⁵ Bấy giờ có một chuyên gia luật pháp đứng lên hỏi để thử Chúa Giê-xu, “Thưa thầy, tôi phải làm gì để được sống đời đời?”

²⁶ Chúa Giê-xu đáp, “Trong luật pháp viết như thế nào? Ông đọc gì trong đó?”

²⁷ Ông ta đáp, “Hãy hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí mà yêu Chúa là Thượng Đế

của người”[†] và “Phải yêu người láng giềng như mình.”[‡]

²⁸ Chúa Giê-xu bảo ông, “Ông đáp rất đúng. Hãy làm theo như thế thì sẽ được sống.”

²⁹ Nhưng chuyên gia ấy muốn chứng tỏ rằng mình có lý, nên thưa với Chúa Giê-xu “Ai là người láng giềng của tôi?”

³⁰ Chúa Giê-xu đáp, “Có một người đi từ Giê-ru-sa-lem xuống thành Giê-ri-cô, chẳng may rơi vào tay bọn cướp. Chúng nó xé nát quần áo, đánh đập gây thương tích và bỏ anh ta nằm đó, gần chết.

³¹ Tình cờ có một thầy tế lễ Do-thái đi ngang qua đường ấy. Nhìn thấy nạn nhân, ông liền đi tránh qua phía bên kia đường.

³² Sau đó có một người Lê-vi đi đến, bước tới gần, nhìn nạn nhân rồi cũng đi tránh qua phía bên kia đường.

³³ Cuối cùng, có một người Xa-ma-ri cùng đi đường ấy đến chỗ nạn nhân đang nằm. Trông thấy nạn nhân, ông hết sức tội nghiệp.

³⁴ Ông liền đến gần, thoa dầu, bóp rượu[§] trên vết thương, và băng bó lại. Rồi ông đặt nạn nhân lên lưng lừa của mình, đưa đến quán trọ để săn sóc thêm.

³⁵ Hôm sau, người Xa-ma-ri lấy hai quan tiền đưa cho chủ quán và dặn, ‘Ông hãy chăm sóc

[†] 10:27: *Hãy hết lòng ... của người* Phục 6:5. [‡] 10:27: *Phải yêu ... như mình* Lê-vi 19:18. [§] 10:34: *thoa dầu, bóp rượu* Dầu (ô-liu) và rượu thường được dùng như thuốc để làm bớt đau và rửa vết thương.

người này. Nếu tốt hơn, khi trở về tôi sẽ trả.’ ”

³⁶ Rồi Chúa Giê-xu hỏi, “Trong ba người ấy, ông thấy ai là láng giềng với người bị bọn cướp đánh?”

³⁷ Chuyên gia luật thưa, “Đó là người tỏ lòng nhân từ với nạn nhân.”

Chúa Giê-xu bảo ông, “Vậy ông hãy đi và làm theo như thế.”

Ma-ri và Ma-thê

³⁸ Trong khi Chúa Giê-xu và các môn đệ đi lưu hành, Ngài đến một thành nọ. Có một cô tên Ma-thê mời Ngài vào trọ nhà cô.

³⁹ Ma-thê có một em gái tên Ma-ri, hay ngồi dưới chân Chúa Giê-xu để nghe Ngài dạy.

⁴⁰ Nhưng Ma-thê mãi lo bận rộn công việc trong nhà. Cô đến thưa với Ngài, “Thưa Chúa, Ngài không để ý là Ma-ri đẩy hết công việc cho con làm sao? Xin Ngài bảo nó giúp con một tay.”

⁴¹ Nhưng Chúa đáp, “Ma-thê ơi, con lo âu và bực dọc nhiều chuyện.

⁴² Chỉ có một điều quan trọng. Ma-ri đã chọn phần tốt hơn, là phần không ai lấy đi được.”

11

Chúa Giê-xu dạy về sự cầu nguyện (Ma 6:9-15)

¹ Có lần Chúa Giê-xu đang cầu nguyện ở nơi nọ. Ngài cầu nguyện xong thì một môn đệ thưa, “Thưa Chúa, xin dạy chúng con cầu nguyện như Giăng đã dạy môn đệ mình.”

² Chúa Giê-xu bảo họ, “Khi các con cầu nguyện, hãy nói như sau:

‘Lạy Cha,
nguyện cho danh Cha lúc nào cũng được tôn
thánh,

Nước Cha mau đến.

³ Xin cho chúng con đủ thức ăn mỗi ngày.

⁴ Xin tha tội cho chúng con,
vì chúng con cũng tha thứ những người làm
lỗi với chúng con.

Xin đừng đưa chúng con vào sự cám dỗ.’ ”

Hãy kiên nhẫn nài xin

(Ma 7:7-11)

⁵ Rồi Chúa Giê-xu dạy họ, “Giả sử một người trong các con đi đến nhà bạn mình nửa đêm, kêu cửa nói rằng, ‘Bạn ơi, làm ơn cho tôi mượn ba ổ bánh mì.

⁶ Có một người bạn lỡ đường ghé qua nhà tôi, mà tôi không có gì đãi anh ta ăn.’

⁷ Người bạn trong nhà trả lời, ‘Đừng quấy rầy tôi! Cửa khóa rồi. Tôi và con cái tôi đều đi ngủ hết. Tôi không thể dậy để lấy gì cho anh được đâu.’

⁸ Ta nói với các con, dù tình bạn không đủ khiến anh ta dậy để lấy bánh cho các con, nhưng vì không muốn mất thể diện, anh bạn ấy sẽ dậy lấy cho con những gì các con cần.

⁹ Cho nên ta bảo các con, hãy xin thì Thượng Đế sẽ cho. Hãy tìm, các con sẽ gặp. Hãy gõ, cửa sẽ mở cho các con.

10 Vì người nào xin, sẽ nhận được. Người nào tìm, thì gặp và người nào gõ, thì cửa mở.

11 Có ai trong các con khi con cái mình xin cá, mà lại cho rắn không?

12 Hoặc chúng xin trứng mà lại cho bò cạp sao?

13 Dù các con vốn là xấu, mà còn biết cho con cái mình vật tốt, huống hồ Cha các con trên trời. Ngài sẽ ban nhiều hơn nữa, tức là Thánh Linh, cho những người xin Ngài.”

Quyền năng Chúa Giê-xu đến từ Thượng Đế

(Ma 12:22-30; Mác 3:20-27)

14 Có lần Chúa Giê-xu đuổi quỷ câm. Khi quỷ ra khỏi, thì người câm nói được. Dân chúng vô cùng ngạc nhiên.

15 Nhưng vài người trong họ nói, “Ông Giê-xu chỉ giỏi dùng quyền của Sa-tăng, là chúa quỷ, mà đuổi quỷ ra khỏi người ta đó thôi.”

16 Một số người khác muốn thử Chúa Giê-xu nên xin Ngài cho họ xem một dấu lạ từ trời.

17 Biết ý tưởng họ, nên Ngài bảo, “Nước nào tự chia rẽ sẽ bị tiêu diệt. Gia đình nào phân hóa sẽ không tồn tại được.

18 Cho nên nếu quỷ Sa-tăng mà tự chia xé ra thì nước nó sẽ tan hoang. Các người bảo ta lấy quyền Bê-ên-xê-bun mà đuổi quỷ.

19 Nếu ta dùng quyền của Bê-ên-xê-bun mà đuổi quỷ thì những người trong các người dùng quyền nào để đuổi quỷ? Cho nên chính những người ấy sẽ kết án các người.

20 Còn nếu ta dùng quyền của Thượng Đế để đuổi quỷ, thì phải biết rằng Nước Trời đã đến cùng các người.

21 Khi một người lực lưỡng dùng nhiều vũ khí canh giữ nhà mình thì tài sản người ấy được an toàn.

22 Nhưng nếu có một người khác mạnh hơn đến đánh thắng anh ta, người mạnh hơn sẽ tước lấy vũ khí mà anh đã ỷ lại và phân tán hết tài sản của anh ấy.

23 Ai không theo ta là nghịch với ta, người nào không hợp tác với ta tức là chống lại ta.

Con người trống rỗng

(Ma 12:43-45)

24 Khi ác quỷ ra khỏi một người, nó đi lang thang ở những chỗ khô khan, kiếm nơi để nghỉ ngơi. Kiếm không được, nó liền tự nhủ, "Ta sẽ trở về nhà mà ta đã ra đi."

25 Khi trở về, thấy nhà đã được quét dọn sạch sẽ thơm mát.

26 Nó mới đi ra mang về bảy quỷ ác hơn nó nữa đến ở trong nhà đó. Vì thế mà tình trạng người ấy sau đó còn khốn đốn hơn trước."

Những người có hạnh phúc thật

27 Trong khi Chúa Giê-xu đang nói những lời ấy thì có một bà trong đám đông lên tiếng thưa với Ngài, "Phúc cho người mẹ nào đã sinh ra Ngài và đã nuôi dưỡng Ngài."

28 Nhưng Chúa Giê-xu đáp, "Không phải, người nào nghe và vâng theo lời dạy của Thượng Đế mới thật có phúc."

*Dân chúng muốn xem một phép lạ
(Ma 12:38-42; Mác 8:12)*

²⁹ Dân chúng càng ngày càng tụ tập đông thêm, Chúa Giê-xu bảo họ, “Những người đang sống trong thời kỳ này là những người ác. Họ muốn xem một dấu lạ nhưng họ sẽ không nhận được dấu lạ nào ngoài dấu lạ về Giê-na.*

³⁰ Như Giê-na là dấu lạ cho dân cư thành Ni-ni-ve[†], thì Con Người cũng sẽ là dấu lạ cho người của thời đại này.

³¹ Đến Ngày Xét Xử, nữ hoàng Nam Phương[‡] sẽ đứng lên cùng với người ở thời đại này. Bà ấy sẽ kết án họ vì bà đã đến từ xứ rất xa để nghe lời dạy dỗ khôn ngoan của Sô-lô-môn. Mà ta bảo thật, ngay tại đây có một Đấng[§] còn cao trọng hơn Sô-lô-môn nữa.

³² Đến Ngày Xét Xử, dân cư thành Ni-ni-ve sẽ đứng dậy lên án người ở thời đại này. Vì khi Giê-na giảng thuyết thì họ ăn năn hối hận. Mà ta bảo thật, ngay tại đây có một Đấng còn tôn trọng hơn Giê-na.

*Hãy làm ánh sáng cho thế giới
(Ma 5:15; 6:22-23)*

* **11:29: *dấu lạ về Giê-na*** Giê-na là một nhà tiên tri thời Cựu Ước. Ông ở trong bụng cá ba ngày mà vẫn sống sau khi bị cá nhả ra, cũng giống như Chúa Giê-xu sẽ bị chôn trong mộ ba ngày rồi sống lại. † **11:30: *thành Ni-ni-ve*** Thành phố nơi ông Giê-na giảng thuyết. Xem sách Giê-na 3. ‡ **11:31: *nữ hoàng Nam Phương*** Nữ hoàng nước Sê-ba. Bà đi khoảng một ngàn dặm (1.600 cây số) đến để học sự khôn ngoan của Thượng Đế qua Sô-lô-môn. Xem I Vua 10:1-13. § **11:31: *Đấng*** Nguyên văn, “một sự vật.” Xem câu 32.

33 Không ai thắp đèn rồi giấu ở chỗ khuất hay để dưới cái chậu, nhưng đặt trên chân đèn, để mọi người bước vào thấy sáng.

34 Mắt các con là đèn của thân thể. Nếu mắt tốt thì cả thân thể sẽ sáng. Còn nếu mắt xấu thì cả thân thể sẽ tối tăm.

35 Hãy thận trọng, đừng để ánh sáng trong các con trở thành bóng tối.

36 Nếu cả thân thể các con sáng láng, không có phần nào tối, thì các con sẽ chiếu sáng, như đèn rọi vào các con vậy.”

Chúa Giê-xu lên án người Pha-ri-xi

(Ma 23:1-36; Mác 12:38-40; Lu 20:45-47)

37 Sau khi Chúa Giê-xu nói xong, có một người Pha-ri-xi mời Ngài đến nhà dùng bữa. Chúa Giê-xu đến ngồi ở bàn.

38 Người Pha-ri-xi rất ngạc nhiên vì thấy Ngài không rửa tay* trước khi ăn.

39 Chúa bảo ông, “Người Pha-ri-xi các ông rửa bên ngoài chén đĩa còn trong lòng các ông đầy tham lam và độc ác.

40 Này những người đại dột, Đáng dựng nên bề ngoài cũng dựng nên bề trong nữa.

41 Hãy lấy những gì bên trong đĩa của các ông mà cho người nghèo, thì các ông mới hoàn toàn trong sạch bên trong lẫn bên ngoài được.

42 Khốn cho các ông là người Pha-ri-xi! Các ông dâng cho Thượng Đế một phần mười bạc hà, đinh hương và các thứ cây khác trong vườn.

* **11:38: rửa tay** Đây là một tục lệ Do-thái mà người Pha-ri-xi cho là hết sức quan trọng.

Nhưng các ông không đối xử ngay thẳng với người khác và không yêu mến Thượng Đế. Đó là những điều các ông phải làm cùng với những điều kia.

⁴³ Khốn cho các ông là người Pha-ri-xi, vì các ông chiếm chỗ cao sang nhất trong hội đường và thích người ta kính cẩn chào mình giữa phố chợ.

⁴⁴ Khốn cho các ông vì các ông giống như mả ẩn khuất, người ta dẫm lên mà không biết.”

Nói chuyện với các chuyên gia luật pháp

⁴⁵ Một trong các chuyên gia luật pháp nói với Chúa Giê-xu, “Thưa thầy, thầy nói như thế cũng nhục mạ chúng tôi nữa.”

⁴⁶ Chúa Giê-xu đáp, “Khốn cho các ông là những chuyên gia luật! Các ông đặt ra những qui tắc khó khăn khiến người ta tuân theo không nổi† mà chính mình thì lại không thèm tuân theo.

⁴⁷ Khốn cho các ông, vì các ông xây mộ cho các nhà tiên tri mà tổ tiên mình đã giết!

⁴⁸ Như thế chứng tỏ các ông tán thành hành động của tổ tiên mình. Họ giết các nhà tiên tri còn các ông thì xây mộ cho các nhà tiên tri ấy!

⁴⁹ Cho nên qua sự khôn sáng của Ngài, Thượng Đế đã nói, ‘Ta sẽ sai các nhà tiên tri và sứ đồ‡ đến với họ. Một số bị họ giết, còn số kia bị họ ngược đãi.’

† **11:46: Các ông ... không nổi** Nguyên văn, “Các ông đặt gánh nặng trên vai người ta khiến họ gánh không nổi.” ‡ **11:49: nhà tiên tri và sứ đồ** Những người được Thượng Đế chọn để rao Tin Mừng của Ngài cho thế gian.

⁵⁰ Cho nên mấy ông là người hiện đang sống, sẽ bị trừng phạt về cái chết của các nhà tiên tri đã bị giết từ thuở tạo thiên lập địa.

⁵¹ Từ cái chết của A-bên-S cho đến cái chết của Xa-cha-ri,* là người bị giết giữa khoảng bàn thờ và đền thờ. Ta bảo các ông là người hiện đang sống, các ông sẽ bị trừng phạt về tất cả những cái chết ấy.

⁵² Khốn cho các ông là các chuyên gia luật pháp. Các ông cất chìa khóa sự hiểu biết về Thượng Đế. Chính các ông không muốn học mà ai muốn học thì các ông cản trở.”

⁵³ Khi Chúa Giê-xu rời nơi đó, các giáo sư luật và người Pha-ri-xi bắt đầu gây sự với Ngài và hạch hỏi Ngài nhiều điều,

⁵⁴ tìm cách bắt lỗi xem Ngài có nói lời gì sơ xuất không.

12

Đừng giống như người Pha-ri-xi

¹ Hàng ngàn người tụ tập đến nỗi dẫm lên nhau. Trước hết Chúa Giê-xu nói chuyện với các môn đệ, “Các con hãy thận trọng về men của người Pha-ri-xi vì họ là những kẻ giả đạo đức.

² Điều gì kín giấu rồi sẽ lộ ra, việc gì bí ẩn rồi cũng bị phơi bày.

§ **11:51:** *A-bên* Theo Cựu Ước tiếng Hê-bơ-rơ, ông ta là người đầu tiên bị giết. * **11:51:** *Xa-cha-ri* Theo Cựu Ước tiếng Hê-bơ-rơ, ông ta là người cuối cùng bị giết.

³ Điều gì các con nói trong tối sẽ được nghe trong ánh sáng, và điều gì các con thì thầm trong phòng kín sẽ được rao to trên nóc nhà.”

*Chỉ nên sợ Thượng Đế
(Ma 10:28-31)*

⁴ “Ta bảo điều này cho các con là bạn hữu ta: Đừng sợ kẻ giết phần xác, rồi không thể làm được gì nữa để hại các con.

⁵ Ta cho các con biết phải sợ ai. Phải sợ Đấng có quyền giết và ném các con vào hỏa ngục. Đó chính là Đấng mà các con phải sợ.

⁶ Năm con chim sẻ tuy chỉ đáng giá hai xu, nhưng Thượng Đế không quên một con nào cả.

⁷ Ngay đến tóc trên đầu các con có bao nhiêu sợi Ngài cũng biết. Đừng sợ, vì các con quý giá hơn chim sẻ nhiều.

*Đừng xấu hổ về Chúa Giê-xu
(Ma 10:32-33; 12:32; 10:19-20)*

⁸ Ta cho các con biết, hễ ai đứng trước mặt người khác mà nhận rằng mình tin theo ta thì ta đây, là Con Người, sẽ xác nhận trước mặt thiên sứ của Thượng Đế, là người ấy thuộc về ta.

⁹ Còn ai đứng trước mặt người khác mà chối bỏ ta thì ta cũng chối bỏ họ trước các thiên sứ của Thượng Đế.

¹⁰ Ai nói phạm đến Con Người có thể được tha thứ nhưng ai nói phạm đến Thánh Linh sẽ không được tha đâu.

¹¹ Khi các con bị đưa vào các hội đường để trình diện với các lãnh tụ và các nhà cầm quyền

thì đừng lo không biết phải tự bênh vực hoặc ăn nói làm sao.

¹² Lúc đó Thánh Linh sẽ dạy các con những lời gì phải nói.”

Chúa Giê-xu răn dạy về tính tham lam

¹³ Có người trong đám quần chúng thưa với Ngài, “Thưa thầy, xin bảo anh tôi chia cho tôi phần gia sản mà cha chúng tôi đã để lại.”

¹⁴ Nhưng Chúa Giê-xu nói với anh, “Ai giao cho ta nhiệm vụ phân xử giữa hai anh em của anh?”

¹⁵ Rồi Chúa Giê-xu dạy dân chúng, “Phải thận trọng và đề phòng mọi hình thức tham lam. Đời sống không phải được đo lường bằng của cải mình nhiều hay ít đâu.”

¹⁶ Sau đó Ngài kể chuyện này: “Người nhà giàu nọ có một số đất đai. Đất đó sinh lợi nhiều lắm.

¹⁷ Ông ta tự nhủ, ‘Bây giờ ta phải làm sao đây? Vì ta không có đủ chỗ chứa hết hoa màu.’

¹⁸ Rồi ông bảo, ‘Bây giờ ta sẽ làm thế này: Ta sẽ phá hết các kho, xây nhiều cái khác lớn hơn để chứa hết hoa màu và của cải.’

¹⁹ Rồi ta sẽ tự nhủ rằng, ‘Ta đã trữ đủ mọi vật tốt đủ dùng nhiều năm rồi. Thôi bây giờ hãy nghỉ ngơi, ăn uống và hưởng thụ đi!’

²⁰ Nhưng Thượng Đế hỏi người ấy rằng, ‘Anh khờ kia ơi! Nếu đêm nay mạng sống anh sẽ bị cất đi thì ai sẽ hưởng những gì anh đã dành cho mình?’

²¹ Ai tích trữ của cải riêng cho mình mà không giàu có trong Thượng Đế cũng giống như thế.”

*Đừng lo lắng
(Ma 6:25-34; 19-21)*

²² Chúa Giê-xu dạy các môn đệ, “Ta bảo các con, đừng lo phải ăn gì để sống hay mặc gì để che thân.

²³ Mạng sống quý trọng hơn thức ăn, thân thể quý trọng hơn quần áo.

²⁴ Hãy nhìn loài chim trời. Chúng nó không trồng trọt, chẳng gặt hái, cũng không có vựa kho gì, nhưng Thượng Đế còn nuôi chúng nó. Các con đáng giá hơn chim chóc nhiều.

²⁵ Các con không thể lo âu mà làm cho đời mình dài thêm được giây phút nào.

²⁶ Nếu ngay trong những việc rất nhỏ các con còn làm không được, thì tại sao lo âu đến những việc lớn?

²⁷ Hãy xem loài hoa huệ; chúng nó chẳng vất vả cũng không may mặc gì, nhưng ta cho các con biết là dù vua Sô-lô-môn giàu sang đến đâu đi nữa cũng chưa được mặc đẹp bằng một trong những đóa hoa huệ ấy.

²⁸ Hoa cỏ ngoài đồng là loài nay sống mai bị ném vào lửa để chum mà Thượng Đế còn cho chúng mặc đẹp như thế, thì Ngài lại không mặc đẹp cho các con sao? Đừng quá ít đức tin.

²⁹ Đừng luôn bận tâm lo nghĩ phải ăn gì, uống gì, đừng quá lo âu.

³⁰ Ai trên đời này cũng đều tìm kiếm những thứ ấy, mà Cha các con đã biết các con cần những thứ ấy rồi.

³¹ Nhưng hãy tìm kiếm Nước Trời thì những

thứ khác mà các con cần sẽ được ban cho các con.

Đừng trông cậy vào tiền bạc

³² Bày trẻ thơ của ta ơi, đừng sợ, vì Cha các con muốn ban Nước Trời cho các con.

³³ Hãy bán của cải các con mà phân phát cho người nghèo. Hãy kiếm cho mình ví không mòn, của cải trên thiên đàng không bao giờ cạn, nơi mà kẻ trộm không đánh cắp và mối mọt không hủy hoại.

³⁴ Của đâu thì lòng đó.

Lúc nào cũng phải sẵn sàng

(Ma 24:45-51)

³⁵ Phải ăn mặc chỉnh tề, sẵn sàng phục vụ, đèn phải thấp sáng lên.

³⁶ Phải làm giống như những đầy tớ chờ chủ dự tiệc cưới về. Khi chủ về đến nhà, gõ cửa thì nó liền mở.

³⁷ Phúc cho những đầy tớ ấy khi chủ về mà thấy chúng nó chờ đợi mình. Ta bảo thật, chủ sẽ mặc đồ để hầu hạ và bảo đầy tớ ngồi vào bàn, còn chủ sẽ hầu những đầy tớ ấy.

³⁸ Phúc cho những đầy tớ như thế khi chủ về, thấy chúng đang chờ mình, dù chờ đến nửa đêm hay khuya hơn.

³⁹ Nên nhớ điều này: Nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm đến thì chắc chắn ông ta không để cho nó lên vô nhà mình được.

⁴⁰ Nên các con phải sẵn sàng vì Con Người sẽ đến vào lúc các con không ngờ!"

Ai là đây tớ tin cần?

⁴¹ Phia-rơ hỏi, “Thưa Chúa, Ngài kể chuyện này cho chúng con hay cho tất cả mọi người?”

⁴² Chúa đáp, “Ai là người đây tớ khôn ngoan và tin cần để chủ nhà giao nhiệm vụ phân phát thức ăn cho các đây tớ khác đúng giờ giấc?”

⁴³ Khi chủ nhà về, thấy đây tớ ấy đang làm bồn phận thì nó sẽ có phúc.

⁴⁴ Ta bảo thật, người chủ sẽ chọn người đây tớ đó để quản lý tất cả tài sản của mình.

⁴⁵ Nhưng nếu tên đây tớ ấy nghĩ rằng, ‘Chủ ta còn lâu mới về,’ rồi đánh đập các đây tớ trai và gái khác, xong ăn uống nhậu nhẹt say sưa.

⁴⁶ Ông chủ sẽ về trong khi nó chẳng chuẩn bị và không ngờ đến. Chủ sẽ banh xác nó và tống cổ cho nó cùng chung số phận với những đứa đây tớ bất tuân khác.

⁴⁷ Người đây tớ nào đã biết ý chủ mà không chuẩn bị hoặc không thèm làm theo sẽ bị trừng trị nặng hơn!

⁴⁸ Nhưng người đây tớ nào không biết ý chủ mà làm điều đáng trách thì bị trừng phạt nhẹ hơn. Người nào được cho nhiều thì bị đòi lại nhiều. Người nào được tin cần nhiều, thì bị đòi hỏi nhiều hơn.”

Chúa Giê-xu gây chia rẽ (Ma 10:34-36)

⁴⁹ Ta đến để đốt cháy thế giới và ta mong nó phát hỏa!

50 Ta có một lễ báp-têm* phải trải qua, và ta rất băn khoăn cho đến khi lễ ấy xong xuôi.

51 Các con tưởng rằng ta đến để mang hòa bình cho thế giới sao? Không, ta đến để phân rẽ thế giới.

52 Từ rày về sau, một gia đình năm người sẽ bị phân ly, ba chống hai và hai chống ba.

53 Họ sẽ bị chia rẽ: Cha nghịch con trai, con trai nghịch cha, mẹ nghịch con gái và con gái nghịch mẹ, mẹ chồng nghịch con dâu và con dâu nghịch mẹ chồng.

Biết được dấu thời gian

(Ma 16:2-3)

54 Sau đó Chúa Giê-xu bảo dân chúng, “Khi thấy mây kéo lên từ hướng Tây, các người bảo, ‘Trời sắp mưa,’ thì quả đúng như thế.

55 Khi cảm thấy gió Nam thổi, các người nói, ‘Hôm nay trời sẽ oi bức,’ thì quả đúng thế.

56 Này kẻ đạo đức giả! Các người biết nhận dạng trời đất mà không nhận ra được những biến chuyển đang xảy ra sao?

Hãy giải quyết vấn đề

(Ma 5:25-26)

57 Sao các người không tự nhận biết điều phải?

58 Nếu kẻ thù lôi các người ra trước tòa án thì hãy cố gắng giàn xếp với họ đang khi trên đường đi đến tòa. Nếu không, họ sẽ đưa các người ra

* **12:50: báp-têm** Từ ngữ này thường có nghĩa là nhúng chìm trong nước, nhưng đây mang một nghĩa đặc biệt, là bị bao trùm bởi những nỗi khổ.

trước quan tòa, rồi quan tòa giao các người cho chủ ngục và chủ ngục tống giam các người vào tù.

⁵⁹ Ta bảo thật, nếu các người chưa trả hết đồng nợ cuối cùng thì không bước chân ra khỏi tù được đâu.”

13

Hãy ăn năn

¹ Lúc ấy có vài người ở đó thuật cho Chúa Giê-xu hay rằng Phi-lát đã giết mấy người miền Ga-li-lê trong khi họ đang thờ phụng và trộn huyết của họ chung với huyết của những thú vật mà họ đem dâng làm của lễ cho Thượng Đế.

² Chúa Giê-xu bảo, “Các người tưởng rằng những người ấy bị giết vì họ tội lỗi xấu xa hơn những người Ga-li-lê khác sao?”

³ Không phải đâu, ta cho các người biết là nếu các người không ăn năn hối hận thì cũng sẽ bị chết mất giống như thế.

⁴ Còn các người nghĩ thế nào về mười tám người bị tháp Xi-lôm ngã đè chết kia? Các người có cho rằng vì họ tội lỗi xấu xa hơn những người khác ở Giê-ru-sa-lem sao?

⁵ Không phải đâu. Ta cho các người biết, nếu các người không ăn năn thì cũng sẽ bị diệt mất như thế!”

Cây vô dụng

⁶ Chúa Giê-xu thuật chuyện này: “Một người kia trồng một cây vả trong vườn nho. Ông ta đến để hái trái nhưng không thấy trái nào.

7 Nên ông bảo anh làm vườn, ‘Đã ba năm nay tôi chờ hái trái nơi cây này mà chẳng thấy gì. Đốn nó đi. Tại sao để nó choán đất vô ích?’

8 Nhưng anh làm vườn thưa, ‘Thưa chủ, hãy chờ thêm một năm nữa xem thử nó sinh trái không. Để tôi đào đất xung quanh, cho ít phân bón xem sao.’

9 Chờ sang năm nó ra trái thì tốt, nếu không chủ sẽ đốn.’ ”

Chúa Giê-xu chữa bệnh trong ngày Sa-bát

10 Vào ngày Sa-bát Chúa Giê-xu đang giảng dạy trong một hội đường.

11 Tại đó có một người đàn bà bị khòm suốt mười tám năm vì ác quỷ ám. Lưng bà cong khom, không đứng thẳng được.

12 Khi thấy bà, Chúa Giê-xu gọi lại bảo, “Bà ơi, bà khỏi bệnh rồi.”

13 Ngài đặt tay trên bà, lập tức bà đứng thẳng dậy được và bắt đầu ca ngợi Thượng Đế.

14 Người chủ hội đường nổi giận vì Chúa Giê-xu chữa bệnh trong ngày Sa-bát. Ông bảo dân chúng, “Có sáu ngày để làm việc. Hãy đến xin chữa bệnh trong mấy ngày đó chứ đừng đến trong ngày Sa-bát.”

15 Chúa đáp, “Đồ đạo đức giả! Chẳng lẽ trong ngày Sa-bát mà mấy ông không mở dây cho trâu bò đi uống nước hay sao?”

16 Huống chi bà này mà ta chữa lành là con cháu Áp-ra-ham*, đã bị Sa-tăng trói buộc suốt hơn mười tám năm trời đằng đẵng. Cho nên việc chữa cho bà ta trong ngày Sa-bát không có gì sai cả!”

17 Khi Chúa Giê-xu nói như thế thì những người chỉ trích Ngài đều xấu hổ, còn dân chúng thì rất vui thích về những điều diệu kỳ Ngài làm.

Ngụ ngôn về hạt cải và men

(Ma 13:31-33; Mác 4:30-32)

18 Sau đó Chúa Giê-xu dạy, “Nước Trời ra sao? Ta có thể so sánh với cái gì?”

19 Nước ấy giống như một hạt cải mà người kia trồng trong vườn. Hạt ấy mọc lên trở thành cây lớn, chim trời có thể làm tổ trong nhánh nó được.”

20 Ngài dạy tiếp, “Ta có thể lấy gì để so sánh Nước Trời?”

21 Nước ấy giống như men mà một người đàn bà trộn trong một thau bột lớn, cho đến chừng cả thau bột đều dậy lên.”

Cửa hẹp

(Ma 7:13-14, 21-23)

22 Chúa Giê-xu giảng dạy ở mỗi thành, mỗi làng mà Ngài ghé qua trên đường đi lên Giê-ru-sa-lem.

23 Có người hỏi Ngài, “Thưa Chúa, có phải số người được cứu rất ít không?”

Chúa Giê-xu đáp,

* 13:16: *con cháu Áp-ra-ham* Nguyên văn, “con gái Áp-ra-ham.”

24 “Hãy cố gắng đi vào cửa hẹp, vì có rất nhiều người muốn vào đó mà không được.

25 Khi chủ nhà thức dậy đóng cửa lại, các người sẽ phải đứng ngoài kêu, ‘Chủ nhà ơi, mở cửa cho chúng tôi.’ Nhưng chủ nhà sẽ đáp, ‘Tôi có biết mấy anh là ai đâu?’

26 Các người sẽ đáp, ‘Chúng tôi đã từng ăn uống chung với ông và ông cũng từng giảng dạy trong các đường phố chúng tôi đó mà!’

27 Nhưng chủ nhà sẽ bảo, ‘Tôi không biết mấy anh là ai. Đi chỗ khác, hỡi bọn gian tà!’

28 Các người sẽ khóc lóc và nghiến răng trong đau khổ khi nhìn thấy Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp cùng các nhà tiên tri trong Nước Trời, còn các người thì bị quăng ra ngoài.

29 Nhiều người từ Đông, Tây, Nam, Bắc đến ngồi bàn tiệc trong Nước Trời.

30 Rồi sẽ có những người thấp hèn nhất trong đời này lại chiếm chỗ cao trọng nhất trong tương lai. Và có người hiện nay đang ngồi ở chỗ cao trọng sẽ phải xuống ngồi chỗ thấp hèn nhất.”

Chúa Giê-xu sẽ chết ở Giê-ru-sa-lem
(Ma 23:37-39)

31 Lúc ấy có mấy người Pha-ri-xi đến báo với Chúa Giê-xu, “Thầy nên rời khỏi đây ngay vì vua Hê-rốt muốn giết thầy đó!”

32 Chúa Giê-xu đáp, “Mấy ông hãy đi bảo con chồn cáo† Hê-rốt ấy rằng, ‘Hôm nay, ngày mai ta

† 13:32: **chồn cáo** Chúa Giê-xu ám chỉ Hê-rốt ranh mãnh như con chồn.

đuổi quỷ và chữa bệnh. Đến ngày thứ ba, ta đã đạt được mục đích!’

³³ Nhưng ta phải tiếp tục công tác hôm nay, ngày mai và ngày mốt. Vì không lẽ đấng tiên tri lại bị giết ở nơi nào khác ngoài Giê-ru-sa-lem sao?

³⁴ Giê-ru-sa-lem ơi! Giê-ru-sa-lem ơi! Người giết các nhà tiên tri và ném đá chết những sứ giả được sai đến. Nhiều lần ta muốn gom dân cư người như gà mẹ túc con lại núp dưới cánh mà người không cho.

³⁵ Bây giờ thì nhà người sẽ bị bỏ hoang. Ta cho người biết, người sẽ không thấy ta nữa cho đến ngày người thốt lên, ‘Phúc cho Đấng nhân danh Chúa mà đến.’ ” †

14

Chữa bệnh trong ngày Sa-bát

¹ Một ngày Sa-bát nọ, Chúa Giê-xu đến nhà một lãnh tụ người Pha-ri-xi dùng bữa, còn dân chúng thì theo dõi Ngài rất kỹ.

² Trước mặt Ngài có một người mắc bệnh thũng.*

³ Chúa Giê-xu hỏi người Pha-ri-xi và các chuyên gia luật pháp, “Có được phép chữa bệnh trong ngày Sa-bát hay không?”

⁴ Nhưng họ không trả lời. Chúa Giê-xu đem anh ra, chữa lành rồi cho về nhà.

† 13:35: **Phúc cho ... mà đến** Thi 118:26. * 14:2: **bệnh thũng** Một bệnh làm cho người sưng phù lên.

⁵ Ngài hỏi các người Pha-ri-xi và các chuyên gia luật pháp, “Nếu con cái hoặc bò của các ông té xuống giếng trong ngày Sa-bát, thì các ông có kéo lên liền không?”

⁶ Họ cứng miệng không trả lời Ngài được.

Đừng làm cho mình ra quan trọng

⁷ Chúa Giê-xu để ý thấy vài khách được mời ăn tranh nhau chọn chỗ tốt nhất để ngồi, Ngài liền thuật họ nghe chuyện này:

⁸ “Khi người ta mời mình dự tiệc cưới, đừng chọn chỗ sang nhất, vì nếu có người khác quan trọng hơn cũng được mời

⁹ thì người chủ đã mời anh cùng người khách kia, sẽ đến nói với anh rằng, ‘Anh làm ơn nhường chỗ cho ông khách này.’ Rồi anh sẽ ngượng, vì phải xuống ngồi chỗ chót chảng?”

¹⁰ Nên khi mình được mời, hãy kiếm chỗ thấp nhất. Khi chủ nhà đến với anh sẽ bảo, ‘Bạn ơi, hãy lên đây ngồi chỗ quan trọng hơn.’ Như thế các khách khác sẽ kính nể anh.

¹¹ Vì hề người nào làm cho mình ra quan trọng sẽ bị kéo xuống chỗ thấp kém, và người nào khiêm nhường sẽ được tôn cao.”

Anh sẽ được thưởng

¹² Sau đó Chúa Giê-xu nói với người đã mời Ngài dùng bữa rằng, “Khi anh dọn bữa trưa hoặc tối, đừng mời bạn hữu, gia đình, thân bằng quyến thuộc hoặc láng giềng giàu có đến dự mà thôi. Vì những người ấy sẽ mời anh lại lúc khác để trả bữa.

13 Trái lại, khi làm tiệc hãy mời những người nghèo khó, tàn tật, đui mù.

14 Như thế anh mới được phước vì những người ấy không có cách gì để trả bữa lại cho anh. Nhưng anh sẽ được đền đáp, lúc những người nhân đức sống lại từ trong kẻ chết.”

*Ngụ ngôn về tiệc lớn
(Ma 22:1-10)*

15 Một trong những người ngồi cùng bàn với Chúa Giê-xu nghe những lời ấy thì nói với Ngài, “Phúc cho người nào được dự tiệc trong Nước Trời.”

16 Chúa Giê-xu kể cho ông ta câu chuyện sau, “Có người kia bày tiệc lớn và mời nhiều người.

17 Khi đến giờ khai tiệc, ông ta sai đầy tớ đi nhắc các khách được mời, ‘Mời quý vị đến dự. Tiệc đã sẵn sàng.’

18 Nhưng tất cả các khách được mời đều tìm mọi lý do để từ chối. Người đầu tiên nói, ‘Tôi mới mua một thửa ruộng, phải đi xem đã. Xin cho tôi kiếu đi.’

19 Người thứ nhì nói, ‘Tôi mới mua năm cặp bò phải đi thử đã. Xin cho tôi kiếu đi.’

20 Người thứ ba nói, ‘Tôi mới cưới vợ; tiệc quá không đến được.’

21 Đầy tớ về trình lại cho chủ. Ông chủ liền nổi giận bảo, ‘Thôi, hãy đi ngay ra các đường, các hang cùng ngõ hẻm của thành phố, mang những người nghèo khổ, đui què mẽ sứt vào đây.’

22 Sau đó đưa đầy tớ trình, ‘Thưa chủ, tôi đã làm theo điều chủ dặn, nhưng bàn tiệc vẫn còn chỗ trống.’

23 Người chủ bảo đầy tớ, ‘Đi ra các đường tỉnh, đường làng cố mời mọc mọi người vào để đầy nhà ta.’

24 Vì không một người nào được mời lúc đầu được phép ăn với ta đâu.’ ”

*Giá phải trả để theo Chúa Giê-xu
(Ma 10:37-38)*

25 Dân chúng đi theo Chúa Giê-xu rất đông. Ngài quay lại dạy dỗ họ rằng,

26 “Nếu ai theo ta mà yêu cha, mẹ, vợ, con, anh chị em—hoặc chính mạng sống mình—hơn ta thì người đó không thể nào làm môn đệ ta được.

27 Người nào không bằng lòng vác thập tự giá mình theo ta thì không thể làm môn đệ ta.

28 Các người muốn xây một cái tháp thì trước hết phải ngồi xuống tính phí tổn xem mình có đủ tiền để xây không.

29 Nếu không thì vừa đặt nền rồi là chẳng còn tiền để hoàn tất dự án. Mọi người qua lại thấy sẽ chê cười người,

30 bảo rằng ‘Ông này khởi công xây mà làm không xong.’

31 Nếu một vua muốn đi ra đánh giặc với một vua khác, thì trước hết phải ngồi xuống trừ tính kế hoạch. Phải tính xem thử với một vạn binh sĩ dưới quyền mình có đủ sức đánh bại vua kia với hai vạn binh sĩ không.

³² Nếu không thì trong khi vua kia còn ở xa, vôi vàng sai sứ xin cầu hòa.

³³ Cũng vậy, các người phải bằng lòng từ bỏ những gì mình có mới làm môn đệ ta được.

*Đừng làm mất ảnh hưởng của mình
(Ma 5:13; Mác 9:50)*

³⁴ Muối rất ích lợi nhưng nếu nó mất mặn đi thì không có cách gì làm cho nó mặn lại được.

³⁵ Muối ấy trở thành vô dụng, dù để bón đất hoặc làm phân cũng không được; chỉ có ném bỏ thôi.

Ai nghe ta được, hãy nghe cho kỹ!”

15

*Con chiên đi lạc, đồng bạc bị mất
(Ma 18:12-14)*

¹ Các nhân viên thu thuế và những người có tội đến nghe Chúa Giê-xu.

² Nhưng người Pha-ri-xi và các giáo sư luật bắt đầu phê phán: “Xem kìa, ông này* giao du với người có tội và còn ăn chung với bọn ấy nữa.”

³ Chúa Giê-xu liền kể ngụ ngôn này:

⁴ “Giả sử một người trong các người có một trăm con chiên, nhưng mất một con. Người đó sẽ để chín mươi chín con ngoài đồng trống rồi đi tìm con chiên lạc cho bằng được.

⁵ Khi tìm được rồi, vui mừng vác nó lên vai

* **15:2: ông này** Chúa Giê-xu. Kẻ thù của Ngài tránh không muốn nói đến tên Chúa Giê-xu.

⁶ đi về nhà. Sau đó anh ta mời bạn hữu và láng giềng lại nói, ‘Hãy chung vui với tôi vì tôi đã tìm được con chiên đi lạc.’

⁷ Cũng thế, ta cho các người biết, trên thiên đàng sẽ rất vui mừng khi một tội nhân ăn năn hơn là chín mươi chín người tốt không cần ăn năn.

⁸ Giả sử một người đàn bà nọ có mười đồng bạc[†] nhưng đánh mất một đồng. Chị đó sẽ thắp đèn, quét nhà và tìm cho ra đồng bạc bị mất.

⁹ Khi tìm được rồi, chị sẽ kêu bạn hữu láng giềng lại nói rằng, ‘Hãy chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được đồng bạc bị mất.’

¹⁰ Cũng thế, các thiên sứ và Thượng Đế sẽ hân hoan khi một tội nhân ăn năn.”

Câu con trai đi hoang

¹¹ Sau đó Chúa Giê-xu dạy, “Ông nọ có hai con trai.

¹² Một hôm đứa em thừa với cha, ‘Xin cha cho con lấy phần gia tài của con.’ Ông cha liền chia gia tài ra cho hai con.

¹³ Ít lâu sau, đứa em thu tóm hết của cải, rồi lên đường đi xa qua xứ khác. Ở đó nó ăn chơi phóng túng tiêu tán hết tiền của.

¹⁴ Sau khi hết sạch tiền rồi, thì lúc ấy trong xứ xảy ra nạn đói kém, nó lâm cảnh túng quẫn,

¹⁵ cho nên nó phải đi làm công cho một người dân xứ ấy. Ông ta sai nó ra đồng chăn heo.

[†] **15:8: đồng bạc** Đồng đặc-ma, đơn vị tiền tệ của Hi-lạp, tương đương với một ngày công.

16 Bụng đói như cào, nên nó muốn ăn vỏ đậu heo đang ăn để đỡ đói lòng, mà chẳng ai cho.

17 Chợt tỉnh ngộ về những hành vi điên rồ của mình, nó mới nghĩ, 'Mấy đũa đầy tớ nhà cha ta còn được ăn uống dư giả mà ta đây phải chết đói.'

18 Ta sẽ bỏ chỗ này trở về và thừa với cha: Cha ơi, con đã phạm tội với Trời và có lỗi với cha lắm.

19 Con không còn xứng đáng được gọi là con của cha nữa. Con chỉ xin được làm một trong những đũa đầy tớ của cha thôi.'

20 Nó liền đứng dậy trở về với cha.

Đứa con trở về

Trong khi nó còn ở đằng xa, ông cha trông thấy liền động lòng thương, chạy ra ôm chầm lấy con và hôn lấy hôn để.

21 Cậu con thưa, 'Cha ơi, con đã phạm tội với Trời và có lỗi với cha lắm. Con không còn xứng đáng được gọi là con của cha nữa.'

22 Nhưng ông cha bảo đầy tớ, 'Mau mau lấy áo tốt nhất mặc cho nó. Lấy nhẫn đeo vào ngón tay nó rồi mang giày cho nó.'

23 Bắt một con bò con mập làm thịt đi để chúng ta làm tiệc ăn mừng.

24 Con ta đây đã chết, mà bây giờ sống lại! Nó bị mất tích, mà bây giờ tìm lại được!' Rồi họ bắt đầu liên hoan.

Con cả trở về nhà

25 Cậu con cả đang ở ngoài đồng về. Gần đến nhà, cậu nghe tiếng đờn ca nhảy múa huyền ảo,

26 liền gọi một đũa đầy tớ hỏi xem chuyện gì.

27 Đũa đầy tớ trình, 'Em cậu mới trở về, nên cha cậu làm thịt bò con mập để ăn mừng, vì em cậu về bình yên, mạnh khoẻ.'

28 Cậu con cả liền nổi giận không chịu vào dự tiệc nên ông cha phải đi ra năn nỉ cậu ta vào.

29 Cậu nói với cha, 'Con đã phục dịch cha như một tên tôi mọi bao nhiêu năm nay, lúc nào cũng vâng lời cha mà cha chẳng bao giờ cho con một con dê con để thắt đai bạn bè.'

30 Còn bây giờ, cái thằng con khốn nạn của cha, đũa đã tiêu tán tiền bạc của cha cho phường đi điếm, trở về nhà, thì cha làm thịt bò con mập ăn mừng nó!'

31 Người cha ôn tồn bảo cậu con cả, 'Con ơi, con lúc nào cũng ở với cha, cái gì của cha đều là của con hết.'

32 Thật chúng ta nên ăn mừng con à, vì em con đã chết mà bây giờ sống lại. Nó bị mất tích mà bây giờ tìm lại được.' "

16

Của báu thật

1 Chúa Giê-xu dạy các môn đệ, "Có một ông nhà giàu nọ thuê một người làm quản lý cơ sở của mình. Nhưng anh quản lý bị tố cáo là tiêu tán tài sản của chủ.

2 Ông chủ liền gọi anh lại hỏi, 'Việc tai tôi nghe về anh là làm sao? Anh hãy khai trình cho tôi những gì anh làm về tiền của tôi, vì từ nay về sau anh không được làm quản lý nữa.'

³ Anh quản lý thầm nghĩ, ‘Bây giờ phải làm sao đây vì ông chủ đuổi ta rồi? Ta không đủ sức đi đào rãnh, mà đi ăn mày thì nhục quá.’

⁴ Ta biết phải làm gì rồi để khi mất việc thì có người tiếp ta vào nhà.’

⁵ Anh quản lý gọi tất cả các con nợ của chủ lại. Anh hỏi người đầu tiên, ‘Anh nợ chủ bao nhiêu?’

⁶ Người ấy đáp, ‘Tám trăm thùng* dầu ô-liu.’ Anh quản lý bảo, ‘Ngồi xuống, lấy giấy nợ sửa lại mau: Bốn trăm thùng.’

⁷ Xong anh hỏi con nợ khác, ‘Anh thiếu chủ bao nhiêu?’ Người ấy đáp, ‘Một ngàn hộc† lúa mì.’ Anh quản lý bảo, ‘Lấy giấy nợ sửa lại: Tám trăm hộc.’

⁸ Chủ khen quản lý bất lương ấy là khôn ngoan. Thật vậy, con người thế gian thường khôn ngoan hơn người thiêng liêng.

⁹ Ta bảo các người, hãy dùng của phú quý trần gian này mà kết bạn để khi của ấy hết rồi, thì các người được đón tiếp vào nhà đời đời.

¹⁰ Người nào đáng tin cậy trong việc nhỏ thì mới đáng tin cậy trong việc lớn, còn người nào bất lương trong việc nhỏ cũng bất lương trong việc lớn.

¹¹ Nếu các người không đáng tin cậy trong của cải trần gian này, thì ai mà dám giao cho các người của cải thật?

* **16:6: *thùng*** Nguyên văn, “100 ba-tu.” Mỗi ba-tu tương đương với khoảng 34 lít. † **16:7: *hộc*** Nguyên văn, “co-ru.” Một co-ru tương đương với khoảng 393 lít.

12 Còn nếu các người không đáng tin cậy đối với của cải của kẻ khác, thì ai dám giao cho các người những của thuộc về các người?

13 Không ai có thể làm tôi hai chủ. Nó sẽ ghét người này, yêu người kia hoặc theo chủ này mà bỏ chủ kia. Các người không thể vừa phục vụ Thượng Đế mà vừa phục vụ của cải[‡] trần gian.”

Luật Thượng Đế không thể thay đổi được

(Ma 11:12-13)

14 Những người Pha-ri-xi vốn ham tiền tài nghe thế thì chê cười Ngài.

15 Ngài bảo họ, “Mấy ông làm ra vẻ đạo đức trước mặt người ta, nhưng Thượng Đế thấy rõ lòng dạ các ông. Điều gì con người ham chuộng là điều gớm ghiếc trước mặt Thượng Đế.

16 Luật pháp Mô-se và các lời viết của các nhà tiên tri được giảng ra cho tới khi Giăng đến. Từ lúc ấy trở đi, Tin Mừng về Nước Trời được giảng ra và người nào cũng chen nhau để vào.

17 Trời đất qua đi còn để hơn thay đổi một nét chữ trong luật pháp.

Ly dị và tái giá

18 Nếu một người đàn ông ly dị vợ và lấy người đàn bà khác thì phạm tội ngoại tình, còn người đàn ông nào cưới một người đàn bà ly dị chồng cũng phạm tội ngoại tình.”

Ông nhà giàu và La-xa-rô

[‡] 16:13: *của cải* Hay “ma-môn.” Từ ngữ này có nghĩa là “tài sản.”

19 Chúa Giê-xu kể, “Có một ông nhà giàu kia, lúc nào cũng ăn mặc áo quần sang trọng và sống xa hoa mỗi ngày.

20 Còn có một anh nhà nghèo xác xơ tên La-xa-rơ, ghe chốc đầy mình, được người ta khiêng đến đặt nằm trước cổng ông nhà giàu.

21 Anh nghèo ấy chỉ mong được ăn mấy miếng bánh vụn rớt xuống từ trên bàn của ông nhà giàu. Có mấy con chó đến liếm ghe trên mình anh ta.

22 Sau đó, La-xa-rơ chết, thiên sứ mang anh đặt vào lòng của Áp-ra-ham. Ông nhà giàu cũng chết và được chôn cất.

23 Trong chỗ người chết[§] ông nhà giàu quá sức đau đớn. Từ xa xa ông nhìn thấy Áp-ra-ham và La-xa-rơ bên cạnh.

24 Ông kêu, ‘Áp-ra-ham, tổ của con ơi, xin thương xót con! Xin bảo La-xa-rơ nhúng ngón tay vào nước để làm mát lưỡi con một tí vì con khổ quá sức trong lửa này!’

25 Nhưng Áp-ra-ham đáp, ‘Con ơi, con hãy nhớ lại khi còn sống trên đời, con đã có đủ thứ của ngon vật lạ, còn La-xa-rơ chỉ gặp toàn những bất hạnh. Bây giờ anh ta được sống thoải mái ở đây, còn con phải chịu khổ hình.’

26 Hơn nữa, có một hố sâu giữa chúng ta với con, cho nên không ai có thể từ đây băng qua đó hay từ đó băng qua đây được.’

27 Ông nhà giàu thưa, ‘Cha ơi, vậy xin sai La-

§ 16:23: *chỗ người chết* Nguyên văn, “Ha-đe.”

xa-rơ đến nhà cha của con.

²⁸ Con có năm anh em, bảo La-xa-rơ cảnh cáo họ để họ khỏi rơi vào chốn khổ hình này.’

²⁹ Nhưng Áp-ra-ham đáp, ‘Họ có luật pháp Mô-se và lời dạy của các đấng tiên tri; họ phải vâng theo các lời dạy ấy.’

³⁰ Ông nhà giàu tiếp, ‘Không phải vậy, Áp-ra-ham, cha con ơi! Nếu có người nào sống lại từ trong kẻ chết đến nói với họ, họ sẽ tin và ăn năn hối hận.’

³¹ Nhưng Áp-ra-ham đáp ‘Nếu họ không nghe Mô-se và các nhà tiên tri thì dù cho người chết sống lại bảo họ, họ cũng chẳng tin đâu.’ ”

17

Tội lỗi và tha thứ

(Ma 18:6-7, 21-22; Mác 9:42)

¹ Chúa Giê-xu dạy các môn đệ, “Những điều gây cho người ta phạm tội sẽ xảy ra nhưng khốn cho người nào gây ra nó!

² Nên lấy tảng đá buộc vào cổ người ấy rồi quăng xuống biển còn hơn để người ấy gây cho một trong các trẻ nhỏ này phạm tội.

³ Cho nên phải thận trọng!

Nếu một anh em các con phạm tội hãy cảnh cáo người ấy; nếu người ấy hối hận, thì hãy tha thứ.

⁴ Nếu trong một ngày, người ấy phạm tội bảy lần và cả bảy lần người ấy bảo rằng mình hối hận, thì hãy tha thứ.”

Đức tin các con bao lớn?

⁵ Các sứ đồ thưa với Chúa, “Xin thêm đức tin cho chúng con!”

⁶ Chúa bảo, “Nếu đức tin của các con chỉ bằng cỡ một hạt cải thôi, thì các con có thể nói với cây dâu này, ‘Hãy bung lên rồi trồng xuống biển đi,’ cây dâu ấy sẽ vâng lời các con.

Hãy làm đầy tớ tốt

⁷ Giả sử các con có một đầy tớ đang cày ruộng hoặc chăn chiên. Khi nó mới ở ngoài đồng về, không lẽ các con bảo, ‘Vào đây ngồi xuống ăn đi?’

⁸ Không, các con sẽ bảo, ‘Nấu đồ cho tao ăn đi. Chuẩn bị để hầu tao. Sau khi tao ăn uống xong rồi thì mày sẽ ăn.’

⁹ Dù làm theo điều chủ bảo, đứa đầy tớ cũng không được lời cảm ơn đặc biệt nào cả.

¹⁰ Các con cũng thế. Khi các con làm xong nhiệm vụ thì nên nói, ‘Chúng con là đầy tớ không ra gì; chúng con chỉ làm bổn phận mình mà thôi.’ ”

Phải biết tạ ơn

¹¹ Trong khi đang trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đi qua miền nằm giữa Xa-ma-ri và Ga-li-lê.

¹² Vừa đến một thị trấn nhỏ nọ thì có mười người mắc bệnh cùi ra đón Ngài. Họ không đến gần Chúa Giê-xu

¹³ nhưng đứng đằng xa kêu, “Giê-xu ơi! Thầy ơi! Xin thương chúng tôi!”

14 Khi Chúa Giê-xu thấy họ, Ngài bảo, “Mấy anh hãy đi trình diện thầy tế lễ đi.”*

Trong khi họ đang đi thì được lành hết.

15 Một trong mười người ấy thấy mình được lành liền quay lại tìm Chúa Giê-xu, lớn tiếng ca ngợi Thượng Đế

16 và quì xuống dưới chân Chúa Giê-xu để cảm tạ Ngài. Anh ta là người Xa-ma-ri.

17 Chúa Giê-xu hỏi, “Có phải tất cả mười người đều được lành hết không? Còn chín người kia đâu rồi?”

18 Sao chỉ có một người Xa-ma-ri duy nhất này trở lại cảm tạ Thượng Đế?”

19 Rồi Chúa Giê-xu bảo anh, “Hãy đứng dậy đi. Anh được chữa lành vì anh tin.”

*Nước Trời ở trong lòng các người
(Ma 24:23-28, 37-41)*

20 Một số người Pha-ri-xi hỏi Chúa Giê-xu, “Chừng nào thì Nước Trời sẽ đến?”

Chúa Giê-xu đáp, “Nước Trời đã đến rồi, nhưng không đến theo cách các người nhận ra đâu.

21 Người ta không nói, ‘Nước Trời đây rồi!’ hay ‘Nước Trời ở đằng kia!’ vì Nước Trời ở trong lòng† các người.”

* **17:14: trình diện thầy tế lễ đi** Luật Mô-se qui định rằng chỉ có thầy tế lễ mới quyết định được một người Do-thái đã lành bệnh hay chưa. † **17:21: ở trong lòng** Hoặc “ở giữa.” Chúa Giê-xu là Nước Trời (xem 11:20).

22 Bấy giờ Chúa Giê-xu bảo các môn đệ, “Sẽ có lúc các con mong mỗi thấy một ngày của Con Người thôi mà không được.

23 Người ta sẽ bảo các con, ‘Ngài kia kìa!’ hoặc ‘Ngài đây rồi!’ Đừng đi đâu cả, đừng mất công tìm.

24 Khi Con Người trở lại, Ngài sẽ sáng như chớp, loè ra ngang bầu trời, chiếu từ đâu này đến đâu kia.

25 Nhưng trước hết Ngài phải chịu khổ hình và bị người thời này gạt bỏ.

26 Khi Con Người trở lại, thì cũng tương tự như thời Nô-ê.

27 Người ta ăn, uống, cưới, gả cho đến khi Nô-ê vào tàu. Rồi nước lụt tràn đến tiêu diệt hết.

28 Lúc ấy cũng giống như trong thời Lót. Người ta ăn, uống, mua, bán, trồng trọt, xây cất.

29 Rồi đến ngày Lót rời Xô-đôm thì lửa và diêm sinh mưa xuống từ trời, đốt cháy tiêu hết.

30 Ngày Con Người đến[‡] cũng như thế.

31 Trong ngày đó, ai đang ở trên mái mà còn đồ đạc trong nhà thì đừng trèo xuống mang đi. Còn ai đang ở ngoài đồng cũng đừng trở về nhà.

32 Hãy nhớ lại vợ của Lót. §

33 Ai tìm cách giữ mạng sống mình sẽ mất. Nhưng ai hi sinh mạng sống mình sẽ giữ được mạng sống ấy.

34 Ta bảo các người, đêm ấy có hai người cùng ngủ chung một giường, một người được rước đi,

‡ 17:30: **đến** Hay “được tỏ ra.” § 17:32: **vợ của Lót** Câu chuyện về vợ của Lót chép trong Sáng 19:15-17, 26.

người kia bị bỏ lại.

³⁵ Hai người đàn bà cùng xay cối; một người được rước đi, người kia bị bỏ lại.”

³⁶ *

³⁷ Các môn đệ hỏi Chúa Giê-xu, “Thưa thầy việc ấy sẽ xảy ra ở đâu?”

Chúa Giê-xu đáp, “Xác chết ở đâu, kên kên tụ lại đó.”

18

Thượng Đế sẽ đáp lời cầu xin của dân Ngài

¹ Rồi Chúa Giê-xu dùng chuyện sau đây để dạy các môn đệ Ngài phải khẩn nguyện luôn luôn, đừng nản lòng.

² “Ở tỉnh nọ có một quan tòa không kính sợ Thượng Đế, cũng chẳng nể nang ai.

³ Cùng trong tỉnh có một bà goá cứ đến kêu nài ông quan tòa mãi. Chị van xin, ‘Ngài làm ơn phân xử lẽ công bằng cho tôi đối với kẻ thù của tôi.’

⁴ Bấy lâu nay, ông quan tòa không chịu giúp đỡ chị. Nhưng sau đó ông thầm nghĩ, ‘Dù rằng ta không kính sợ Thượng Đế cũng chẳng nể nang ai,

⁵ nhưng ta nên xét xử công bằng cho chị này. Nếu không chị cứ đến làm phiền ta hoài, mệt quá.’ ”

* **17:36:** Một vài bản cũ Hi-lạp thêm câu 36: “Hai người cùng ở ngoài đồng. Một người được rước đi, còn người kia bị bỏ lại.”

6 Chúa Giê-xu bảo, “Hãy nghe kỹ lời ông quan tòa bất công ấy nói.

7 Thượng Đế lúc nào cũng ban lẽ công bằng cho dân Ngài, là dân ngày đêm cầu xin. Ngài không chậm trễ trong việc đáp lời kêu xin của họ đâu.

8 Ta bảo cho các con biết, Thượng Đế sẽ mau chóng đến giúp dân Ngài. Nhưng khi Con Người trở lại, liệu có tìm được ai trên đất còn tin ở Ngài hay không?”

Đẹp lòng Thượng Đế

9 Chúa Giê-xu kể chuyện này cho những người tự cho mình là đạo đức mà khinh dễ kẻ khác:

10 “Có một người Pha-ri-xi và một người thu thuế cùng lên đền thờ cầu nguyện.

11 Người Pha-ri-xi đứng riêng một mình và cầu nguyện như sau, ‘Lạy Thượng Đế, con tạ ơn Ngài vì con không giống như những người khác: ăn cắp, lường gạt, ngoại tình hoặc như anh thu thuế này.

12 Con cứ ăn mỗi tuần hai lần, và dâng một phần mười về mọi nguồn lợi tức của con!’

13 Người thu thuế đứng xa xa, không dám ngược mắt lên trời. Anh ta đấm ngực vì quá ân hận. Anh khẩn cầu, ‘Lạy Thượng Đế, xin thương xót con là một tội nhân.’

14 Ta bảo cho các người biết, anh này về được Thượng Đế chấp nhận chứ không phải người Pha-ri-xi đâu. Ai tự đề cao mình sẽ bị hạ thấp còn ai khiêm nhường sẽ được tôn cao.”

*Ai được vào Nước Trời?
(Ma 19:13-15; Mác 10:13-16)*

¹⁵ Có mấy người mang các trẻ em đến cùng Chúa Giê-xu, để Ngài đặt tay trên chúng nó. Nhưng các môn đệ Ngài vậy liền rầy họ.

¹⁶ Chúa Giê-xu gọi chúng đến và dạy rằng, “Hãy để các trẻ thơ đến với ta. Đừng ngăn cản vì Nước Trời thuộc về những người có lòng giống như chúng nó.

¹⁷ Ta nói thật, các con phải tiếp nhận Nước Trời như một trẻ thơ, nếu không sẽ chẳng vào đó được đâu.”

*Câu hỏi của một thanh niên giàu có
(Ma 19:16-30; Mác 10:17-31)*

¹⁸ Có một lãnh tụ kia hỏi Chúa Giê-xu, “Thưa thầy nhân đức, tôi phải làm gì mới được sống đời đời?”

¹⁹ Chúa Giê-xu trả lời, “Sao anh gọi ta là nhân đức? Chỉ một mình Thượng Đế là nhân đức thôi.

²⁰ Anh biết các mệnh lệnh: ‘Người không được ngoại tình. Người không được giết người. Người không được trộm cắp. Người không được đặt điều nói dối về người láng giềng mình. Người phải hiếu kính cha mẹ.’ ”*

²¹ Nhà lãnh tụ ấy thưa, “Tôi đã vâng giữ những mệnh lệnh ấy từ khi còn nhỏ.”

²² Nghe như thế Chúa Giê-xu bảo, “Anh cần làm một điều nữa. Hãy bán hết của cải anh có,

* **18:20: Người không được ... hiếu kính cha mẹ** Xuất 20:12-16; Phục 5:16-20.

phân phát cho người nghèo thì anh sẽ có của báu trên thiên đàng. Rồi đến theo ta.”

²³ Nhưng khi nghe xong thì anh đâm ra rầu rĩ vì anh giàu lắm.

²⁴ Chúa Giê-xu nhìn anh bảo rằng, “Thật khó cho người giàu vào Nước Trời.

²⁵ Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn là người giàu vào Nước Trời.”

Ai được cứu?

²⁶ Khi quần chúng nghe vậy liền hỏi, “Vậy thì ai được cứu?”

²⁷ Chúa Giê-xu đáp, “Điều gì loài người làm không được, thì Thượng Đế làm được.”

²⁸ Phia-rơ thưa, “Thầy xem, chúng con đã bỏ hết tất cả để theo thầy.”

²⁹ Chúa Giê-xu bảo, “Ta nói thật với các con, người nào bỏ nhà cửa, vợ con, cha mẹ, anh em vì Nước Trời

³⁰ thì trong đời này sẽ nhận nhiều lần hơn và trong cõi tương lai sẽ được sự sống đời đời.”

Chúa Giê-xu sẽ sống lại từ trong kẻ chết

(Ma 20:17-19; Mác 10:32-34)

³¹ Rồi Chúa Giê-xu đem các môn đệ riêng ra và bảo họ, “Chúng ta sẽ đi lên Giê-ru-sa-lem. Những gì các nhà tiên tri viết về Con Người sẽ được thành tựu.

³² Ngài sẽ bị giao vào tay những người ngoại quốc. Họ sẽ chế giễu Ngài, sỉ nhục Ngài, phủ nhỗ Ngài,

³³ đánh đập Ngài và giết Ngài. Nhưng đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại.”

34 Các môn đệ chẳng hiểu gì cả, vì ý nghĩa đã bị che khuất khỏi họ, cho nên họ không hiểu lời Ngài nói.

Chúa Giê-xu chữa lành người mù

(Ma 20:29-34; Mác 10:46-52)

35 Chúa Giê-xu đang đi gần đến thành Giê-ri-cô, thì có một người mù ngồi xin ăn bên đường.

36 Lúc anh nghe tiếng dân chúng đi lại ồn ào trên đường mới hỏi, “Chuyện gì vậy?”

37 Họ đáp, “Giê-xu người Na-xa-rét sắp đi qua.”

38 Anh mù vùng kêu lớn, “Giê-xu, Con Đa-vít ơi, xin thương xót tôi!”

39 Mấy người đi đầu đoàn dân la rầy bảo anh im đi. Nhưng anh còn la lớn hơn nữa, “Con Đa-vít ơi, xin thương xót tôi!”

40 Chúa Giê-xu dừng lại bảo người ta dẫn anh mù đến. Khi anh đến, Chúa Giê-xu hỏi,

41 “Anh muốn ta làm gì cho anh đây?”

Anh ta thưa, “Lạy Chúa, tôi muốn sáng mắt.”

42 Chúa Giê-xu bảo anh ta, “Vậy thì anh hãy sáng mắt. Anh được lành vì anh tin.”

43 Người mù lập tức thấy đường, đi theo Chúa Giê-xu và cảm tạ Thượng Đế. Mọi người chứng kiến chuyện ấy cũng ca ngợi Thượng Đế.

19

Xa-chê gặp Chúa Giê-xu

1 Chúa Giê-xu đi ngang qua thành Giê-ri-cô.

2 Ở đó có một người tên Xa-chê là nhân viên thuế vụ cao cấp rất giàu.

³ Ông muốn thấy Chúa Giê-xu nhưng không được vì ông quá lùn giữa đám đông dân chúng.

⁴ Ông liền chạy trước đón chỗ Chúa Giê-xu sẽ đi ngang qua, rồi trèo lên một cây sung để thấy Ngài.

⁵ Lúc Chúa Giê-xu đến nơi, Ngài ngược nhìn và gọi, “Xa-chê ơi, xuống mau. Hôm nay ta phải ghé lại nhà anh.”

⁶ Xa-chê vội vàng trèo xuống và hớn hở tiếp Ngài.

⁷ Dân chúng thấy thế bắt đầu xì xào, “Ông Giê-xu ghé nhà một người có tội!”

⁸ Nhưng Xa-chê đứng đó nói, “Thưa Chúa, tôi sẽ lấy phân nửa tài sản tôi phân phát cho người nghèo. Còn nếu tôi đã lường gạt ai, tôi sẽ đền lại gấp bốn lần.”

⁹ Chúa Giê-xu bảo ông, “Hôm nay ơn cứu rỗi đã đến nhà này vì anh cũng là con cháu Áp-ra-ham.

¹⁰ Con Người đến để tìm và cứu những kẻ bị lầm lạc.”

Câu chuyện ba người đẩy tớ

(Ma 25:14-30)

¹¹ Trong lúc dân chúng đang theo dõi chuyện ấy thì Chúa Giê-xu thuật cho họ một câu chuyện khác trong khi Ngài đi gần đến thành Giê-ru-sa-lem, còn dân chúng thì tưởng là Nước Trời sẽ hiện ra ngay.

¹² Ngài kể, “Có một nhân vật quan trọng sắp đi đến một xứ xa để được tấn phong làm vua rồi trở về nhà.

13 Ông gọi mười người đầy tớ lại, giao cho mỗi người một túi tiền*. Ông dặn, 'Lấy tiền này mà kinh doanh cho đến khi ta trở về.'

14 Tuy nhiên dân chúng trong nước ghét ông cho nên họ cử một toán đại diện đi theo nói, 'Chúng tôi không muốn ông này làm vua cai trị chúng tôi.'

15 Nhưng ông vẫn được phong làm vua. Khi trở về, ông bảo, 'Gọi mấy đứa đầy tớ đã nhận tiền của ta xem thử chúng nó làm ăn ra sao.'

16 Người đầy tớ thứ nhất vào trình, 'Thưa ngài, con đã dùng quan tiền ngài đưa và làm lợi được mười đồng nữa.'

17 Vua khen, 'Giỏi! Anh là người đầy tớ tốt. Vì ta có thể tin cậy anh trong việc nhỏ, ta sẽ cho anh cai trị mười thành.'

18 Người đầy tớ thứ nhì vào trình, 'Thưa ngài, một quan tiền ngài đưa con làm lợi được năm đồng nữa.'

19 Vua bảo, 'Anh được cai trị năm thành.'

20 Đến lượt một người đầy tớ nữa vào trình vua, 'Thưa ngài, đây là quan tiền ngài đưa, con đã gói vải kỹ và cất giấu cẩn thận.'

21 Con sợ ngài vì ngài rất khó tính. Ngài hay rút tiền mình không bỏ vào, và gặt nơi mình không gieo.'

22 Vua liền bảo nó, 'Lời của anh sẽ buộc tội anh, này tên đầy tớ gian ác. Anh biết ta khó

* **19:13: túi tiền** Một bị tiền là đồng "mi-na" của Hi-lạp. Một đồng mi-na tương đương với ba tháng lương làm việc của một công nhân. Ngoài ra xem thêm 16, 18, 20, 24, 25.

tính, rút tiền mình không bỏ vào, gặt nơi mình không trồng.

²³ Tại sao anh không gửi tiền ta vào ngân hàng để đến khi ta về thì ta cũng được một ít tiền lời?’

²⁴ Vua bảo mấy người hầu cận, ‘Lấy quan tiền của thằng này cho đưa có mười đồng.’

²⁵ Họ thưa, ‘Nhưng thưa ngài, anh ấy đã có mười đồng rồi.’

²⁶ Vua bảo, ‘Ai có thì cho thêm, ai không có thì bị lấy luôn hết.’

²⁷ Còn bây giờ những ai là kẻ thù của ta không muốn ta làm vua cai trị? Chúng nó đâu? Đem ra đây xử tử hết trước mặt ta.’ ”

Chúa Giê-xu vào thành Giê-ru-sa-lem như một hoàng đế

(Mà 21:1-11; Mác 11:1-11; Gi 12:12-19)

²⁸ Sau khi kể chuyện ấy xong, thì Ngài đi về hướng Giê-ru-sa-lem.

²⁹ Lúc gần đến Bết-phát và Bê-tha-ni, hai thị trấn cạnh sườn núi Ô-liu thì Ngài sai hai môn đệ đi

³⁰ và dặn, “Các con hãy đi đến thị trấn ngay trước mặt. Khi vào phố các con sẽ thấy một con lừa con đang cột, chưa có ai cỡi. Tháo nó ra mang về đây cho ta.

³¹ Nếu có ai hỏi tại sao tháo nó ra, thì bảo là Chúa cần nó.”

³² Hai môn đệ đi vào thành, quả gặp con lừa con y như Chúa Giê-xu đã bảo.

³³ Trong khi họ đang tháo lừa ra, thì mấy người chủ lừa đến hỏi, “Tại sao mấy anh tháo con lừa con của chúng tôi làm gì?”

³⁴ Các môn đệ đáp, “Chúa cần dùng nó.”

³⁵ Rồi họ mang lửa con về cho Chúa Giê-xu, lấy áo mình trải lên lưng lửa và nâng Ngài lên cỡi.

³⁶ Trong khi Chúa Giê-xu cỡi lửa về phía Giê-ru-sa-lem thì nhiều người khác trải áo mình trên đường trước mặt Ngài.

³⁷ Khi Ngài đến gần Giê-ru-sa-lem, trên đường xuống núi Ô-liu, đoàn môn đệ đồng đảo reo vui ca ngợi Thượng Đế về những phép lạ họ đã chứng kiến.

³⁸ Dân chúng la lên,

“ ‘Nguyện Trời ban phước cho vua đến trong danh Chúa!’
Thi thiên 118:26

Hoà bình trên thiên quốc,
Vinh danh Thánh Chúa trên trời cao!”

³⁹ Một số người Pha-ri-xi trong đoàn dân nói với Chúa Giê-xu, “Thưa thầy, xin cấm các môn đệ này đừng ca ngợi như thế.”

⁴⁰ Nhưng Chúa Giê-xu đáp, “Ta cho các ông biết, nếu họ không ca ngợi thì đá sẽ hát lên.”

*Chúa Giê-xu khóc
về thành Giê-ru-sa-lem*

⁴¹ Lúc gần đến Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu trông thấy thành, thì bật khóc về thành.

⁴² Ngài nói, “Ước gì ngày nay người biết điều gì mang đến hòa bình cho người. Nhưng bây giờ điều ấy đã bị che khuất khỏi người.

⁴³ Sẽ đến lúc các kẻ thù người xây tường, vây hãm người khắp bốn bên.

44 Chúng sẽ tiêu diệt người luôn cả dân cư người, và rồi sẽ không có một hòn đá nào nằm chồng lên một hòn đá khác. Tất cả những biển cố đó sẽ đến, chỉ vì người không biết lúc Thượng Đế đến cứu người.”

*Chúa Giê-xu vào đền thờ
(Ma 21:12-17; Mác 11:15-19; Gi 2:13-22)*

45 Chúa Giê-xu đi vào đền thờ và đuổi tất cả những người buôn bán ở đó.

46 Ngài dạy, “Thánh Kinh đã ghi, ‘Đền thờ ta sẽ là nhà cầu nguyện.’† Nhưng các người đã biến nó thành ‘sào huyệt lũ cướp’!”‡

47 Chúa Giê-xu dạy dỗ trong đền thờ mỗi ngày. Các giới trưởng tế, các chuyên gia luật pháp và một số lãnh tụ trong dân chúng muốn giết Ngài,

48 nhưng họ không biết làm cách nào vì tất cả dân chúng đều chăm chỉ nghe Ngài.

20

*Các lãnh tụ Do-thái gạn hỏi Chúa Giê-xu
(Ma 21:23-27; Mác 11:27-33)*

1 Một ngày nọ, Chúa Giê-xu đang ở trong đền thờ dạy dỗ dân chúng và giảng cho họ nghe về Tin Mừng. Các giới trưởng tế, các giáo sư luật và các bô lão đến hỏi Ngài như sau,

2 “Xin thầy cho chúng tôi biết, thầy lấy quyền ở đâu mà làm những việc này? Ai cho thầy quyền ấy?”

† 19:46: *Đền thờ ta ... nhà cầu nguyện* Ê-sai 56:7. ‡ 19:46: *sào huyệt lũ cướp* Giê 7:11.

3 Chúa Giê-xu đáp, “Tôi cũng hỏi các ông một câu. Các ông hãy cho tôi biết:

4 Khi Giăng làm lễ báp-têm cho dân chúng, thì ông ta lấy quyền từ Thượng Đế hay là từ người khác?”

5 Họ bàn nhau thế này, “Nếu chúng ta trả lời, ‘Lễ báp-têm của Giăng từ Thượng Đế đến,’ ông ta sẽ bảo, ‘Vậy tại sao các ông không tin ông ấy?’

6 Còn nếu chúng ta đáp, ‘Lễ đó đến từ người khác,’ thì dân chúng sẽ ném đá chúng ta chết, vì dân chúng tin rằng Giăng là nhà tiên tri.”

7 Cho nên họ trả lời là họ không biết lễ ấy đến từ đâu.

8 Chúa Giê-xu bảo, “Vậy tôi cũng không nói cho các ông biết tôi lấy quyền ở đâu mà làm những việc này.”

Câu chuyện về Con Thượng Đế (Ma 21:33-46; Mác 12:1-12)

9 Sau đó Chúa Giê-xu kể cho dân chúng nghe chuyện này: “Có người kia trồng một vườn nho, xong cho mấy tá điền thuê. Rồi ông lên đường đi vắng lâu ngày.

10 Đến mùa hái nho, ông sai một đầy tớ đến gặp các tá điền để thu hoa lợi. Nhưng họ đánh đập nó rồi đuổi về tay không.

11 Ông liền sai một đầy tớ khác. Chúng cũng đánh đập luôn, chẳng nề ông chút nào, rồi cũng đuổi về tay không.

12 Ông sai một đầy tớ thứ ba. Bọn tá điền đánh đập nó đến mang thương tích rồi tổng khứ ra khỏi vườn.

13 Ông chủ vườn nho ngắm nghĩ, ‘Bây giờ ta phải xử trí sao đây? Ta sẽ sai đưa con trai yêu dấu của ta. Có lẽ chúng sẽ nể nang con ta.’

14 Nhưng khi bọn tá điền thấy đưa con đến thì bàn nhau, ‘Thằng này sẽ thừa hưởng vườn nho. Nếu chúng ta giết nó thì vườn nho sẽ thuộc chúng ta.’

15 Cho nên bọn tá điền quăng đưa con ra ngoài vườn rồi giết chết.

Thế thì ông chủ vườn nho sẽ xử trí ra sao?

16 Ông sẽ đến giết hết bọn tá điền đó rồi cho những tá điền khác thuê.”

Khi dân chúng nghe câu chuyện ấy thì thốt lên, “Làm sao mà có chuyện ấy?”

17 Nhưng Chúa Giê-xu nhìn họ hỏi rằng,

“Thế thì câu này có nghĩa gì:

‘Tảng đá bị thợ xây nhà loại ra

lại trở thành đá góc nhà?’ *Thi thiên 118:22*

18 Người nào rơi trên tảng đá đó sẽ tan tành, còn người nào bị tảng đá đó rớt nhằm cũng bị đập nát luôn!”

19 Các giáo sư luật và các giới trưởng tế muốn bắt Chúa Giê-xu ngay lập tức vì họ biết câu chuyện ấy ám chỉ họ, nhưng họ sợ dân chúng phản ứng.

Có nên đóng thuế hay không?

(Ma 22:15-22; Mác 12:13-17)

20 Họ theo dõi Chúa Giê-xu và cho mấy tên mật thám giả vờ làm người chất phác. Họ tìm cách

gài bầy, xem Ngài có nói điều gì sai quấy để có thể giao Ngài cho nhà cầm quyền và quan tổng đốc.

²¹ Mấy tên mật thám hỏi Chúa Giê-xu, “Thưa thầy, chúng tôi biết lời thầy nói và điều thầy dạy là đúng. Thầy không cần biết ai vì thầy luôn dạy sự thật theo đường lối của Thượng Đế.

²² Xin thầy cho chúng tôi biết, chúng ta có nên đóng thuế cho Xê-xa hay không?”

²³ Nhưng Chúa Giê-xu biết âm mưu họ muốn gài bầy Ngài, nên hỏi,

²⁴ “Đưa ta xem một đồng tiền. Hình và danh hiệu trên đồng này là của ai?”

Họ đáp, “Của Xê-xa.”

²⁵ Chúa Giê-xu bảo, “Thế thì cái gì của Xê-xa hãy trả lại cho Xê-xa, còn cái gì của Thượng Đế, thì hãy trả lại cho Thượng Đế.”

²⁶ Cho nên, ngay trong những lời Ngài nói trước mặt dân chúng, họ không đánh bầy Ngài được điều gì. Sững sờ về câu đáp của Ngài, họ im bật.

*Người Xa-đu-xê gài bầy Chúa Giê-xu
(Ma 22:23-33; Mác 12:18-27)*

²⁷ Có mấy người Xa-đu-xê là giới người không tin chuyện người ta sống lại từ trong kẻ chết, đến gặp Chúa Giê-xu.

²⁸ Họ hỏi, “Thưa thầy, Mô-se qui định rằng nếu anh của người nào qua đời*, để vợ lại không con,

* **20:28: nếu anh ... qua đời** Xem Phục 25:5, 6.

thì người em trai phải lấy người đàn bà góa ấy để nối dòng cho anh mình.

²⁹ Trong chuyện này có tất cả bảy anh em trai. Người anh cả lấy vợ, rồi chết không con.

³⁰ Người em thứ hai lấy góa phụ ấy rồi chết.

³¹ Đến người em thứ ba cũng lấy góa phụ ấy rồi qua đời. Bảy anh em đều cùng chung số phận; tất cả đều qua đời không con.

³² Sau cùng người đàn bà cũng chết.

³³ Thế thì lúc người ta sống lại từ trong kẻ chết, người đàn bà ấy sẽ là vợ ai, vì tất cả bảy anh em đều đã lấy chị ta?"

³⁴ Chúa Giê-xu đáp, "Trên trần thế này người ta lấy vợ gả chồng.

³⁵ Nhưng những người xứng đáng để được sống lại từ kẻ chết trong tương lai sẽ không cưới vợ gả chồng gì nữa.

³⁶ Vì trong đời sống mới ấy, họ giống như thiên sứ trên trời nên không chết nữa. Họ là con Thượng Đế, vì họ đã được sống lại từ trong kẻ chết.

³⁷ Mô-se cũng đã chứng tỏ rằng người chết quả sống lại. Trong câu chuyện về bụi cây cháy[†], ông viết rằng Chúa là 'Thượng Đế của Áp-ra-ham, Thượng Đế của Y-sác và Thượng Đế của Gia-cốp.'[‡]

³⁸ Thượng Đế là Thượng Đế của người sống chứ không phải của người chết vì trước mặt Ngài không có ai chết cả."

[†] 20:37: **bụi cây cháy** Xem Xuất 3:1-12 trong Cựu Ước.

[‡] 20:37: **Thượng Đế của Gia-cốp** Câu này trích trong Xuất 3:6.

³⁹ Một số giáo sư luật bảo, “Thưa thầy, câu đáp của thầy rất đúng.”

⁴⁰ Rồi không ai dám hỏi Ngài câu nào nữa.

*Đấng Cứu Thế có phải là
Con Đa-vít không?*

(Ma 22:41-46; Mác 12:35-37)

⁴¹ Sau đó Chúa Giê-xu hỏi, “Tại sao người ta nói Đấng Cứu Thế là Con vua Đa-vít?

⁴² Trong sách Thi thiên, chính Đa-vít đã nói:

‘Chúa nói cùng Chúa tôi:

Con hãy ngồi bên hữu ta,

⁴³ cho đến chừng ta đặt các kẻ thù của con

dưới quyền quản trị của con.’[§] *Thi thiên
110:1*

⁴⁴ Nếu vua Đa-vít gọi Đấng Cứu Thế là ‘Chúa’ thì làm sao Ngài là con vua ấy được?”

Chúa Giê-xu lên án một số lãnh tụ

(Ma 23:1-36; Mác 12:38-40; Lu 11:37-54)

⁴⁵ Trong khi dân chúng lắng nghe, Chúa Giê-xu dạy các môn đệ như sau,

⁴⁶ “Các con hãy thận trọng về các giáo sư luật. Họ thích mặc áo quần sang trọng đi đạo, và muốn dân chúng kính cẩn chào mình nơi phố chợ. Họ thích ngồi chỗ cao nhất trong hội đường và các bữa tiệc.

⁴⁷ Nhưng họ lường gạt các đàn bà góa và cƯỚp đoạt nhà cửa của các bà ấy, rồi làm bộ giả đạo

§ 20:43: *cho đến chừng ... của con* Nguyên văn, “cho đến chừng ta đặt mọi kẻ thù con làm bệ chân cho con.”

đức bằng cách đọc lời cầu nguyện thật dài. Họ sẽ bị trừng phạt nặng hơn.”

21

Sự dâng hiến thật (Mác 12:41-44)

¹ Chúa Giê-xu ngược lên thấy mấy người giàu bỏ tiền vào hộp dâng hiến* trong đền thờ.

² Sau đó, Ngài cũng thấy một người đàn bà góa nghèo bỏ hai đồng tiền nhỏ vào hộp.

³ Ngài nói, “Ta bảo thật với các con, bà góa nghèo này đã dâng nhiều hơn tất cả các người giàu kia.

⁴ Vì họ chỉ dâng phần dư thừa. Còn bà góa này tuy nghèo lắm, nhưng đã dâng hết tất cả của mình có để nuôi thân.”

Đền thờ sẽ bị tiêu hủy (Ma 24:1-14; Mác 13:1-13)

⁵ Có mấy người nói chuyện về đền thờ. Họ trầm trồ về những khối đá đẹp tô điểm trong đền thờ cùng những cửa lối mà người ta dâng. Nhưng Chúa Giê-xu bảo,

⁶ “Những gì đẹp mà các con thấy hôm nay rồi sẽ đến lúc mà không có hai khối đá nào nằm chồng lên nhau nữa. Tất cả đều sẽ đổ nhào xuống hết.”

* **21:1: *hộp dâng hiến*** Một hộp đặc biệt trong nơi thờ phụng của người Do-thái để dân chúng bỏ tiền dâng cho Thượng Đế vào.

7 Họ hỏi Chúa Giê-xu, “Thưa thầy bao giờ thì các biến cố ấy xảy đến? Có dấu hiệu gì cho thấy nó sắp xảy ra không?”

8 Chúa Giê-xu đáp, “Hãy thận trọng, đừng để bị lừa. Nhiều người sẽ mạo danh ta đến và tự xưng, ‘Ta là Đấng ấy’ hoặc ‘Thời đã điểm!’ Nhưng các con đừng theo họ.

9 Khi các con nghe tiếng đồn về giặc giã và loạn lạc thì đừng sợ, vì những biến cố ấy sẽ đến trước rồi sau mới tận thế.”

10 Rồi Ngài bảo họ, “Dân này sẽ đánh dân kia, nước này chống nước nọ.

11 Nhiều nơi sẽ có động đất lớn, dịch hạch và đói kém. Có nhiều biến cố đáng sợ và những dấu lạ từ trời xuống.

12 Nhưng trước khi những biến cố ấy xảy ra, người ta sẽ bắt và ngược đãi các con. Họ sẽ xét xử các con trong các hội đường, tổng giam các con và bắt các con đứng trước mặt các vua, các quan tổng trấn chỉ vì các con làm môn đệ ta.

13 Nhưng việc ấy sẽ tạo cơ hội tốt cho các con làm chứng về ta.

14 Các con đừng lo âu là không biết sẽ nói gì.

15 Ta sẽ cho các con sự khôn ngoan để nói những điều mà kẻ thù không bẻ bác được.

16 Đến nỗi cha mẹ, anh em, thân nhân và bạn hữu cũng sẽ nghịch lại các con, họ cũng sẽ giết một vài người trong các con.

17 Mọi người sẽ ghét các con vì các con theo ta.

18 Nhưng không có gì làm hại các con được.

19 Các con sẽ cứu được mạng sống mình bằng cách giữ vững lòng tin.

Thành Giê-ru-sa-lem sẽ bị tiêu hủy

(Ma 24:15-21; Mác 13:14-19)

20 Khi các con thấy quân lính vây hãm thành Giê-ru-sa-lem, thì phải biết rằng nó sắp bị tiêu hủy.

21 Lúc ấy, ai ở miền Giu-đia hãy chạy trốn lên núi. Ai ở trong thành Giê-ru-sa-lem hãy chạy thoát ra, và ai ở gần thành ấy thì chớ nên vào thành.

22 Đó là những ngày trừng phạt theo Thánh Kinh đã viết.

23 Khốn khổ nhất là đàn bà đang mang thai và có con còn bú! Tai họa sẽ đến trên đất vì Thượng Đế nổi giận cùng dân này.

24 Họ sẽ bị gươm giết và sẽ bị bắt làm tù binh rải rác khắp mọi quốc gia. Giê-ru-sa-lem sẽ bị dân ngoại quốc giày xéo cho đến thời kỳ dành cho dân ngoại quốc chấm dứt.

Đừng kinh hãi

(Ma 24:29-31; Mác 13:24-27)

25 Sẽ có những điềm lạ trên mặt trời, mặt trăng và các ngôi sao. Trên đất, nhiều quốc gia sẽ kinh khiếp và hoang mang vì tiếng gầm thét và sóng cồn dữ dội của biển cả.

26 Người ta sẽ khiếp đảm đến nỗi tuyệt vọng, tự hỏi thế giới sẽ đi về đâu vì các thế lực trên trời sẽ rung động.

27 Lúc ấy người ta sẽ thấy Con Người hiện đến giữa mây trời với quyền lực và hiển vinh cao cả.

28 Khi những biến cố ấy bắt đầu, hãy ngẩng đầu lên, vì thời kỳ Thượng Đế giải thoát các con đã đến!”

*Lời của Chúa Giê-xu sẽ tồn tại mãi mãi
(Ma 24:32-35; Mác 13:28-31)*

29 Sau đó Chúa Giê-xu kể câu chuyện này: “Các con hãy xem cây vả cùng các loại cây khác.

30 Khi lá non trở ra, thì các con biết mùa hạ gần tới.

31 Cũng thế, khi các con thấy những biến cố ấy xảy ra thì các con biết rằng Nước Trời gần đến rồi.

32 Ta cho các con biết là những biến cố ấy sẽ xảy ra trong khi người ở thời đại này hãy còn sống.

33 Trời đất sẽ bị tiêu hủy nhưng lời ta nói sẽ không bao giờ bị tiêu hủy đâu.

Phải luôn luôn sẵn sàng

34 Phải thận trọng, đừng dành thì giờ ăn uống phè phỡn hoặc bận tâm đến những việc đời này. Nếu không, ngày ấy sẽ bất chợt xảy đến với các con,

35 giống như cái bẫy sập mọi người sống trên đất.

36 Cho nên lúc nào cũng phải sẵn sàng. Hãy cầu nguyện cho các con đủ sức thoát khỏi những biến cố đó để các con có thể đứng trước mặt Con Người.”

37 Ban ngày Chúa Giê-xu dạy dỗ dân chúng trong đền thờ, đêm xuống thì Ngài đi ra ngoài thành phố và ngụ trên núi Ô-liu.

³⁸ Mỗi sáng, tất cả dân chúng dậy sớm đi vào đền thờ để nghe Ngài dạy.

22

*Giu-đa trở thành kẻ thù của Chúa Giê-xu
(Ma 26:1-5, 14-16; Mác 14:1-2, 10-11; Gi 11:45-53)*

¹ Gần đến ngày lễ Bánh Không Men cũng còn gọi là lễ Vượt Qua.

² Các giới trưởng tế và các giáo sư luật tìm cách giết Chúa Giê-xu nhưng chưa được vì họ sợ dân chúng phản ứng.

³ Quỷ Sa-tăng nhập vào Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, một trong mười hai sứ đồ của Chúa Giê-xu.

⁴ Giu-đa đi gặp các giới trưởng tế cùng mấy tên lính canh gác đền thờ để bàn cách trao Ngài vào tay họ.

⁵ Họ rất mừng và đồng ý thưởng tiền cho hắn.

⁶ Hắn thỏa thuận và rình cơ hội để trao Chúa Giê-xu vào tay họ khi Ngài ở cách xa quần chúng.

*Chúa Giê-xu dự lễ Vượt Qua
(Ma 26:17-25; Mác 14:12-21; Gi 13:21-30)*

⁷ Ngày đầu tiên của lễ Ăn Bánh Không Men là lúc chiên con của lễ Vượt Qua phải bị giết.

⁸ Chúa Giê-xu sai Phia-rơ và Giăng đi và dặn, “Các con hãy đi chuẩn bị bữa ăn lễ Vượt Qua cho chúng ta.”

⁹ Họ hỏi, “Thầy muốn chúng con dọn bữa ăn ấy ở đâu?”

Chúa Giê-xu bảo,

10 “Khi các con vào thành sẽ có một người mang bầu nước ra đón các con. Hãy đi theo người ấy, hễ người ấy vào nhà nào

11 thì các con hãy nói với chủ nhà, ‘Thầy hỏi: Cái phòng khách mà ta sẽ ăn lễ Vượt Qua với các môn đệ ta ở đâu?’

12 Người sẽ chỉ cho các con một phòng rộng trên gác, có bàn ghế sẵn sàng. Các con sẽ dọn lễ Vượt Qua tại đó.”

13 Phia-rơ và Giăng ra đi, quả gặp mọi chuyện như Chúa Giê-xu đã bảo. Họ liền dọn bữa ăn lễ Vượt Qua.

Bữa Ăn của Chúa

(Ma 26:26-30; Mác 14:22-26; I Cô 11:23-25)

14 Đến giờ, Chúa Giê-xu và các sứ đồ đang ngồi ở bàn.

15 Ngài bảo họ, “Ta rất muốn ăn lễ Vượt Qua này với các con trước khi ta phải chịu khổ hình.

16 Ta sẽ không còn ăn lễ Vượt Qua nào nữa cho đến khi Lễ ấy được mang đầy đủ ý nghĩa trong Nước Trời.”

17 Rồi Ngài cầm ly, cảm tạ và nói, “Các con hãy lấy ly này và chia nhau uống.

18 Ta sẽ không uống nước nho này nữa cho tới khi Nước Trời hiện đến.”

19 Sau đó Ngài lấy bánh mì, cảm tạ và bẻ ra trao cho các sứ đồ và nói rằng, “Đây là thân thể ta hi sinh cho các con. Hãy làm điều này để nhớ đến ta.”

20 Cũng vậy, sau khi ăn, Ngài cầm ly và bảo, “Ly này là giao ước mới mà Thượng Đế kết lập

với dân của Ngài. Giao ước mới này bắt đầu bằng huyết của ta đổ ra vì các con.”*

Ai sẽ phản Chúa Giê-xu?

²¹ “Nhưng một người trong các con sẽ phản bội ta, tay người ấy đang đặt chung với tay ta trên bàn.

²² Điều mà Thượng Đế đã định cho Con Người sẽ xảy ra, nhưng khốn cho kẻ nào phản Con Người.”

²³ Các sứ đồ hỏi nhau xem ai trong vòng họ lại làm chuyện ấy.

Hãy làm đây tớ

²⁴ Các môn đệ bắt đầu tranh luận với nhau xem ai trong họ là người quan trọng nhất.

²⁵ Nhưng Chúa Giê-xu dạy họ, “Các vua chúa ngoại quốc cai trị dân chúng, và những người cầm quyền thích được gọi là ‘bạn dân.’

²⁶ Tuy nhiên, các con không nên như thế. Trái lại, người nào lớn nhất trong các con phải là người thấp kém nhất và người lãnh đạo phải như kẻ tôi tớ vậy.

²⁷ Giữa một người ngồi ở bàn và một người hầu hạ, người nào quan trọng hơn? Các con cho là người ngồi ở bàn quan trọng hơn. Nhưng ta giống như kẻ hầu hạ ở giữa các con vậy.

²⁸ Các con đã ở cùng ta suốt những cuộc đấu tranh gay go của ta.

* **22:20: Cũng vậy ... vì các con** Một vài bản cổ Hi-lạp không có ghi những lời của Chúa Giê-xu trong phần cuối của câu 19 và toàn thể câu 20.

29 Cha đã ban cho ta một vương quốc thì ta cũng cho các con vương quốc ấy

30 để các con được ăn uống chung bàn với ta trong nước của ta. Các con sẽ ngồi trên ngôi, xét xử mười hai chi tộc Ít-ra-en.”

Đừng mất đức tin

(Ma 26:31-35; Mác 14:27-31; Gi 13:36-38)

31 “Xi-môn† ời, Xi-môn ời, Sa-tăng đã xin thử nghiệm tất cả các con như nhà nông sàng sảy lúa vậy.

32 Ta đã cầu nguyện để con đừng mất đức tin! Khi con trở lại với ta thì hãy giục giã anh em con.”

33 Nhưng Phia-rơ thưa với Chúa Giê-xu, “Thưa Chúa, con sẵn sàng đồng tù, đồng chết với Chúa!”

34 Chúa Giê-xu bảo, “Phia-rơ à, hôm nay trước khi gà gáy con sẽ chối ta ba lần.”

Hãy sẵn sàng đương đầu với khó khăn

35 Sau đó Chúa Giê-xu hỏi các sứ đồ, “Khi ta sai các con ra đi mà không mang ví, túi, hoặc giày theo các con có thiếu gì không?”

Họ thưa, “Dạ không thiếu gì hết.”

36 Ngài bảo tiếp, “Bây giờ nếu các con có ví hoặc túi thì hãy mang theo. Nếu các con không có gươm hãy bán áo ngoài mà mua một cái.

37 Thánh Kinh viết,

‘Ngài bị đối xử như một tên tội phạm.’ Ê-sai
53:12

† 22:31: **Xi-môn** Tên khác của Xi-môn là Phia-rơ.

Ta bảo các con biết là câu Thánh Kinh ấy phải được mang đầy đủ ý nghĩa. Câu ấy nói về ta và sự việc hiện đang xảy ra.”

³⁸ Các môn đệ thưa, “Thưa Chúa, đây có hai cây gươm.”

Ngài bảo, “Vậy đủ rồi.”‡

Chúa Giê-xu cầu nguyện một mình

(Ma 26:36-46; Mác 14:32-42)

³⁹ Chúa Giê-xu ra khỏi thành và đi đến núi Ô-liu như Ngài vẫn thường làm. Các môn đệ cùng đi với Ngài.

⁴⁰ Khi đến nơi, Ngài bảo họ, “Các con hãy cầu nguyện cho có sức chống chọi sự cám dỗ.”

⁴¹ Rồi Ngài đi cách họ khoảng chừng liệng một viên đá, quì xuống và cầu nguyện,

⁴² “Thưa Cha, nếu Cha muốn, xin lấy ly đau khổ này đi. Nhưng hãy làm theo ý Cha chứ không phải theo ý con.”

⁴³ Có một thiên sứ từ trời hiện đến thêm sức cho Ngài.

⁴⁴ Trong cơn đau khổ Chúa Giê-xu càng cầu nguyện thiết tha. Mồ hôi Ngài rơi xuống đất như những giọt máu.*

⁴⁵ Khi cầu nguyện xong, Chúa Giê-xu trở lại với các môn đệ, thì thấy họ đang ngủ vì quá buồn bã.

‡ 22:38: “**Vậy đủ rồi.**” Hay “Đừng nói chuyện ấy nữa.”

§ 22:42: **ly đau khổ** Chúa Giê-xu muốn nói những điều khổ khổ sẽ xảy ra cho Ngài. Chấp nhận những điều đó cũng như uống một ly chất đắng. * 22:44: **Câu 43-44** Một vài bản cổ không có hai câu này.

46 Chúa Giê-xu bảo họ, “Sao các con ngủ? Hãy dậy cầu nguyện cho có sức chống chọi với sự cám dỗ.”

Chúa Giê-xu bị bắt

(Ma 26:47-56; Mác 14:43-50; Gi 18:3-11)

47 Trong khi Chúa Giê-xu còn đang nói thì một đám đông ập đến do Giu-đa, một trong mười hai sứ đồ dẫn đầu. Hắn tiến đến gần Chúa Giê-xu để hôn Ngài.

48 Nhưng Chúa Giê-xu hỏi hắn, “Giu-đa, có phải con dùng cái hôn để trao Con Người cho kẻ thù của Ngài không?”

49 Những người đứng quanh thấy vậy liền hỏi Ngài, “Thưa Chúa, chúng con nên lấy gươm chém bọn này không?”

50 Một trong những người ở đó rút gươm ra chém đứt vành tai phải của người đẩy tứ thầy tế lễ tối cao.

51 Chúa Giê-xu bảo, “Thôi! Đừng chém nữa.” Rồi Ngài rờ vành tai của người đẩy tứ và chữa lành cho.

52 Những người đến bắt Chúa Giê-xu là những trưởng tế, các vệ binh canh gác đền thờ, và các nô lão. Chúa Giê-xu bảo họ, “Các ông mang theo gươm giáo và gậy gộc đến bắt ta làm như thể ta là tên tội phạm.

53 Hằng ngày ta có mặt trong đền thờ mà các ông không bắt. Nhưng nay là giờ của các ông—giờ mà tâm tối ngự trị.”

Phia-rơ chối Chúa Giê-xu
(Ma 26:57-58, 69-75; Mác 14:53-54, 66-72; Gi 18:12-18, 25-27)

⁵⁴ Chúng bắt Chúa Giê-xu dẫn đi và giải Ngài đến nhà riêng của thầy tế lễ tối cao. Phia-rơ đi theo sau xa xa.

⁵⁵ Sau khi bọn lính đốt một đống lửa giữa sân và ngồi sưởi gần nhau thì Phia-rơ cũng đến ngồi chung với họ.

⁵⁶ Một đũa tớ gái thấy Phia-rơ ngồi đó qua ánh lửa chập chờn, cô nhìn Phia-rơ thật kỹ rồi bảo, “Ông này cũng ở với người ấy.”

⁵⁷ Nhưng Phia-rơ chối phăng; ông bảo, “Chị ơi, tôi không hề biết người ấy.”

⁵⁸ Lát sau, một người khác thấy Phia-rơ liền nói, “Ông cũng là người thuộc bọn đó.”

Nhưng Phia-rơ đáp, “Anh ơi, tôi không thuộc đám đó đâu!”

⁵⁹ Độ một giờ sau, một người nữa nhất quyết, “Chắc chắn người này từng ở với ông ấy vì ông ta cũng gốc Ga-li-lê.”

⁶⁰ Nhưng Phia-rơ trả lời, “Anh à, tôi không hiểu anh nói gì cả!”

Ngay lúc Phia-rơ còn đang nói thì gà gáy.

⁶¹ Chúa quay lại nhìn thẳng vào Phia-rơ. Ông ta chợt nhớ lại lời Ngài nói: “Hôm nay trước khi gà gáy, con sẽ chối ba lần, bảo là không hề biết ta.”

⁶² Phia-rơ liền bước ra ngoài khóc lóc thảm thiết.

Dân chúng chế giễu Chúa Giê-xu
(Ma 26:67-68; Mác 14:65)

⁶³ Những tên canh giữ Chúa Giê-xu chế giễu và đánh đập Ngài.

⁶⁴ Chúng bịt mắt Ngài và bảo, “Hãy trở tài nói tiên tri của ông đi, xem thử người nào đánh ông.”

⁶⁵ Chúng nhục mạ Chúa Giê-xu nhiều điều.

*Chúa Giê-xu trước mặt các lãnh tụ
(Ma 26:59-66; Mác 14:55-64; Gi 18:19-24)*

⁶⁶ Đến sáng, hội đồng bô lão, gồm các trưởng tế và các giáo sư luật họp nhau lại và giải Ngài đến tòa án tối cao.

⁶⁷ Họ nói, “Nếu ông là Đấng Cứu Thế hãy nói cho chúng tôi biết.”

Chúa Giê-xu bảo họ, “Nếu ta nói các ông cũng chẳng tin.

⁶⁸ Và nếu ta hỏi các ông cũng chẳng trả lời.

⁶⁹ Nhưng từ nay về sau, Con Người sẽ ngồi bên tay phải của Thượng Đế quyền năng.”

⁷⁰ Họ hỏi, “Vậy ông là Con Thượng Đế à?” Chúa Giê-xu đáp, “Đúng vậy.”

⁷¹ Họ đồng thanh, “Bây giờ chúng ta đâu cần nhân chứng làm gì nữa? Chính chúng ta đã nghe lời tuyên bố của ông ta rồi.”

23

*Phi-lát tra hỏi Chúa Giê-xu
(Ma 27:1-2, 11-14; Mác 15:1-5; Gi 18:28-38)*

¹ Thế là toàn thể hội đồng đứng dậy giải Chúa Giê-xu qua cho Phi-lát.

² Chúng bắt đầu tố cáo Ngài rằng, “Chúng tôi bắt quả tang tên này mê hoặc dân chúng. Hẳn

bảo chúng ta không nên nộp thuế cho Xê-xa và dám tự xưng mình là Đấng Cứu Thế, là vua.”

³ Phi-lát hỏi Chúa Giê-xu, “Anh có phải là vua dân Do-thái không?”

Chúa Giê-xu đáp, “Đúng như ngài nói.”

⁴ Phi-lát bảo các giới trưởng tế và toàn thể dân chúng, “Tôi chẳng thấy người này làm điều gì quấy.”

⁵ Họ khẳng khẳng, “Nhưng tên Giê-xu này đã sách động dân chúng, dạy dỗ khắp miền Giu-đia. Hắn bắt đầu từ Ga-li-lê rồi bây giờ đến đây.”

Phi-lát giải Chúa Giê-xu qua cho Hê-rốt

⁶ Phi-lát nghe thế mới hỏi có phải Ngài là gốc Ga-li-lê không.

⁷ Vì Chúa Giê-xu ở dưới quyền Hê-rốt nên Phi-lát giải Ngài sang cho Hê-rốt, lúc ấy đang có mặt ở Giê-ru-sa-lem.

⁸ Khi thấy Chúa Giê-xu, Hê-rốt mừng lắm, vì nghe tiếng Ngài từ lâu nên ông ta rất mong gặp Ngài. Ông muốn xem Ngài làm phép lạ.

⁹ Hê-rốt hỏi Ngài nhiều câu nhưng Chúa Giê-xu không trả lời.

¹⁰ Các trưởng tế và các giáo sư luật đứng đó hung hăng tố cáo Ngài.

¹¹ Sau khi Hê-rốt và các tên lính dưới quyền chế giễu Ngài, chúng mặc cho Ngài một áo triều nhà vua rồi trả Ngài về cho Phi-lát.

¹² Phi-lát và Hê-rốt trước kia vốn thù nghịch nhau, nhưng từ hôm ấy lại trở thành bạn.

Chúa Giê-xu phải chết

(Ma 27:15-26; Mác 15:6-15; Gi 18:39-19:16)

¹³ Phi-lát triệu tập dân chúng lại cùng với giới trưởng tế và các lãnh tụ.

¹⁴ Ông nói, “Các anh giải người này đến với tôi, bảo rằng ông ta sách động quần chúng, nhưng tôi đã tra hỏi ông ta trước mặt mấy anh mà tôi không thấy ông ta phạm tội gì theo như mấy anh tố cáo.

¹⁵ Ngoài ra, Hê-rốt cũng không thấy ông ta có tội gì cho nên đã trả ông ta về đây. Mấy anh thấy đó, ông này không phạm tội gì đáng chết cả.

¹⁶ Cho nên tôi sẽ phạt ông ta xong rồi tha ra.”

¹⁷ *

¹⁸ Nhưng dân chúng đồng thanh hét lên, “Diệt tên này đi! Hãy tha Ba-ra-ba!”

¹⁹ Ba-ra-ba đang ngồi tù vì tội gây loạn trong thành phố và tội giết người.

²⁰ Phi-lát muốn thả Chúa Giê-xu nên bảo cho dân chúng biết.

²¹ Nhưng quần chúng lại la hét lần nữa, “Đóng đinh hắn đi! Đóng đinh hắn đi!”

²² Phi-lát hỏi chúng lần thứ ba, “Tại sao? Ông ta phạm lỗi gì? Tôi chẳng thấy ông ta có tội gì đáng chết. Cho nên tôi sẽ phạt ông ta rồi tha ra.”

²³ Nhưng chúng tiếp tục gào thét đòi phải đóng đinh Chúa Giê-xu trên thập tự giá. Tiếng la hét của chúng lớn đến nỗi

* **23:17:** Vài bản cũ Hi-lạp thêm câu 17: “Cứ mỗi năm vào dịp lễ Vượt Qua, Phi-lát hay ân xá một tên tù phạm theo dân xin.”

24 Phi-lát phải đành chiều theo ý chúng.

25 Ông tha tên đang ngồi tù theo như chúng xin. Tên ấy bị cáo vì tội nổi loạn và giết người. Còn ông giao Chúa Giê-xu vào tay dân chúng để họ muốn làm gì thì làm.

Chúa Giê-xu bị đóng đinh

(Ma 27:32-44; Mác 15:21-32; Gi 19:17-27)

26 Lúc chúng đang giải Ngài đi thì Xi-môn, người gốc Xi-ren từ ngoài đồng về. Chúng bắt ông ta vác cây thập tự thế cho Chúa Giê-xu và đi theo sau Ngài.

27 Dân chúng đi theo sau Chúa Giê-xu rất đông, trong số ấy có các người đàn bà đang buồn rầu than khóc về Ngài.

28 Nhưng Chúa Giê-xu quay lại bảo họ, “Các phụ nữ Giê-ru-sa-lem ơi, đừng khóc về ta. Hãy khóc về các bà và con cháu các bà.

29 Sẽ đến lúc người ta nói, ‘Phúc cho bụng không sinh con và dạ không cho con bú.’

30 Rồi người ta sẽ nói với núi rằng, ‘Hãy rơi trên chúng ta!’ và bảo đồi rằng, ‘Hãy che lấp chúng ta!’[†]

31 Vì nếu họ đối xử như thế này cho cây xanh thì cây khô sẽ ra sao?”

32 Cũng có hai tên tội phạm bị giải đi cùng với Chúa Giê-xu để chịu tử hình.

33 Khi đến một nơi gọi là Đồi Sọ, bọn lính đóng đinh Chúa Giê-xu và hai tên tù phạm—một tên bên phải, một tên bên trái Ngài.

[†] 23:30: Ô-sê 10:8.

34 Chúa Giê-xu cầu nguyện, “Lạy Cha, xin tha tội cho họ vì họ không biết mình làm gì.”[‡]

Bọn lính bắt thăm xem ai lấy được áo quần của Ngài.

35 Dân chúng thì đứng nhìn. Các nhà lãnh đạo chế giễu Ngài bảo rằng, “Hắn đã cứu kẻ khác. Hắn hãy cứu mình đi nếu quả thực hắn ta là Người Được Chọn của Thượng Đế, là Đấng Cứu Thế.”

36 Bọn lính cũng chế giễu Ngài rồi lại gần cho Ngài uống giấm.

37 Chúng thách, “Nếu ông là vua dân Do-thái hãy tự cứu mình đi!”

38 Trên đầu thập tự giá có viết dòng chữ: ĐÂY LÀ VUA DÂN DO-THÁI.

39 Một trong hai tên tù đang bị treo trên thập tự giá cũng bắt đầu sỉ nhục Ngài: “Anh là Đấng Cứu Thế à? Hãy tự cứu mình đi và cứu chúng ta nữa.”

40 Nhưng tên kia mắng hắn, “Mầy phải kính sợ Thượng Đế! Mầy cũng bị hình phạt giống như người này.

41 Chúng ta bị trừng phạt xứng đáng với tội phạm của chúng ta, chứ còn người này chẳng có làm điều gì quấy.”

42 Rồi anh ta xin, “Chúa Giê-xu ơi, khi Ngài vào trong nước mình xin nhớ đến con.”

[‡] 23:34: *Chúa Giê-xu cầu nguyện, “Lạy Cha, ... mình làm gì.”* Vài bản cũ Hi-lạp không có câu này.

43 Chúa Giê-xu bảo anh ta, “Ta bảo thật, hôm nay con sẽ ở với ta trong thiên đàng[§].”

Chúa Giê-xu chết

(Ma 27:45-56; Mác 15:33-41; Gi 19:28-30)

44 Lúc ấy khoảng giữa trưa, cả xứ bỗng trở nên tối mịt cho đến ba giờ chiều

45 vì mặt trời không chiếu sáng nữa. Bức màn trong đền thờ bị xé toạc làm hai.

46 Chúa Giê-xu kêu lên một tiếng lớn, “Cha ơi, con giao sinh mạng trong tay Cha.”* Nói xong Ngài tắt thở.

47 Viên đội trưởng chứng kiến sự việc xảy ra, ông ca ngợi Thượng Đế rằng, “Người này quả là người nhân đức!”

48 Quần chúng đến đó chứng kiến mọi việc trở về nhà thì ai nấy đều đăm ngực vì quá buồn nản.

49 Còn những bạn thân của Chúa Giê-xu trong số có những phụ nữ đã theo Ngài từ Ga-li-lê thì đứng xa xa mà nhìn.

Giô-xép nhận xác Chúa Giê-xu

(Ma 27:57-61; Mác 15:42-47; Gi 19:38-42)

50 Có một người rất nhân đức và mộ đạo tên Giô-xép, làm hội viên của Hội đồng Do-thái.

51 Nhưng ông không tán đồng các âm mưu và hành động của các giới lãnh đạo kia nghịch lại Chúa Giê-xu. Ông gốc tỉnh A-ri-ma-thê, thuộc

§ 23:43: **thiên đàng** Nơi mà những người vâng phục Thượng Đế ở khi qua đời. * 23:46: **con giao ... tay Cha** Nguyên văn, “Con đặt thần linh con trong tay Cha.” Trích Thi 31:5.

Do-thái, và cũng đang trông chờ Nước Trời hiện đến.

⁵² Giô-xép đến gặp Phi-lát để xin xác Chúa Giê-xu.

⁵³ Ông gỡ xác Ngài xuống khỏi cây thập tự, lấy vải liệm lại và đặt trong một ngôi mộ được đục từ một vách đá. Ngôi mộ đó chưa chôn ai cả.

⁵⁴ Lúc ấy đã gần cuối ngày Chuẩn Bị và hể mặt trời lặn là bắt đầu ngày Sa-bát.

⁵⁵ Các người đàn bà đã theo Chúa Giê-xu từ Ga-li-lê đi theo Giô-xép. Họ trông thấy mộ cùng cách người ta đặt xác Ngài.

⁵⁶ Rồi các bà về chuẩn bị thuốc thơm.

Đến ngày Sa-bát họ nghỉ ngơi theo luật Mô-se qui định.

24

Chúa Giê-xu sống lại

(Ma 28:1-10; Mác 16:1-8; Gi 20:1-10)

¹ Sáng sớm tinh sương của ngày đầu tuần lễ, các bà đi đến mộ mang theo thuốc thơm đã chuẩn bị sẵn.

² Họ thấy tảng đá chặn cửa mộ đã được lăn đi rồi,

³ nhưng khi bước vào thì không thấy xác Chúa Giê-xu đâu cả.

⁴ Trong khi họ đang phân vân không hiểu đầu đuôi ra sao thì bỗng có hai thanh niên mặc áo sáng chói hiện ra đứng cạnh họ.

⁵ Các bà hết hoảng và cúi mặt xuống đất. Các người đó hỏi, “Tại sao các chị đi tìm người sống nơi chỗ người chết?”

⁶ Ngài không có đây đâu. Ngài từ kẻ chết sống lại rồi. Các chị có nhớ lời Ngài nói trong khi còn ở Ga-li-lê không?”

⁷ Ngài nói rằng Con Người phải bị giao cho kẻ có tội, bị đóng đinh rồi đến ngày thứ ba sẽ từ kẻ chết sống lại.

⁸ Họ liền sực nhớ lời Ngài đã nói.

⁹ Các bà rời khỏi mộ và thuật chuyện ấy cho mười một sứ đồ cùng các môn đệ khác.

¹⁰ Các bà ấy là Ma-ri Ma-đơ-len, Giô-a-na, Ma-ri mẹ của Gia-cơ, và một vài người đàn bà khác thuật lại cho các sứ đồ nghe chuyện đã xảy ra ở mộ.

¹¹ Nhưng họ không tin các bà ấy vì có vẻ vô lý quá.

¹² Tuy nhiên Phia-rơ đứng dậy chạy tới mộ. Ông cúi xuống nhìn vào thì chỉ thấy vải liệm xác Chúa Giê-xu mà thôi. Phia-rơ về nhà lấy làm kỳ lạ cho chuyện xảy ra.*

*Chúa Giê-xu trên con đường
đi Em-ma-út
(Mác 16:12-13)*

¹³ Cùng ngày ấy, có hai môn đệ Chúa Giê-xu đang đi đến làng Em-ma-út cách Giê-ru-sa-lem khoảng mười hai cây số.

¹⁴ Họ nói chuyện với nhau về những chuyện mới xảy ra.

¹⁵ Trong khi đang thảo luận thì Chúa Giê-xu hiện đến cùng đi đường với họ,

* **24:12: Tuy nhiên ... xảy ra** Một vài bản cổ Hi-lạp không có câu này.

16 Nhưng mắt họ bị che khuất không nhận ra Ngài.

17 Ngài hỏi, “Lúc đi đường hai anh đang thảo luận về chuyện gì thế?”

Hai môn đệ dừng lại, vẻ mặt buồn thảm lắm.

18 Một người tên Cơ-lê-ô-ba trả lời, “Chắc chỉ có một mình ông là khách mới đến Giê-ru-sa-lem nên mới không biết những chuyện gì xảy ra mấy hôm nay.”

19 Chúa Giê-xu hỏi, “Chuyện gì?”

Họ đáp, “Chuyện Giê-xu người Na-xa-rét. Ông ta là một nhà tiên tri đã nói và làm nhiều việc quyền năng trước mặt Thượng Đế và cả dân chúng.

20 Thế mà các nhà lãnh đạo và các giới trưởng tế của chúng ta giao Ngài để kết án tử hình, rồi họ đóng đinh Ngài.

21 Chúng tôi vẫn tưởng Ngài sẽ giải phóng quốc gia Ít-ra-en. Dù sao, chuyện xảy ra được ba hôm rồi.

22 Còn hôm nay có mấy người đàn bà trong chúng tôi làm chúng tôi sửng sốt. Sáng sớm hôm nay họ đến viếng mộ,

23 nhưng không thấy xác Ngài đâu. Họ trở về bảo là họ thấy có mấy thiên sứ hiện ra nói rằng Chúa Giê-xu đang sống!

24 Cho nên có vài người trong chúng tôi đến mộ. Họ cũng thấy giống như mấy người đàn bà nói, nhưng không thấy Chúa Giê-xu đâu cả.”

25 Chúa Giê-xu liền bảo họ, “Sao mấy anh quá tối dạ và chậm tin lời các nhà tiên tri nói như

thế?

²⁶ Các nhà tiên tri đã nói rằng Chúa Cứu Thế phải chịu khổ hình trước khi bước vào vinh hiển của Ngài.”

²⁷ Rồi bắt đầu từ Mô-se và các nhà tiên tri, Chúa Giê-xu giải thích cho họ biết những điều Thánh Kinh đã viết về Ngài.

²⁸ Lúc gần đến Em-ma-út, Chúa Giê-xu có vẻ muốn đi thêm nữa

²⁹ nhưng họ nài ép Ngài, “Xin mời ông ở lại với chúng tôi vì trời tối rồi.” Vì thế Ngài vào ở lại với họ.

³⁰ Trong khi đang ngồi ở bàn, Ngài cầm bánh, tạ ơn rồi bẻ ra trao cho họ.

³¹ Lúc ấy mắt họ mới được mở ra và nhận biết Ngài nhưng Ngài vụt biến đi.

³² Họ bảo nhau, “Khi đi đường Ngài nói chuyện và giải thích Thánh Kinh cho chúng ta, lòng chúng ta không nóng sốt sao?”

³³ Họ lập tức đứng dậy đi trở lại Giê-ru-sa-lem. Đến nơi họ gặp mười một môn đệ và những người khác đang nhóm họp.

³⁴ Họ bảo, “Chúa quả đã sống lại và hiện ra với Xi-môn.”

³⁵ Rồi hai người thuật lại chuyện xảy ra trên đường và nhận ra Ngài khi Ngài bẻ bánh ra sao.

Chúa Giê-xu hiện ra cùng các môn đệ

(Ma 28:16-20; Mác 16:14-18; Gi 20:19-23; Sứ đồ 1:6-8)

³⁶ Trong khi hai môn đệ còn đang thuật chuyện thì Chúa Giê-xu hiện ra đứng giữa họ và nói, “Bình an cho các con.”

³⁷ Mọi người hết hoảng rúng rời vì tưởng thấy ma.

³⁸ Nhưng Chúa Giê-xu bảo, “Sao các con hoảng hốt? Tại sao các con ngờ vực trong lòng?”

³⁹ Hãy nhìn tay và chân ta. Chính thật là ta! Các con hãy rời ta đi vì ma chẳng có xương thịt mà các con thấy ta có.”

⁴⁰ Sau khi nói xong, Ngài giơ tay và chân cho họ xem.

⁴¹ Trong khi họ đang nửa tin nửa ngờ, vì vừa kinh ngạc vừa vui mừng, thì Chúa Giê-xu hỏi họ, “Ở đây các con có gì ăn không?”

⁴² Họ dâng cho Ngài một miếng cá nướng.

⁴³ Trong khi các môn đệ đang nhìn, thì Chúa Giê-xu cầm lấy cá và ăn trước mặt họ.

⁴⁴ Ngài bảo, “Các con còn nhớ lúc ta ở với các con không? Ta đã nói rằng những gì được viết về ta phải xảy ra—tất cả những gì trong luật pháp Mô-se, các sách tiên tri và các Thi thiên.”

⁴⁵ Rồi Ngài mở trí họ ra để họ hiểu lời Thánh Kinh.

⁴⁶ Ngài nói với họ, “Thánh Kinh viết rằng Chúa Cứu Thế phải chịu khổ hình và ngày thứ ba sẽ sống lại từ trong vòng kẻ chết

⁴⁷ và rằng người ta sẽ nhân danh Ngài giảng cho mọi dân tộc về sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem.

⁴⁸ Các con là nhân chứng cho những việc ấy.

⁴⁹ Ta sẽ cho các con điều Cha đã hứa, nhưng các con hãy đợi trong thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi nhận được quyền năng từ thiên đàng.”

*Chúa Giê-xu trở về thiên đàng
(Mác 16:19-20; Sứ đồ 1:9-11)*

⁵⁰ Chúa Giê-xu dắt các môn đệ ra đến làng Bê-tha-ni. Ngài giơ tay chúc phước cho họ.

⁵¹ Trong khi đang chúc phước, Ngài rời họ và được tiếp về thiên đàng.

⁵² Họ thờ lạy Ngài và hớn hở trở về Giê-ru-sa-lem.

⁵³ Các môn đệ ở luôn trong đền thờ và ca ngợi Thượng Đế.

Thánh Kinh Bản Phổ thông
Easy Reading Version of the Holy Bible in Vietnamese
Verson de lecture facile de la Sainte Bible en
vietnamien

copyright © 2002, 2011 World Bible Translation Center

Language: Việt (Vietnamese)

Translation by: World Bible Translation Center

Thánh Kinh: Bản Phổ thông™ Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới giữ bản quyền © 2011 Giữ bản quyền Phép trích dùng Văn kiện mang tác quyền này có thể được trích dùng đến 1.000 câu mà không cần xin phép. Tuy nhiên phần trích không được gồm nguyên một sách hay quá 50% của phần văn kiện được trích. Khi trích dùng xin nhớ ghi câu sau đây nơi tựa hay trang dành cho tác quyền: Thánh Kinh: Bản Phổ thông™ Do Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới giữ bản quyền © 2011 sử dụng do phép của Cơ Quan nói trên. Khi trích Bản Phổ thông vào các mục đích không có tính cách thương mại như chương trình trong nhà thờ, bích chương, bản phim để chiếu lên màn ảnh hay các phương tiện tương tự thì không cần phải ghi toàn thể phần ghi chú tác quyền nhưng phải ghi chữ tắt (BPT) ở cuối mỗi câu trích. Nếu các câu trích hay các trang in lại nhiều hơn 1.000 câu hay hơn 50% của sách được trích, hoặc nếu cần xin phép khác phải liên lạc với Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới để được chấp thuận bằng văn thư chính thức của Cơ Quan. Địa chỉ Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới P.O. Box 820648, Fort Worth, Texas 76182 Điện thư: bibles@wbtc.org Mạng lưới: www.wbtc.org Truy cập miễn phí Truy cập miễn phí các bản Thánh Kinh và Tân Ước của Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế giới qua: www.wbtc.org

2013-10-29

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 31 Aug 2023

b183ddf1-d374-57ee-a27b-1546141bc5ab